

รายงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น
ฉบับสมบูรณ์

รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพ
เกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี
อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ระยะที่ 1

โดย นายมณูญ ชำนาญเกษตร และคณะ

สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

สัญญาเลขที่ RDG55M0017

รายงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นฉบับสมบูรณ์

รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพ
เกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี
อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ระยะที่ 1

โดย นายมณูญ ขำนาญเกษตร และคณะ

สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

บอกเล่าเพื่อความเข้าใจร่วมกัน

งานวิจัยเพื่อท้องถิ่นเป็นกระบวนการที่คนในชุมชนได้มาร่วมคิดทบทวนสถานการณ์ ตั้งคำถาม วางแผน หาข้อมูล ทดลองทำ วิเคราะห์ สรุปผลการทำงานและหาคำตอบเพื่อปรับปรุงงานต่อไป” กล่าวคือ งานวิจัยเพื่อท้องถิ่นเป็นเครื่องมือหนึ่งที่เน้นการให้ “คน” ในชุมชนเข้ามาร่วมในกระบวนการวิจัย ตั้งแต่การเริ่มคิด การตั้งคำถาม การวางแผน และค้นหาคำตอบอย่างเป็นระบบเป็นรูปธรรม โดยเรียนรู้จากการปฏิบัติการจริง (Action Research) อันทำให้ชุมชนได้เรียนรู้ สร้างผลงาน มีความเข้มแข็งในการแก้ปัญหาของตนเองและสามารถใช้กระบวนการนี้ในการแก้ไขปัญหาอื่นๆ ในท้องถิ่น โดยมีกระบวนการศึกษาเรียนรู้อย่างเป็นเหตุเป็นผล ดังนั้นจุดเน้นของงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจึงอยู่ที่ “กระบวนการ” มากกว่า “ผลลัพธ์” เพื่อให้ชาวบ้านได้ประโยชน์จากงานวิจัยโดยตรง และให้งานวิจัยมีส่วนในการแก้ปัญหของชาวบ้าน รวมทั้งเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นจริงในชุมชน ซึ่งจะต้องอาศัย “เวที” (การประชุม เสวนา พุดคุยถกเถียง) เป็นวิธีการเพื่อให้คนในชุมชน ทั้งชาวบ้าน ครู นักพัฒนา สมาชิกอบต. กรรมการสหกรณ์ ข้าราชการ หรือกลุ่มคนอื่นๆ เข้ามาร่วมหาวิธีใช้ “ปัญญา” ในกระบวนการวิจัย

“กระบวนการวิจัยเพื่อท้องถิ่น” หมายถึง การทำงานอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อตอบ “คำถาม” หรือ “ความสงสัย” บางอย่าง ดังนั้นสิ่งสำคัญคือประเด็น “คำถาม” ต้องคมชัด โดยมีการแยกแยะประเด็นว่า ข้อสงสัยอยู่ตรงไหน มีการหา “ข้อมูล” ก่อนทำ มีการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูล มีการ “วางแผน” การทำงานบนฐานข้อมูลที่มีอยู่ และในระหว่างลงมือทำมีการ “บันทึก” มีการ “ทบทวน” ความก้าวหน้า “วิเคราะห์” ความสำเร็จและอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ เพื่อ “ถอด” กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นออกมาให้ชัดเจน ในที่สุดก็จะสามารถ “สรุปบทเรียน” ตอบคำถามที่ตั้งไว้ แล้วอาจจะทำใหม่ให้ดีขึ้น ตลอดจนสามารถนำไปใช้เป็นบทเรียนสำหรับเรื่องอื่นๆ หรือพื้นที่อื่นๆ ต่อไป ซึ่งทั้งหมดนี้กระทำโดย “ผู้ที่เกี่ยวข้อง” ซึ่งเป็นคนในท้องถิ่นนั่นเอง ดังนั้นกระบวนการงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจึงเป็นงานวิจัยอีกแบบหนึ่งที่ไม่ยึดติดกับระเบียบแบบแผนทางวิชาการมากนัก แต่เป็นการสร้างความรู้ในตัวตนท้องถิ่น โดยคนท้องถิ่น เพื่อคนท้องถิ่น โดยมุ่งแก้ไขปัญหาด้วยการทดลองทำจริง และมีการบันทึกและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ การวิจัยแบบนี้จึงไม่ใช่เครื่องมือทางวิชาการ ไม่ใช่ของศักดิ์สิทธิ์ที่ผูกขาดอยู่กับครูบาอาจารย์ แต่เป็นเครื่องมือธรรมดาที่ชาวบ้านก็ใช้ได้ เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สกว.ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น ได้ใช้วิธีการสนับสนุนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นตามแนวคิดและหลักการดังกล่าวมาแล้วในระยะเวลาหนึ่ง พบว่าชาวบ้านหรือทีมวิจัยส่วนใหญ่สามารถสะท้อนการดำเนินงานด้วยการบอกเล่าได้เป็นอย่างดี ในขณะเดียวกันก็พบว่า การเขียนรายงานเป็นปัญหาที่สร้างความหนักใจให้แก่นักวิจัยเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นด้วยความตระหนักถึงสถานการณ์ปัญหาดังกล่าว สกว.ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น จึงได้ปรับรูปแบบการเขียนรายงานวิจัยให้มีความยืดหยุ่น และมีความง่าย

ต่อการนำเสนองานออกมาในรูปแบบที่นักวิจัยถนัด โดยไม่ยึดติดในเรื่องของภาษาและรูปแบบที่เป็นวิชาการมากเกินไป ซึ่งเป้าหมายสำคัญของรายงานวิจัยยังคงมุ่งเน้นการนำเสนอให้เห็นภาพของกระบวนการวิจัยมากกว่าผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัย โดยกลไกสำคัญที่จะช่วยให้นักวิจัยให้มีความสามารถเขียนรายงานที่นำเสนอกระบวนการวิจัยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น คือ ศูนย์ประสานงานวิจัย (Node) ในพื้นที่ซึ่งทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง โครงการวิจัยมาตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบการทำงานวิจัย ดังนั้น Node จะรับรู้พัฒนาการของโครงการวิจัยมาโดยตลอด บทบาทการวิเคราะห์เนื้อหาหรือกิจกรรมของโครงการจึงเป็นการทำงานร่วมกันระหว่าง Node และนักวิจัย ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวได้นำมาซึ่งการถอดบทเรียนโครงการวิจัย ผู้การเขียนมาเป็นรายงานวิจัยที่มีคุณค่าในที่สุด

อย่างไรก็ตาม รายงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น อาจไม่สมบูรณ์แบบดังเช่นรายงานวิจัยเชิงวิชาการโดยทั่วไป หากแต่ได้คำตอบและเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการวิจัย ซึ่งท่านสามารถเข้าไปค้นหา ศึกษาและเรียนรู้เพิ่มเติมได้จากพื้นที่

.....

คำนำ

รายงานการศึกษาวิจัย โครงการ รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วม ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นการวิจัยที่เน้นให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็น คิดวิเคราะห์วางแผน เชื้อโยงประสานศักยภาพของส่วนต่างๆ ในสังคมให้มีพลังในการพัฒนา เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแนวคิด การเรียนรู้ ความตระหนัก ความภาคภูมิใจ และคุณค่าของอาชีพเกษตรกรรม ในการดำเนินการวิจัยได้เรียนรู้จากการลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ศักยภาพ แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน ศึกษาข้อคิดเห็น เเงื่อนไข ปัจจัยในกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม ทีมวิจัยได้จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ เพื่ออธิบายให้เห็นถึงที่มาที่ไปของโครงการ ขั้นตอนการทำงานตั้งแต่เริ่มจนถึงการเก็บข้อมูล เพื่อให้เห็นภาพว่าทีมวิจัยมีการดำเนินงานอย่างไร มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานอะไรบ้าง อย่างไรก็ตามผลที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 1 ทางทีมวิจัยจะนำมาดำเนินการทดลองในระยะที่ 2 ต่อไป

คณะทีมวิจัย

กันยายน 2557

สารบัญ

	หน้า
บอกเล่าเพื่อความเข้าใจร่วมกัน	I
คำนำ	III
สารบัญ	IV
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
คำถามวิจัย	2
วัตถุประสงค์	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
ประเด็นการศึกษา	4
ขอบเขตการศึกษา	4
ระยะเวลาดำเนินการ	4
วิธีการดำเนินงาน	5
นิยามศัพท์	5
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 ทบทวนทุนเดิม	7
ความนำ	7
แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศ	8
ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้	10
ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร	11
ข้อมูลของสถานศึกษา (วษท.สุพรรณบุรี)	15
ทฤษฎีการจัดกระบวนการเรียนรู้	17
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3 บริบทชุมชน	29
บทที่ 4 กระบวนการดำเนินงานและวิธีการวิจัย	33
รายละเอียดการดำเนินงาน	40

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 ผลการวิจัย	67
ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และสถานการณ์การพัฒนานักศึกษา และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	69
ศึกษาเงื่อนไขและปัจจัย ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพ เกษตรกรรม ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี	77
ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ศักยภาพ และแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน การจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม	82
ศึกษารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี	87
บทที่ 6 สรุปและวิเคราะห์ผล	94
ภาคผนวก	
รูปภาพการดำเนินงาน	115
ประวัตินักวิจัย	119

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 บทบาทหน้าที่ของทีมวิจัย	34
ตารางที่ 2 กิจกรรมการดำเนินงานของทีมวิจัย	36
ตารางที่ 3 มุมมองของการประกอบอาชีพการเกษตร	48
ตารางที่ 4 การเตรียมตัวและเรียนรู้ที่นำไปสู่ความมั่นใจในอาชีพเกษตรกรรม	50
ตารางที่ 5 ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ และ ได้ความคิดเห็น	68

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	3
ภาพที่ 2-5 ชี้แจงวัตถุประสงค์	40
ภาพที่ 6-7 สรุปผลการลงพื้นที่	41
ภาพที่ 8-11 ประชุมทีมเพื่อทบทวนสรุปผลการลงพื้นที่	41
ภาพที่ 12-15 ชี้แจงโครงการกับผู้บริหาร ครูและนักศึกษา	42
ภาพที่ 16-19 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ของทีมวิจัยกาญจนบุรี	60

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบททั้งที่เป็น โอกาส และข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้มีภูมิคุ้มกัน พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น โดยการอัญเชิญปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มีคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 และ 9 โดยมีเป้าหมายการพัฒนา กำลังแรงงานระดับปานกลางที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้นร้อยละ 60 ของแรงงานทั้งหมด (สำนักงาน คณะกรรมการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10, 2549) การสร้างความเข้มแข็ง และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในสภาวะการแข่งขันปัจจุบันและอนาคต จำเป็นต้องมีกำลังแรงงานในประเทศที่มีคุณภาพ การอาชีวศึกษาซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลิต กำลังคนสู่งานอาชีพจึงต้องมีการพัฒนาให้ตรงตามความต้องการของภาคการผลิตและบริการ โดย หลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่นง่ายต่อการปรับเปลี่ยนให้ตรงกับความต้องการของภาคธุรกิจและ อุตสาหกรรม การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนต้องเน้นการเรียนรู้แบบบูรณาการ การเรียนรู้ด้วย การปฏิบัติจริง และการประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การ เคารพสิทธิ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาในงานอาชีพและ ดำรงชีวิต ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความถนัด ความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งให้มีการ ปฏิบัติคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ เป้าหมายของการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพ ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการ อาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ได้กำหนดว่า “ต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนใน ด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษา วิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ทางทฤษฎีอัน เป็นสากลและภูมิปัญญามาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมี สมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้” การจัดการอาชีวศึกษาจึงกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในทุกระดับหลักสูตร ได้เรียนรู้งานวิชาชีพจาก สภาพการปฏิบัติจริง โดยการร่วมมือในการจัดการศึกษากับสถานประกอบการด้วยวิธีการต่างๆ หลากหลายรูปแบบตามข้อกำหนดของหลักสูตรและแผนการเรียนของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เช่น

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2520 มีพื้นที่เกือบ 1,000 ไร่ ตั้งอยู่เลขที่ 288 หมู่ 1 ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี มีครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 58 คน จัดการเรียนการสอน 2 ระดับ คือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 2 สาขาวิชา คือ เกษตรศาสตร์ และพืชวิทยา รวมนักศึกษา 646 คน และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 3 สาขาวิชา คือ พืชศาสตร์ สัตวศาสตร์ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ รวมนักศึกษา 235 คน มีอาคารสำนักงาน/อาคารเรียน/อาคารปฏิบัติการ จำนวน 10 หลัง และอาคารประกอบอื่นๆ จำนวน 186 หลัง วิทยาลัยฯมีหน้าที่หลักในการผลิตกำลังคนด้านวิชาชีพเกษตรและอื่น ๆ ในทุกระดับตามความต้องการของท้องถิ่นอย่างเสมอภาค ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพและจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพได้มาตรฐาน ฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีและบริการชุมชนเพื่อสนับสนุนส่งเสริมเกษตรกรและผู้สนใจ

สภาพปัจจุบันเกษตรกรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และอื่นๆ ซึ่งเป็นอาชีพหลักและสร้างรายได้ให้กับประเทศติดต่อกันมานานหลายสิบปี แต่ทุกวันนี้ต้องยอมรับว่าลูกหลานเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะประกอบอาชีพเกษตร เนื่องจากเป็นอาชีพที่มีรายได้ต่ำและไม่แน่นอน จึงหันไปประกอบอาชีพอื่นที่มีรายได้มากกว่า นี่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกษตรกรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีจำนวนลดลง และจะเป็นปัญหาในอนาคตของประเทศ จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมจะลดลงเหลือ ร้อยละ 37.0 ภายในปี 2556 ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยสูญเสียการเป็นประเทศที่มีอาชีพหลักด้านการเกษตรในที่สุด ด้วยสถานการณ์ดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษาที่เข้ามาเรียนในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ขาดความมั่นใจในวิชาชีพเกษตรกรรม ประกอบกับรูปแบบการเรียนการสอนในปัจจุบันของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรียังไม่สามารถให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรมได้

ดังนั้นคณะผู้วิจัยมีความตระหนักในเรื่องดังกล่าวจึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ต่อไป

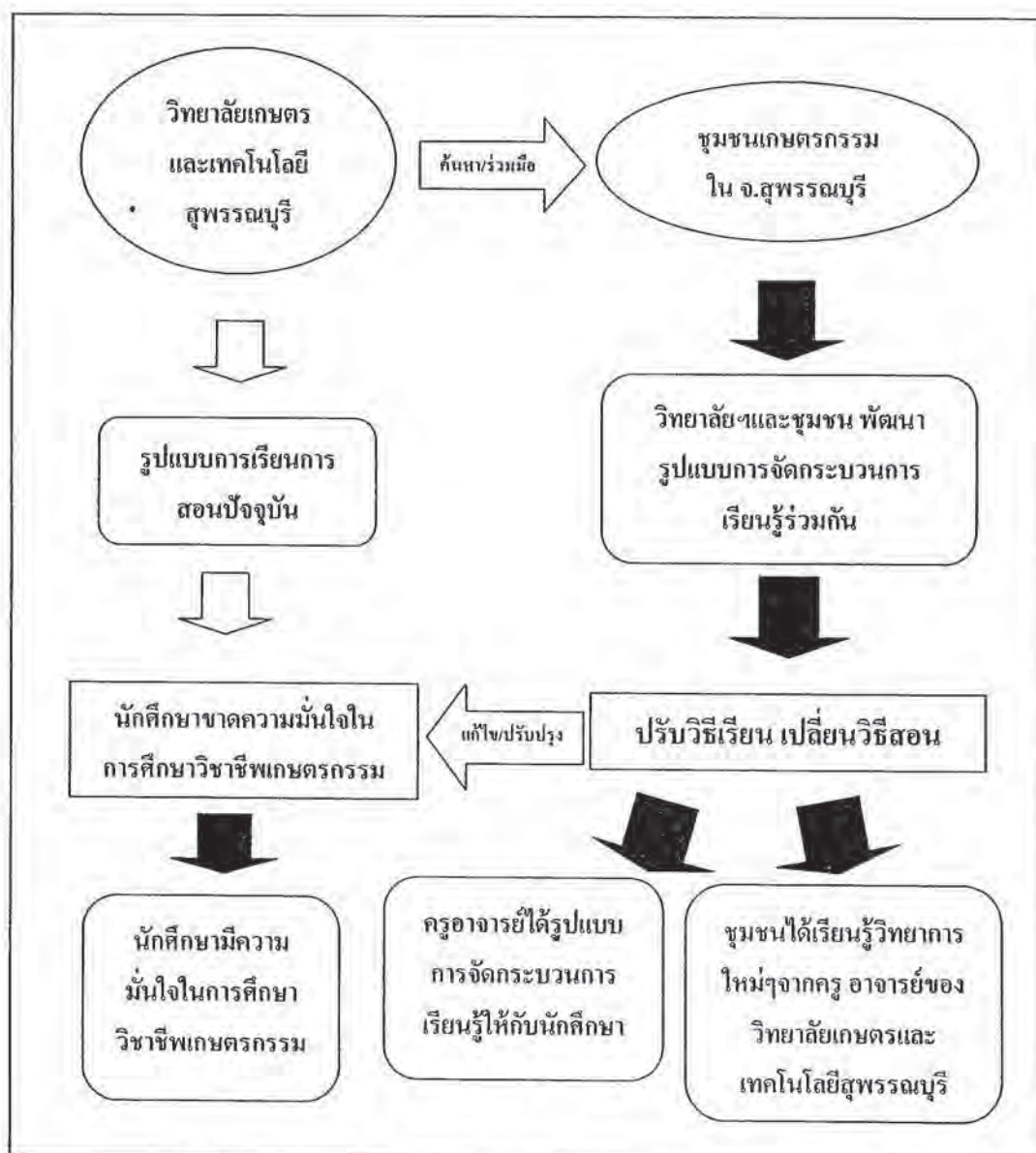
คำถามการวิจัย

รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วม ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ควรเป็นอย่างไร?

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และสถานการณ์การพัฒนานักศึกษา และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาเงื่อนไขและปัจจัย ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี
3. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ศักยภาพ และแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน การจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม
4. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ประเด็นการศึกษา

1. ข้อมูลการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมอื่น ๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
 - ทบทวนกระบวนการเรียนการสอนของ วชท.สุพรรณบุรีตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน
 - ทบทวนกระบวนการจัดกิจกรรมนักศึกษาและกิจกรรมอื่นๆ ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน
 - เจาะใจและปัจจัยของ วชท.สุพรรณบุรีในการสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรมให้นักศึกษา
2. ข้อมูลนักศึกษา เช่น พื้นฐานครอบครัว ประวัติการเรียน ความคิดเห็นของนักศึกษา
3. ข้อมูลบริบทชุมชนเกษตรกรรมใน จังหวัดสุพรรณบุรี
 - ประวัติศาสตร์ ข้อมูลพื้นฐานด้านต่างๆและสถานการณ์ของชุมชน
 - การพัฒนาการของชุมชนในด้านการเกษตร
 - ศักยภาพ องค์ความรู้ของชุมชนและภูมิปัญญาในด้านการพัฒนาการเกษตร
 - เจาะใจ ปัจจัยของชุมชน ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม
4. ข้อมูลรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม ของพื้นที่อื่น ๆ
 - รูปแบบการจัดการเรียนการสอน
 - รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษา
 - รูปแบบกิจกรรมอื่นๆ
 - รูปแบบการพัฒนาและการการเรียนรู้โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตพื้นที่

พื้นที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี และพื้นที่ชุมชนเกษตรกรรม ในจังหวัดสุพรรณบุรี

ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย

นักศึกษา ปวส. และปวส. 2 สาขาวิชาสัตวศาสตร์ อาจารย์ในแผนกวิชาสัตวศาสตร์ และชุมชนเกษตรกรรม ในจังหวัดสุพรรณบุรี

ระยะเวลาที่ดำเนินการ

12 เดือน

วิธีการดำเนินงาน

ระยะที่ 1 (ระยะเวลา 12 เดือน)

1. ประชุมทีมวิจัย
2. จัดเวทีประชุมทำความเข้าใจโครงการกับผู้บริหารวิทยาลัย ครู นักศึกษา และชุมชน
3. ออกแบบและวางแผนการเก็บข้อมูล
4. ทบทวนข้อมูลการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมอื่น ๆ จากเอกสารและการสนทนากลุ่ม
5. จัดเวทีวิเคราะห์เงื่อนไข ปัจจัย ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม
6. ศึกษาพื้นที่และบริบทชุมชน โดยการทำ Social Mapping และคัดเลือกชุมชนเข้าร่วมโครงการ
7. จัดเวทีประชุมวิเคราะห์แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน
8. ศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้และถอดบทเรียนการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม ในวิทยาลัยฯอื่น
9. จัดเวทีวิเคราะห์รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม
10. จัดเวทีนำเสนอผลการวิจัยและรับฟังความคิดเห็น
11. จัดทำรายงานความก้าวหน้าและรายงานฉบับสมบูรณ์ระยะที่ 1

นิยามศัพท์

ชุมชน หมายถึง ศิษย์เก่าของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ปราชญ์ชาวบ้าน เกษตรกรที่ประสบความสำเร็จทางการเกษตร หรือ องค์กรชุมชน กลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จทางการเกษตร

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

โครงการระยะที่ 1

มิติการวิจัย

1. ได้ข้อมูลพื้นฐาน และสถานการณ์การพัฒนานักศึกษา และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
2. ได้ข้อมูลพื้นฐาน ศักยภาพ และแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน การจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม
3. ได้ทราบเงื่อนไขและปัจจัย ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี
4. ได้แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม

มิติการพัฒนา

1. ทีมวิจัยได้พัฒนาตัวเองในทักษะด้านต่างๆ เช่น การพูด การฟัง การเขียน การคิดวิเคราะห์
2. ชุมชนตระหนักถึงหน้าที่ในการพัฒนานักศึกษาร่วมกับวิทยาลัยเกษตรฯ
3. เกิดความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเกษตรฯและชุมชน
4. เกิดแนวทางและแผนทดลองปฏิบัติการจัดกระบวนการเรียนรู้ฯ อย่างมีส่วนร่วม

บทที่ 2

ทบทวนทุนเดิม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

1. ความนำ

การจัดทำแผนพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 จนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์ เศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงในมิติต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนาประเทศที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาเป็นบูรณาการแบบองค์รวม เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ต่อมาแผนพัฒนาฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ได้บัญญัติ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 สำหรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ยังคงน้อมนำ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยั่งยืน “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8-9 และการพัฒนาที่สมดุลทั้งคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยมีการเตรียม “ระบบภูมิคุ้มกัน” ด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งของทุนที่มีอยู่ในประเทศและการบริหารจัดการความเสี่ยงให้พร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่เย็นเป็นสุขของคนไทยทุกคน

ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 สังคมไทยได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางทุกภาคส่วน ส่งผลให้ประเทศไทยเข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกันสูงขึ้น ในหลายด้าน และสามารถปรับตัวรับกับภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะท้อนได้จากดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขของคนไทยโดยรวมที่ไม่ได้รับผลกระทบและอยู่ระหว่างร้อยละ 66-68 มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง การมีงานทำ ความเข้มแข็งของชุมชน และความอบอุ่นของครอบครัวที่ส่งผลคือความอยู่เย็นเป็นสุข อย่างไรก็ตามปัจจัยที่ยังเป็นอุปสรรค ได้แก่ ความสมานฉันท์ในสังคม สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศขาดความสมดุล ความเสี่ยงจากปัญหาสุขภาพจิตที่สูงขึ้น รวมถึงสุขภาวะของคนไทยลดลงจากคุณภาพการศึกษาที่เป็นปัญหาสอดคล้องกับการติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ที่ประสบความสำเร็จน่าพอใจ เศรษฐกิจของประเทศไทยเข้มแข็งและเริ่มเติบโตอย่างมีคุณภาพ การขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7.8 ในปี 2553 หลังจากชะลอตัวอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 5.1 ในปี 2549 และหดตัวลงร้อยละ 2.3

ในปี 2552 คุณภาพชีวิตของคนไทยดีขึ้น มีหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมที่หลากหลาย และความยากจนลดลง แต่ต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความโปร่งใสในการบริหารจัดการภาครัฐ รวมทั้งการสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย

การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ประเทศไทยจะต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 จึงจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นมาใช้ในการเตรียมความพร้อมให้แก่คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม สามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศ

2.1 แนวคิดหลัก

ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม ขณะที่การทบทวนผลการพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมาสะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการประเทศที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว ทั้งมีความเสี่ยงในหลายมิติที่อาจทำให้ปัญหาต่างๆ รุนแรงมากขึ้น การพัฒนาประเทศในอนาคต จึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมและสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศให้เข้มแข็งภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมั่นคง

กรอบแนวคิดการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงมีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8-10 โดยยังคงยึดหลักการปฏิบัติตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกภาคส่วน ทุกระดับ ยึดแนวคิดการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ขณะเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในกระบวนการพัฒนาประเทศ

2.2 ทิศทางการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ตระหนักถึงสถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกและภายในประเทศ โดยเฉพาะภาวะผันผวนด้านเศรษฐกิจ พลังงาน และภูมิอากาศ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อประเทศไทยทั้งเชิงบวกและลบ ดังนั้น ทิศทางการบริหารจัดการประเทศภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศที่เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตร และการประกอบกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค ซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ เพื่อสามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้นและเพิ่มภูมิคุ้มกันของทุนที่มีอยู่ในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม พร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องสร้างความพร้อมสำหรับเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลังงานขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย

การกำหนดทิศทางพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่สำคัญได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน สามารถจัดการความเสี่ยง และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตร มุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

และภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลก ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการประเทศเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาระบบราชการและข้าราชการ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาระบบและกลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมและสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากร ควบคู่ไปกับปลูกจิตสำนึก ค่านิยมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับ

3.1 การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม เป็นการส่งเสริมคู่สมรสที่มีความพร้อมให้มีบุตรเพิ่มขึ้นและรักษาระดับอัตราเจริญพันธุ์ไม่ให้ต่ำกว่าระดับที่เป็นอยู่ปัจจุบัน สนับสนุนการกระจายตัวและส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานของประชากรให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาสและทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่

3.2 การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย สอดแทรกการพัฒนาคนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการถือคุณพัฒนาทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนเป็นความคิดสร้างสรรค์ ปลูกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนาคนด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์วิทยาการให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน สร้างค่านิยมการผลิตและบริโภคที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เรียนรู้การรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ

3.3 การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพะคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพ ควบคู่กับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก การพัฒนาระบบฐานข้อมูล สุขภาพของประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมทั้งการผลิตและการกระจายบุคลากรตลอดจนการใช้จ่ายทางการเงินการคลังเพื่อสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

3.4 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.5 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาบทบาทของสถาบันหลักทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทางความคิด และสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรมร่วมกับประชาคมโลก โดยเฉพาะประชาคมอาเซียนให้เกิดการไหลเวียนทางวัฒนธรรมในรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร

4. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้มีความสำคัญกับ

4.1 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน มุ่งรักษา ป้องกัน และคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยมีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ใช้มาตรการทางภาษีเพื่อบังคับหรือจูงใจให้บุคคลผู้ถือครองที่ดินทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น สนับสนุนการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมเร่งรัดการจัดให้มีองค์กรและระบบบริหารจัดการที่ดินให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคการเกษตร พื้นฟูและส่งเสริมค่านิยม วัฒนธรรมที่ดี และวิถีชีวิตทางการเกษตรที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

4.2 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ควบคุมและกำกับดูแลให้มีการนำเข้าและใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน ปรับปรุงบริการขั้นพื้นฐานเพื่อการผลิตให้ทั่วถึง ส่งเสริมการผลิตที่ลงไว้ซึ่งความหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของประเทศ พัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ ที่เหมาะสมทางการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

4.3 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้ร่วมทำการศึกษาวิจัยกับภาคเอกชน สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า ผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหาร ยกย่องคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้เทียบเท่าระดับสากล ส่งเสริมระบบตลาดกลางสินค้าเกษตรและตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ส่งเสริมภาคเอกชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสินค้าเกษตรและอาหาร ร่วมกับสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของภาคเกษตร

4.4 การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการสร้างหลักประกันรายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด พัฒนาระบบประกันภัยพืชผลการเกษตร ส่งเสริมระบบการทำเกษตรแบบมีพันธสัญญาที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ยกย่องคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกร สร้างแรงจูงใจให้เยาวชน เกษตรกรรุ่นใหม่ และแรงงานที่มีคุณภาพเข้าสู่อาชีพเกษตรกรรม พัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนให้เป็นกลไกสนับสนุนการพึ่งพาตนเองของเกษตรกร เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารที่มีต้นทุนต่อที่เป็นผลมาจากข้อตกลงการเปิดการค้าเสรี

4.5 การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่าโดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรด้วยระบบเกษตรยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้มีการจัดการและเผยแพร่องค์ความรู้และการพัฒนาด้านอาหารศึกษาทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมบริโภคที่เหมาะสมของบุคคลและชุมชน สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการผลิตและการบริโภคที่เกื้อกูลกันในระดับชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน ส่งเสริมการนำวัตถุดิบทางการเกษตรที่ผลิตได้ในชุมชนและที่เหลือใช้จากการเกษตรมาผลิตเป็นพลังงานทดแทนในชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ให้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งด้านอาหารให้กับเกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นระบบ

4.6 การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร ด้วยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพลังงานจากพืชพลังงาน จัดให้มีระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่ใช้เป็นทั้งอาหารและพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการใช้พลังงานชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตและบริการ จัดให้มี

กลไกกำกับดูแลโครงสร้างราคาของพลังงานชีวภาพ และปลูกจิตสำนึกในการใช้พลังงานชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

4.7 การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน โดยสนับสนุนบทบาทของเกษตรกร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ภาคเอกชน และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร ปรับกระบวนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีการร่วมมือและบูรณาการการทำงานอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านอาหารและพลังงานตั้งแต่การผลิต การตลาด ไปจนถึงการบริโภค พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคี โดยเฉพาะประชาคมอาเซียนที่ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงต้องเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพิ่มขึ้นในมิติการพัฒนาด้านต่างๆ เพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงที่สังคมไทยต้องเผชิญ และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน โดยมีแนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังนี้

1. การพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัวและชุมชนสู่สังคมที่มีคุณภาพ สามารถจัดการความเสี่ยงและปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1.1 การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในการสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส ยึดประโยชน์ส่วนรวมและเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในกระบวนการพัฒนาประเทศ

1.2 การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร มีโอกาสและ

สามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน

2. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่ทิศทางการเติบโตในรูปแบบใหม่ ที่มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง เพื่อลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอก โดยการสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการในภาคการผลิตและบริการ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ และผู้ประกอบการในภาคเกษตร ให้ใช้ภูมิปัญญาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อยกระดับสู่การผลิตและการให้บริการบนฐานความรู้ และที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนให้มีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกัน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ประกอบด้วย

2.1 การสร้างความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้มีความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตอาหารและพลังงานที่มีความมั่นคง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขณะเดียวกันให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานชีวภาพทั้งในระดับครัวเรือน ชุมชน และประเทศ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ภาคเกษตรสามารถพึ่งตนเองและเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ได้อย่างมั่นคง

2.2 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา ภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรม มุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสาขาบริการที่มีศักยภาพ พัฒนาภาคอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ควบคู่ไปกับการปฏิรูปกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ และบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

2.3 การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้มีความสำคัญกับการเชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศกับความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกให้มีความสำคัญกับการพัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนและยึดผลประโยชน์ร่วมกันทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค สร้างปฏิสัมพันธ์ในความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างสร้างสรรค์ เตรียมความพร้อมของประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคม

อาเซียน และเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง

3. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแล รักษาและใช้ประโยชน์ การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ สร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีประชาคมโลกเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน สามารถสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตให้คนในสังคมไทย

โดยสรุป การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จะเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในด้านต่าง ๆ ให้แก่ ปังเจก ครอบครัวยุคใหม่ ชุมชน สังคม และประเทศ โดยใช้แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศสู่ความยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 พร้อมทั้งขยายการนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพจาก 3 ทุน ทั้งทุนสังคม ทุนเศรษฐกิจ และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็น 6 ทุน ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และทุนทางวัฒนธรรมมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน โดยเฉพาะการสร้างฐานทางปัญญาเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันให้กับคนและสังคมไทยเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ก้าวสู่สังคมและเศรษฐกิจสีเขียวที่มีแบบแผนการผลิตและบริโภคอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยนำความรู้และจุดแข็งของอัตลักษณ์ไทยมาปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานนวัตกรรมที่เข้มแข็ง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจในภูมิภาคอย่างรู้เท่าทัน สร้างความยั่งยืนของภาคเกษตรและความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน รวมทั้งการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างระบบธรรมาภิบาลและความสามัคคีในทุกระดับและทุกระดับ เป็นฐานการพัฒนาประเทศที่มั่นคงและสมดุล มุ่งสู่การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขและเป็นธรรม

ข้อมูลของสถาบันการศึกษา (วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี)

1. ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ตั้งอยู่เลขที่ 288 หมู่ 1 ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี มีพื้นที่ 952 ไร่ 3 งาน 5 ตารางวา เป็นวิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2520 เริ่มการก่อสร้างเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2520 เดิมชื่อโรงเรียนเกษตรกรรมสุพรรณบุรี ได้รับเลือกเป็น

สถานศึกษาดีเด่นจากกรมอาชีวศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2528 ต่อมาได้รับการประกาศยกฐานะเป็นวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรีเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2539

ปรัชญา

วิชาชาญ ฐานหนัก รักคุณธรรม นำสังคม

วิสัยทัศน์

จัดการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการเกษตรและบริหารธุรกิจ สอนอง
ความต้องการของชุมชนระดับท้องถิ่นและประเทศอย่างมีคุณภาพ ได้มาตรฐานภายใต้คุณธรรมนำ
ความรู้ รักสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546

2.1 หลักการของหลักสูตร

2.1.1 เป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 เป็นหลักสูตร
ที่มีลักษณะเป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพ
สอดคล้องกับตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม
สามารถเป็นหัวหน้างานหรือเป็นผู้ประกอบการได้

2.1.2 เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ มีความรู้
เต็มภูมิ ปฏิบัติได้จริงและเข้าใจชีวิต

2.1.3 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการวิชาชีพมีส่วนร่วมในการเรียน
การสอนวิชาชีพ สามารถถ่ายโอนประสบการณ์การเรียนรู้จากสถานประกอบการ และสามารถ
สะสมการเรียนรู้และประสบการณ์

2.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.2.1 เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถศึกษาค้นคว้า
เพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2.2.2 เพื่อให้มีทักษะและสมรรถนะในงานอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ

2.2.3 เพื่อให้สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะจากศาสตร์ต่างๆ ประยุกต์ใช้ในงาน
อาชีพสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

2.2.4 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน
รักองค์กร สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี และมีความภาคภูมิใจในตนเองต่อการเรียนวิชาชีพ

2.2.5 เพื่อให้มีปัญญา ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการ
จัดการการตัดสินใจและการแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ๆ มาพัฒนาตนเอง ประยุกต์ใช้
ความรู้ในการสร้างงานให้สอดคล้องกับวิชาชีพ และการพัฒนางานอาชีพอย่างต่อเนื่อง

2.2.6 เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับการปฏิบัติในอาชีพนั้นๆ

2.2.7 เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว องค์กร ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

2.2.8 เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเป็นกำลังสำคัญในด้านการผลิตและให้บริการ

2.2.9 เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ทฤษฎีการจัดกระบวนการเรียนรู้

1.หลักพอเพียงเป็นหลักการพัฒนาคน

หลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องการพัฒนาคน เป็นเรื่องการพัฒนามนุษย์ ซึ่งในวโรกาสที่ ท่าน โศฟี อันนัน เลขาธิการองค์การสหประชาชาติ ได้ทูลเกล้าทูลกระหม่อม กราบบังคมทูลถวายรางวัลเกียรติยศ “รางวัลความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์” เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2549 เป็นครั้งแรกที่ องค์การสหประชาชาติ (United Nations : UN) ได้มีรางวัลนี้ขึ้นมา แล้วก็เป็นครั้งแรกที่ได้มีการมอบให้กับบุคคลในโลก ก็คือ ถวายแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็มีการกล่าวถึงเหตุผลทำไมถึงมอบรางวัลนี้ คำกล่าวนี้ ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า Citation ซึ่งมีอยู่ 3 ท่อน โดยท่อนกลางกล่าวถึง เศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า “ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ได้ทรงมุ่งมั่นบำเพ็ญพระราชกรณียกิจนานัปการ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของปวงชนชาวไทยอยู่เป็นนิจสืบต่อไปอย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลาเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาชาวโลก จึงต่างกล่าวขานพระนามพระองค์ว่า ทรงเป็นพระมหากษัตริย์นักพัฒนา” “ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท มีพระราชหฤทัยเปี่ยมล้นด้วยพระเมตตาต่อพสกนิกรผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส โดยไม่ทรงแบ่งแยก สถานะ ศาสนา ชาติพันธุ์ หรือหมู่เหล่า ทรงสดับรับฟังปัญหาความทุกข์ยากของราษฎร และพระราชทานแนวทางการดำรงชีพ เพื่อให้ประชาชนของพระองค์สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน” เลขาธิการ โศฟี อันนัน ได้ถอดความหมายของพระปฐมบรมราชโองการที่ว่า “เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” ออกมาว่า ทำให้คนไทย ทุกคนหรือส่วนมากสามารถดำรงชีวิตได้ สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสอดคล้องกับแนวคิดของการพัฒนาคน เพราะเน้นการพัฒนาความเป็นมนุษย์และความยั่งยืนของการพัฒนา ให้ความสำคัญต่อเรื่องความอยู่ดีมีสุขมากกว่าความมั่งคั่ง และเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ และการใช้คุณธรรมนำความรู้ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องการพัฒนา

คน ไม่ใช่เรื่องการสร้างตึก ไม่ใช่เรื่องการพัฒนาถนน เพราะคนที่เป็นผู้ที่สร้างสิ่งแวดล้อมของเขา ให้เกิดความพอเพียงได้ ด้วยการรักษาความสมดุลในชีวิตของแต่ละบุคคล แต่ละชุมชน แต่ละองค์กร และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้ เศรษฐกิจพอเพียงนี้เป็นเรื่องการพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพแข็งแรง มีความรู้และความคิดสร้างสรรค์ และสำคัญที่สุดมีการอนุเคราะห์แบ่งปันผู้อื่น มีศีลธรรม ไม่ก่อความเดือดร้อน เบียดเบียน เอาเปรียบผู้อื่น และมีการฝึกฝนตนเองอย่างต่อเนื่อง ให้มีจิตเป็นสมาธิ ตั้งมั่นเป็นหนึ่ง เพื่อดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และใช้สติปัญญาไปในทางที่ถูกต้อง เมื่อแต่ละคนมีคุณภาพที่ดี ก็เป็นการพัฒนาชุมชน สังคมให้ดีขึ้นไปด้วยเช่นกัน การพัฒนาคนให้ดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้น เป็นการปลูกฝังคุณค่าของความเป็นคน การคิดให้ถูก พูดให้ถูก ปฏิบัติให้ถูก อย่างมีสติและใช้ปัญญาไปในทางที่ถูกต้อง เพื่อเพิ่มทางเลือกและพัฒนาศักยภาพของแต่ละคน ให้สามารถอยู่อย่างพออยู่พอกิน ภูมิใจตัวเองและครอบครัวได้โดยไม่เบียดเบียนตัวเองและผู้อื่น และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างสงบสุขโดยมีส่วนร่วมในการสร้างสังคมพอเพียง และอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างสมดุลและยั่งยืน

1.1 การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา

ในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในภาคการศึกษานั้น จะต้องมุ่งพัฒนาที่ตัวครูก่อนเป็นอันดับแรก เพราะครูถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ และปลูกฝังสิ่งต่างๆ ให้แก่เด็ก ดังนั้นจึงควรส่งเสริมครูให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างถ่องแท้ก่อน เพราะเมื่อครูเข้าใจ ครูก็จะได้เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กได้ ครูจะสอนให้เด็กรู้จักพอ ครูจะต้องรู้จักพอก่อน โดยอยู่อย่างพอเพียงและเรียนรู้ไปพร้อมๆ กับเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีสติในการเลือกรับข้อมูลต่างๆ ที่เข้ามา รู้จักเลือกรับและรู้จักคัดกรององค์ความรู้ที่มีอยู่ หมั่นศึกษา เพิ่มพูนความรู้ อย่างเป็นขั้นเป็นตอน ไม่ก้าวกระโดด ในการเลือกรับข้อมูลนั้น ต้องรู้จักพิจารณารับอย่างเป็นขั้นเป็นตอน รู้จักแก้ไขปัญหาอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ประเมินความรู้และสถานการณ์อยู่ตลอดเวลาจะได้รู้จัก และเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับสภาพ และผลจากการเปลี่ยนแปลงในมิติต่างๆ ได้อย่างรอบคอบ และระมัดระวัง เป้าหมายสำคัญของการขับเคลื่อน คือ การทำให้เด็กรู้จักความพอเพียง ปลูกฝัง อบรม บ่มเพาะ ให้เด็กมีความสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม โดยสอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร สาระเรียนรู้ต่างๆ เพื่อสอนให้เด็กรู้จักการใช้ชีวิตได้อย่างสมดุลตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เห็นคุณค่าของทรัพยากรต่างๆ รู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่น รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และแบ่งปัน มีจิตสำนึกรักษาสีสิ่งแวดล้อม และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมค่านิยมความเป็นไทย ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงต่างๆ รู้ว่าตนเองเป็นองค์ประกอบหนึ่งในสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมของโลก การกระทำของตนย่อมมีผลและเชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อมในโลกที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ด้วย ซึ่งการ

จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น สำคัญคือครูจะต้องรู้จักบูรณาการการเรียนการสอนให้เด็กและเยาวชนเห็นถึงความเชื่อมโยงในมิติต่างๆ ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ ซึ่งความเป็นองค์กรวันนี้จะเกิดขึ้นได้ ครูต้องใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อน นอกจากนี้ ในการส่งเสริมให้นำหลักปรัชญาฯ ไปใช้ในสถานศึกษาต่างๆ นั้น อาจจะใช้วิธี “เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา” ตามหลักการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า สำคัญที่สุดครูต้องเข้าใจเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงก่อน โดยเข้าใจว่าแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้นเป็นแนวคิดที่สามารถเริ่มต้นและปลูกฝังได้ผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน เช่น กิจกรรมการรักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน การกำจัดขยะในโรงเรียน การสำรวจทรัพยากรของชุมชน ฯลฯ ก่อนอื่น ครูต้องเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี โดยกลับมาพิจารณาและวิเคราะห์ดูว่า ในตัวครูนั้นมีความไม่พอเพียงในด้านใดบ้าง เพราะการวิเคราะห์ปัญหาจะทำให้รู้และเข้าใจปัญหา ที่เกิดจากความไม่พอเพียง รวมทั้งควรให้เด็กมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาคด้วย โดยการวิเคราะห์นี้ต้องดำเนินไปบนพื้นฐานของความรู้และคุณธรรม โดยเฉพาะคุณธรรมนั้น เป็นสิ่งที่ควรปลูกฝังให้เกิดขึ้นในใจเด็กให้ได้ก่อน ผ่านกิจกรรมที่ครูเป็นผู้คิดขึ้นมา โดยครูในแต่ละโรงเรียนจะต้องมานั่งพิจารณาก่อนว่า จะเริ่มต้นปลูกฝังแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจากจุดไหน ทุกคนควรมาร่วมกันคิด ร่วมกันทำ สามัคคีกันในกระบวนการหรือ หลังจากที่ครูได้ค้นหากิจกรรมที่จะปลูกฝังแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว ครูควรจะต้องตั้งเป้าหมายการสอนก่อนว่าครูจะสอนเด็กให้รู้จักพัฒนาตนเองได้อย่างไร โดยอาจเริ่มต้นสอนจากกิจกรรมเล็กๆ น้อยๆ ที่สามารถเริ่มต้นจากตัวเด็กแต่ละคนให้ได้ก่อน เช่น การเก็บขยะ การประหยัดพลังงาน ฯลฯ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ถึงความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัย ที่ตนเองมีต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกในด้านต่างๆ 4 มิติ ในส่วนของการเข้าถึงนั้น เมื่อครูเข้าใจแล้ว ครูต้องคิดหาวิธีที่จะเข้าถึงเด็ก พิจารณาดูก่อนว่าจะสอดแทรกกิจกรรมการเรียนรู้อะไรเศรษฐกิจพอเพียง เข้าไปในวิถีคิดและในวิชาการต่างๆ ได้อย่างไร ทั้งนี้อาจจัดกิจกรรมกลุ่มให้นักเรียนได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ รู้จักแบ่งหน้าที่กันตามความสามารถของเด็กในแต่ละช่วงชั้น เช่น ในกิจกรรมการเก็บขยะเพื่อรักษาความสะอาดของโรงเรียนนั้น ครูอาจจัดกิจกรรมสำหรับเด็กในแต่ละช่วงชั้น คือ ช่วงชั้นที่ 1 สร้างกิจกรรมที่สนับสนุนให้เด็กช่วยกันเก็บขยะ (ให้เด็กรู้หน้าที่ของตน ในระดับอนุบาล) / ช่วงชั้นที่ 2 สร้างกิจกรรมที่สนับสนุนให้เด็กช่วยกันเก็บขยะและนับขยะ (ให้รู้จักการวิเคราะห์และรู้ถึงความเชื่อมโยงของตนเองกับสมาชิกคนอื่นๆ ในโรงเรียน) / ช่วงชั้นที่ 3 สร้างกิจกรรมที่สอนให้เด็กรู้จักเชื่อมโยงกับชุมชนภายนอกรอบๆ โรงเรียน เช่น สร้างกิจกรรมที่สอนให้เด็กรู้จักแบ่งแยกขยะ ร่วมมือกับชุมชนในการรักษาสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ที่โรงเรียนและชุมชนของเขาตั้งอยู่ด้วยกิจกรรมทั้งหมดนี้สำคัญคือต้องเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย โดยสถานศึกษาควรตั้งเป้าให้เกิดการจัดการศึกษาตามแนวทางของเศรษฐกิจ

พอเพียง สอดแทรกเข้าไปในกระบวนการเรียนรู้ สอนให้เด็กพึ่งตนเองให้ได้ก่อน จนสามารถเป็นที่พึ่งของคนอื่นๆ ในสังคมได้ต่อไป

1.2 การจัดการศึกษาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

การจัดการศึกษาตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำเนินการได้ใน 2 ส่วน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษา และส่วนที่เป็นการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งส่วนที่ 2 นี้ ประกอบด้วย การสอดแทรกสาระเศรษฐกิจพอเพียง ในหลักสูตรและสาระเรียนรู้ในห้องเรียน และประยุกต์หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษาในระยะแรก ได้เริ่มจากการไปค้นหากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีคุณลักษณะ และการจัดการที่สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง คือ พอประมาณ กับศักยภาพของนักเรียน พอประมาณกับภูมิสังคมของโรงเรียนและชุมชนที่ตั้ง เช่น เด็กช่วงชั้นที่ 2 ทำสหกรณ์ได้ เด็กช่วงชั้นที่ 4 ดูแลสิ่งแวดล้อม มีการส่งเสริมให้ใช้ความรู้อย่างรอบคอบระมัดระวังฝึกให้เด็กคิดเป็นทำเป็นอย่างมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันส่งเสริมให้เด็กทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ สุจริต รับผิดชอบ ไม่เอาเปรียบผู้อื่น มีวินัย มีสัมมาคารวะ ปลูกฝังจิตสำนึกรักยสิ่งแวดล้อม สืบสานวัฒนธรรมไทย กล่าวคือ สอนให้ผู้เรียน ยึดมั่นในหลักศีลธรรม พัฒนาค้นหาเรียนรู้จักทำประโยชน์ให้กับสังคมและช่วยเหลือรักษาสิ่งแวดล้อม และตัวกิจกรรมเองก็ต้องยั่งยืน โดยมีภูมิคุ้มกันในด้านต่างๆ ถึงจะเปลี่ยนผู้อำนวยการ แต่กิจกรรมก็ยังดำเนินอยู่ อย่างนี้เรียกว่า มีภูมิคุ้มกัน การค้นหาตัวอย่างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ก็เพื่อให้มีตัวอย่างรูปธรรม ในการสร้างความเข้าใจภายในวงการศึกษาว่าหลักเศรษฐกิจพอเพียงหมายความว่าอย่างไร และสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้อย่างไรบ้าง หลังจากนั้น ก็ส่งเสริมให้บูรณาการการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเหล่านี้เข้าไปในการเรียนรู้สาระต่างๆ บูรณาการเข้ากับทุกสาระเรียนรู้ เช่น วิทยาศาสตร์ เพื่อทำให้เกิดสมดุลทางสิ่งแวดล้อม บูรณาการเข้ากับวิชาคณิตศาสตร์ ในการสอนการคำนวณที่มีความหมายในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง หรือบูรณาการเข้ากับสาระภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สุขศึกษา พลศึกษา การงานอาชีพ เทคโนโลยีต่างๆ ได้หมด นอกเหนือจากการสอนในสาระหลักคือในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เท่านั้น

สำหรับมาตรฐานการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์ให้ทุกช่วงชั้นเข้าใจหลักเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถประยุกต์ใช้ได้ แต่ถ้ามาตรฐานเรียนรู้ของทุกช่วงชั้นเหมือนกันหมดก็จะมีปัญหาทางปฏิบัติ จึงต้องกำหนดขอบเขตที่ชัดเจนในการเรียนการสอนของแต่ละช่วงชั้น และแต่ละชั้นปี ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 เน้นให้เด็กพึ่งตนเองได้ หรือใช้ชีวิตพอเพียงระดับบุคคลและครอบครัว เช่น ประถม 1 ช่วยเหลือคุณพ่อคุณแม่ล้างจานชาม เก็บขยะไปทิ้ง ถูกวาดบ้าน จัดหนังสือไปเรียนเอง แบ่งปันสิ่งของให้เพื่อน กินอาหารให้หมดจาน ประถม 2 วิเคราะห์รายจ่ายของครอบครัว จะมีเป็นตารางกรอกค่าใช้จ่ายต่างๆ ของครอบครัว คุณแม่ซื้ออะไรบ้าง คุณพ่อซื้ออะไรบ้าง เด็กจะได้รู้พอ

แม่หาเงินมายากแค่ไหน เช่น ยาสีฟันหลอดละ 46 บาท จะต้องไม่เอามาบิบนั่น จะต้องสอนให้เด็กเห็นคุณค่าของสิ่งของ ให้เด็กตระหนักถึงคุณค่าของเงินทอง จะได้ฝึกนิสัยประหยัด ครอบครัวมีรายได้และรายจ่ายเท่าไร เด็กจะได้ฝึกจิตสำนึกและนิสัยพอเพียง มีหลายโรงเรียนทำแล้ว ประถม 3 สอนให้รู้จักช่วยเหลือครอบครัวอย่างพอเพียง และรู้จักแบ่งปัน ช่วยเหลือผู้อื่น มีส่วนร่วมสร้างครอบครัวพอเพียง

ช่วงชั้นที่ 2 ฝึกให้เด็กรู้จักประยุกต์ใช้หลักความพอเพียงในโรงเรียน สามารถวิเคราะห์วางแผนและจัดทำบันทึกรายรับ-รายจ่ายของตนเองและครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพ มีส่วนร่วมในการสร้างความพอเพียงระดับโรงเรียน และชุมชนใกล้เคียง โดยเริ่มจากการสำรวจทรัพยากรต่างๆ ในโรงเรียนและชุมชน มีส่วนร่วมในการดูแลบำรุงรักษาทรัพยากรต่างๆ ทั้งด้านวัตถุ สิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญา วัฒนธรรม และรวบรวมองค์ความรู้ต่างๆ มาเป็นข้อมูลในการเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน และเห็นคุณค่าของการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง

ช่วงชั้นที่ 3 ประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงกับชุมชน มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน สามารถสำรวจและวิเคราะห์ความพอเพียงในระดับต่างๆ และในมิติต่างๆ ทั้งทางวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมในชุมชนใกล้เคียง เห็นคุณค่าของการใช้หลักพอเพียงในการจัดการชุมชน และในที่สุดแล้วสามารถนำหลักการพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของแต่ละคน จนนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่ความพอเพียงได้ในที่สุด

ช่วงชั้นที่ 4 เตรียมคนให้เป็นคนที่ดีต่อประเทศชาติสามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมได้ ต้องเริ่มเข้าใจความพอเพียงระดับประเทศ และการพัฒนาประเทศภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ เช่น การวิเคราะห์สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศ หรือการศึกษาสถานการณ์สิ่งแวดล้อม สภาพปัญหาด้านสังคมเป็นอย่างไร แยกแยะหรือสามัคคี เป็นต้น

ขณะนี้คณะทำงานขับเคลื่อนด้านการศึกษาและเยาวชน ทำงานร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการและอีกหลายหน่วยงาน วิสัยทัศน์ของการขับเคลื่อน คือ สานเครือข่าย ขยายความรู้ ควบคู่ประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาฯ และให้บุคลากรด้านการศึกษานำหลักคิดหลักปฏิบัติเศรษฐกิจพอเพียง มาบูรณาการสู่การเรียนการสอนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ของทุกระดับ ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และเป็นรูปธรรม ตลอดจนผู้บริหารสามารถนำหลักปรัชญาฯ ไปใช้ในการบริหารสถานศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์และความสุข

2. หลักการพื้นฐานของแนวคิด “ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง”

2.1 ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้ บทบาทของครู คือ ผู้สนับสนุน (Supporter) และเป็นแหล่งเรียนรู้ (Resource person) ของผู้เรียน ผู้เรียนจะรับผิดชอบ

ตั้งแต่เลือกและวางแผนถึงที่ตนจะเรียน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการเลือก และจะเริ่มค้นเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้วยการศึกษาค้นคว้า รับผิดชอบการเรียนตลอดจนประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.2 เนื้อหาวิชามีความสำคัญและมีความหมายต่อการเรียนรู้ ในการออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้ ปัจจัยสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาประกอบด้วย เนื้อหาวิชา ประสบการณ์เดิมและความต้องการของผู้เรียน การเรียนรู้ที่สำคัญและมีความหมายจึงขึ้นอยู่กับ “สิ่งที่สอน (เนื้อหา) และวิธีที่ใช้สอน (เทคนิคการสอน)”

2.3 การเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จหากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานจากการเรียน หากได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทำงานร่วมกับเพื่อนๆ ได้ค้นพบข้อคำถามและคำตอบใหม่ๆ สิ่งใหม่ๆ ประเด็นที่ท้าทายและความสามารถในเรื่องใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งการบรรลุผลสำเร็จของงานที่เขาเริ่มด้วยตนเอง

2.4 สัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เรียน การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่มจะช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงาม การพัฒนาความเป็นผู้ใหญ่ การปรับปรุงการทำงาน และการจัดการกับชีวิตของแต่ละบุคคล สัมพันธภาพที่เท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของผู้เรียน

2.5 ครู คือ ผู้อำนวยการความสะดวก และเป็นแหล่งความรู้ ในการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูต้องมีความสามารถที่จะค้นพบความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน เป็นแหล่งความรู้ที่ทรงคุณค่าของผู้เรียนและสามารถค้นคว้าหาสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน สิ่งสำคัญที่สุดคือ ความเต็มใจของครูที่จะช่วยเหลือโดยไม่มีเงื่อนไข ครูจะให้ทุกอย่างแก่ผู้เรียนไม่ว่าจะเป็น ความเชี่ยวชาญ ความรู้ เจตคติ และการฝึกฝน โดยผู้เรียนมีอิสระที่จะรับหรือไม่รับการใ้ นั่นก็ได้

2.6 ผู้เรียนมีโอกาสเห็นตนเองในแง่มุมที่แตกต่างจากเดิม การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งให้ผู้เรียนมองเห็นตนเองในแง่มุมที่แตกต่างออกไป ผู้เรียนจะมีความมั่นใจในตนเองและควบคุมตนเองได้มากขึ้น สามารถเป็นในสิ่งที่อยากเป็น มีวุฒิภาวะสูงขึ้นปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมับเหตุการณ์ต่างๆ มากขึ้น

2.7 การศึกษา คือ การพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนหลายๆ ด้านพร้อมกันไป การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาผู้เรียนหลายๆ ด้าน คุณลักษณะด้านความรู้ความคิด ด้านการปฏิบัติ และด้านอารมณ์ความรู้สึกจะได้รับการพัฒนาไปพร้อมๆ กัน

3.หลักการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างได้ผล การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ควรยึดหลักดังต่อไปนี้

3.1 การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ควรเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา ดังนั้น ผู้เรียนจึงควรมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

3.2 การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากแหล่งต่างๆ กัน มิใช่จากแหล่งใดแหล่งหนึ่งเพียงแหล่งเดียว ประสบการณ์ความรู้สึกรักใคร่ของแต่ละบุคคลถือว่าเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญ

3.3 การเรียนรู้ที่ดี จะต้องเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง จึงจะช่วยให้ผู้เรียนจดจำและสามารถใช้การเรียนรู้นั้นให้เป็นประโยชน์ได้ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบด้วยตนเอง มีส่วนช่วยให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งและจดจำได้ดี

3.4 การเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้มีความสำคัญ หากผู้เรียนเข้าใจและมีทักษะในเรื่องกระบวนการเรียนรู้แล้ว จะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และคำตอบต่างๆ ที่ตนต้องการ

3.5 การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียน คือ การเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบหนึ่งที่น่าสนใจ และง่ายต่อการนำไปปฏิบัติคือ CIPPA Model ซึ่งมีรายละเอียดของรูปแบบดังนี้

C - Construct คือ การให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล ทำความเข้าใจ คิดวิเคราะห์ แปลความ ตีความ สร้างความหมาย สังเคราะห์ข้อมูลและสรุปเป็นข้อความรู้

I - Interaction คือ การให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แลกเปลี่ยน และเรียนรู้ข้อมูล ความคิด ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

P - Participation คือ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ ปัญญา และสังคมในการเรียนรู้ให้มากที่สุด

P - Process and Product คือ การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ กระบวนการ และมีผลงานจากการเรียนรู้

A - Application คือ การให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

CIPPA Model นอกจากจะเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแล้วยังสามารถนำไปใช้เป็นตัวชี้วัดหรือเป็นเครื่องตรวจสอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ว่ากิจกรรมนั้นเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหรือไม่โดยนำเอากิจกรรมในแผนการสอนมาตรวจสอบตามหลักของ CIPPA Model เป็นต้น

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการศึกษารูปแบบกิจกรรมองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยที่เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษาและครูของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ศูนย์ศิลปาชีพบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีอาจารย์เรณูภา หนูวัฒนา เป็นหัวหน้าโครงการ พบว่า กระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรม อกท. หน่วยบางไทร ดังนี้

- กระบวนการทำงานของคณะกรรมการ อกท. มีการวางแผนการทำงาน มีการทดลองทำกิจกรรม และมีการสรุปบทเรียน

- มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบกิจกรรมเดิมๆ ไป เช่น การจัดกิจกรรมออกไปเรียนรู้นอกวิทยาลัย การจัดกีฬา ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกได้มาร่วมกันคิดร่วมกันทำ

- เปิดโอกาส เปิดพื้นที่ให้สมาชิกได้มาร่วมคิดกิจกรรม เดิมใช้วิธีการให้กรรมการคุยกันเอง แล้วช่วยกันออกแบบไปให้น้องๆ ทำ แต่ตอนนี้เปลี่ยนใหม่ เวลาจะออกแบบกิจกรรมก็ต้องฟังความคิดเห็นของน้องๆ ก่อน คุยกันแลกเปลี่ยนกัน มีการจัดสรรบทบาทหน้าที่ ช่วยแบ่งเบาภาระของคณะกรรมการไปได้มากทีเดียว แม้ว่าโดยตำแหน่งจะมีคณะกรรมการได้ 11 คน แต่ในความเป็นจริงแล้วกลับมีคณะกรรมการ อกท. มากขึ้น เมื่อใช้หลักการมีส่วนร่วม

• ค้นพบรูปแบบใหม่ของการพัฒนากิจกรรม อกท. บางไทร

- การทำงานวิจัย ทำให้ได้แนวทางการพัฒนากิจกรรม อกท. หน่วยบางไทร ที่สามารถลำดับได้เป็นขั้นตอน ดังนี้

- เมื่อมีน้องใหม่เข้ามาเป็นสมาชิก อกท. ให้ทำความเข้าใจกับน้องในเรื่อง คุณค่า ความหมาย และความสำคัญของ อกท. โดยเป็นการสื่อสารผ่านกระบวนการจัดกิจกรรม ไม่ใช่วิธีการบังคับให้น้องเข้าร่วมกิจกรรม

- ให้สมาชิกได้มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรม โดยใช้เวทีพูดคุยเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ

- พัฒนารูปแบบกิจกรรมใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับความสนใจของเด็กแต่ละกลุ่ม

- ลงมือปฏิบัติงานร่วมกันตามแผนที่วางไว้

- หลังจากทำกิจกรรมทุกครั้งต้องมีการสรุปบทเรียน

- นำสิ่งที่ได้จากการสรุปบทเรียนมาแก้ไข ทดลองทำซ้ำ

ทั้งหมดที่ค้นพบคือ กระบวนการทำงานวิจัย “วางแผน ทดลอง ปฏิบัติการ วิเคราะห์ แยกแยะ และสรุป” เพื่อพิสูจน์ว่าสิ่งที่เราค้นพบและร่วมกันออกแบบมานั้น สามารถสร้างการมีส่วนร่วมได้จริงหรือไม่ เพราะอะไร และเราจะพัฒนาศักยภาพความเป็นผู้นำผ่านกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างไร ทำดีที่สุดก็จะได้มาซึ่งหลักสูตรกิจกรรม อกท. หน่วยบางไทร ในแบบที่สอดคล้องประสานกับความต้องการของนักศึกษา และนำไปสู่การตอบโจทย์วิจัยได้ในที่สุด

ค้นพบคุณค่าและศักยภาพของนักศึกษา

- เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พัฒนาตัวเองผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การอบรมพลังกลุ่ม การฝึกการตั้งคำถาม การฟัง การพูด ทำให้เด็กหลายคนเปลี่ยนแปลงตัวเอง กลายเป็นคนที่กล้าแสดงออกมากขึ้น กล้าคิด กล้าถาม กล้าพูด จับประเด็นได้แม่นยำ

- เปิดโอกาสให้เพื่อนได้พัฒนาตัวเอง นอกจากนักศึกษาที่เป็นทีมวิจัยจะได้ใช้ทักษะต่างๆ ที่ได้จากการไปอบรมมาปฏิบัติจริงในห้องเรียนแล้ว ยังได้ถ่ายทอดและแบ่งปันทักษะต่างๆ นี้ให้แก่เพื่อนๆ คนอื่นๆ ด้วย เรียนรู้ที่จะใช้จังหวะเวลาอย่างเหมาะสม เพื่อให้โอกาสเพื่อนคนอื่นๆ ได้แสดงความคิดเห็นบ้าง ไม่ได้ยึดพื้นที่ในการแสดงความคิดเพียงคนเดียว

- นักศึกษามีพัฒนาการในการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน และจัดบันทึกการทำงานได้อย่างเป็นระเบียบ สะอาด และชัดเจน การดำเนินการค้นหารูปแบบกิจกรรม อกท. บางไทโร เรียกได้ว่าเป็นจุดสตาร์ทที่กำลังจะออกเดิน เส้นทางยังอีกยาวไกล การแสวงหาเพื่อนร่วมทาง ทั้งที่เป็นกลุ่มนักศึกษาและครู ยังเป็นโจทย์ที่ต้องร่วมกันคิดต่อ จะทำอย่างไรให้กระบวนการวิจัยสามารถขยายผล และกลายเป็นงานร่วมของวิทยาลัย เพื่อให้กิจกรรม อกท. สามารถพัฒนาทักษะชีวิต และสร้างความสุขให้แก่นักศึกษาและครูได้อย่างแท้จริง

โครงการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี” ได้รับการอนุมัติจาก สกว. ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่นให้เริ่มลงมือปฏิบัติการค้นหาคำตอบของการวิจัย โดยมีคำถามวิจัยหลักอยู่ 3 ข้อ

- นักเรียนสาขาสัตวศาสตร์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายในชีวิตของตนเอง อย่างไร?
- กระบวนการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนสาขาสัตวศาสตร์มีเป้าหมายชีวิต ควรทำอย่างไร?
- รูปแบบกระบวนการเรียนการสอนในปัจจุบันมีความสอดคล้องกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนหรือไม่ ควรเพิ่มเติมกระบวนการเรียนรู้ใดที่ส่งเสริมศักยภาพให้เหมาะสมกับเป้าหมายชีวิตนักเรียนสาขาสัตวศาสตร์

โครงการรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักเรียนสาขาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี โดยมีอาจารย์สุมิตรา สำเภาพล เป็นหัวหน้าโครงการ พบว่า การกำหนดเป้าหมายชีวิตมีความสำคัญต่อการเรียนเกษตรอย่างมากแล้ววิธีการอะไรที่จะทำให้เรามองเห็น หรือค้นหาเป้าหมายในชีวิตได้ การแลกเปลี่ยนกับทีมวิจัยทำให้เราได้มุมมองที่เป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษาที่จะเลือกเรียนเกษตร ดังนี้

- เมื่อจะตัดสินใจมาเรียนเกษตร ตามใจตัวเองให้แน่ ว่ามีใจรักในอาชีพเกษตรหรือไม่ สนใจเรื่องเกี่ยวกับเกษตรบ้างหรือไม่เรียนจบแล้วอยากกลับไปประกอบอาชีพด้านการเกษตรหรือไม่ ที่บ้านมีพื้นฐานด้านการประกอบอาชีพเกษตรหรือไม่ และอาจจะพิจารณาปัจจัยอย่างอื่นควบคู่กันไป เช่น ทุน ที่ดิน เป็นต้น

- วิทยาลัยเกษตรควรมีเครื่องมือที่เอื้อต่อการตัดสินใจของนักศึกษา เช่น มีเอกสารประกอบในแต่ละสาขาวิชา ว่าเรียนอะไรบ้าง มีวิธีการสอนอย่างไร มีเป้าหมายของสาขาเพื่ออะไร ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาพิจารณาได้ว่าสาขาใดที่ตรงกับความสนใจ

- มีการเชิญรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในแต่ละสาขา มาพบปะพูดคุยกับน้องๆ ตั้งแต่ตอนที่น้องๆ มาสมัครเรียน เพื่อเป็นการสร้างแรงบันดาลใจ ในการเรียนและการประกอบอาชีพเกษตร

- ในช่วง ปวช.1 ควรมีการเติมเต็มกระบวนการวิจัยเข้าไปในการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพื่อฝึกทักษะการคิด วิเคราะห์ และทบทวนตัวเองอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

- มีข้อเสนอให้มีการเรียนการสอนแบบบูรณาการในช่วงเรียน ปวช. ให้เด็กได้เรียนรู้ในหลากหลายวิชา ยังไม่ควรแยกสาขาทั้งนี้เพื่อให้เด็กเรียนทุกอย่างอย่างเข้าใจ ครบถ้วน รอบด้านที่เกี่ยวกับการเกษตร แล้วไปเลือกสาขาเมื่อเรียนชั้น ปวส.

- สิ่งสำคัญคือในระหว่างทางของการเรียน ครูต้องออกแบบกระบวนการเรียนรู้ให้เด็กเห็นคุณค่าของการทำเกษตร โดยผ่านการปฏิบัติจริง ให้เด็กออกพื้นที่เยอะๆ ได้มีโอกาสไปเรียนรู้งานจากฟาร์มอื่นๆ ได้แลกเปลี่ยนกับผู้ที่ประสบความสำเร็จในการทำเกษตร อันเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่เด็กอย่างต่อเนื่อง

- ปลุกฝังทัศนคติที่ดีต่อการทำเกษตร ให้เด็กเห็นความสำคัญของอาชีพเกษตร เรียนรู้ว่าการเป็นเกษตรกรคืออะไร

- เปิดพื้นที่ เปิดโอกาส ให้เด็กได้เรียนรู้และออกแบบกิจกรรมด้วยตัวเอง โดยใช้หลักของการปฏิบัติอย่างมีส่วนร่วม

คุณค่าที่ได้จากการวิจัย

- การใช้เครื่องมือการวิจัยไปออกแบบกระบวนการเรียนการสอนอย่างมีส่วนร่วม ทำให้เด็กเห็นคุณค่าในสิ่งที่เรียน กระบวนการลงพื้นที่ ทำให้เห็นคุณค่าของการทำเกษตร เห็นคุณค่าในตัวเอง กระบวนการถอดบทเรียนทำให้เห็นถึงลงไปว่า การลงพื้นที่ได้อะไรบ้าง เห็นเป้าหมายในการทำเกษตร และสามารถนำกลับมาวางแผนชีวิตได้

- การทำงานวิจัยเป็นงานที่ทำด้วยความสมัครใจ ไม่ได้เป็นการบังคับ ดังนั้นกิจกรรมต่างๆ ที่ทำด้วยใจก็ล้วนแต่มีคุณค่า

- นำไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เช่น การพาเด็กไปสำรวจสภาพปัญหาการเลี้ยงสัตว์ในชุมชน นำข้อมูลที่ได้ไปทำการวิจัยต่อ หรือนำข้อมูลไปพัฒนาสาขา

สัตวศาสตร์ ตลอดจนนำไปใช้ในการวางแผนการทำงานของกิจกรรม ออท. ที่ต้องมีการวางแผนงาน กำหนดเป้าหมาย วิธีการทำงาน ก่อนลงมือปฏิบัติ และมีการสรุปบทเรียน

- เด็กเรียนรู้อย่างสนุก ได้สาระ และมีความสุข
- พัฒนาความสัมพันธ์อันดี ความเป็นกัลยาณมิตร ระหว่างครูกับลูกศิษย์ และระหว่างนักศึกษา
- พัฒนาความคิดได้อย่างเป็นระบบ
- เปิดรับสิ่งใหม่ และยอมรับสิ่งที่เป็น เพื่อเรียนรู้และปรับปรุงให้ดีขึ้น

โครงการศึกษากระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาด้านสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี โดยมีอาจารย์ปิยะนุช เจริญศรี เป็นหัวหน้าโครงการ พบว่า ช่วยในการพัฒนานักเกษตรเพื่อท้องถิ่นดังต่อไปนี้

- การพัฒนาทักษะชีวิตของนักศึกษา โดยการปรับหลักสูตรให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพตนเองได้อย่างเต็มที่ซึ่งในขณะนี้วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรีเริ่มมีการปรับหลักสูตร ปวช. ปี 1 เน้นเรื่องการปรับพื้นฐานและให้โอกาสเด็กได้เรียนรู้ ตลอดจนจัดวิชาเรียนพื้นฐานให้สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะชีวิตของนักศึกษา
- การพัฒนาทักษะวิชาชีพ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงเพื่อให้ นักศึกษาได้มีทักษะ ความชำนาญ ตลอดจนประสบการณ์การแก้ไขปัญหา นำไปสู่ความสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- พัฒนาระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ที่มีกระบวนการเตรียมความพร้อมนักศึกษา สร้างความเข้าใจกับสถานประกอบการและการสรุปบทเรียนจากการปฏิบัติการ

โครงการรูปแบบกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรี โดยมี อาจารย์เอกชัย ยุทธชัยวรกุล เป็นหัวหน้าโครงการ พบว่า จากการสำรวจ สัมภาษณ์ สอดถาม รุ่นพี่ศิษย์เก่า เพื่อน เกษตรกร ทำให้ทีมวิจัยเริ่มเข้าใจและเห็นชัดว่าความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพเกษตรของสังคมกำลังลดลง โดยมีปัจจัยและเงื่อนไขสำคัญดังนี้

ค่านิยมของผู้ปกครองและสังคม ในการทำงานที่ต้องมีเงินเดือนประจำจึงจะถือว่ามีความมั่นคง กรณีน้องก้อย สาวพาณิชย์ที่กลับลาบยอมขจัดใจแม่มาเรียนเกษตร ทั้งที่แม่ไม่ยอมให้เรียนเกษตรเพราะกลัวลูกลำบาก เข้าเรียน ปวช. สายพาณิชย์ แต่ด้วยกระบวนการเรียนรู้ผ่านงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น การได้ไปเก็บข้อมูล สัมภาษณ์เกษตรกรทำให้เรามีความมั่นใจขึ้นว่าอาชีพเกษตรกร

สามารถไปรอดแน่ ประกอบกับทางวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรีเปิดหลักสูตร ปวส. เกษตรศาสตร์ จึงตัดสินใจเรียนเนื่องจากมั่นใจในกระบวนการเรียนรู้

มุมมอง ความเชื่อต่อการเรียนเกษตร ที่ว่าไม่ต้องใช้ความรู้ ทักษะมากนัก เรียนง่ายใครๆ ก็เรียนได้ คนที่เรียนเกษตรจึงถูกมองว่าเป็นคนไม่เอาถ่าน

การสื่อสารมวลชน ที่ผ่านมาให้เจ้าหน้าที่กับการเสนอข่าวด้านลบในอาชีพเกษตร เช่น ราคาข้าวตกต่ำ การที่เกษตรกรมีหนี้สิน ส่งผลต่อทัศนคติด้านลบในวิชาชีพเกษตร แม้เกษตรกรเองยังไม่ส่งเสริมให้ถูกทำเกษตรเหมือนตนเอง

หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาชีพเกษตร ที่มีกระบวนการเรียนการสอนแบบแยกส่วนหลักสูตรมีรายวิชาที่ไม่ยืดหยุ่นผู้เรียนไม่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริง เนื่องจากหลักสูตรอาชีพเกษตรในปัจจุบันเป็นหลักสูตรคล้ายระดับมัธยมศึกษาซึ่งเขียนมาเพื่อมุ่งเน้นการนำไปศึกษาต่อไม่ได้เขียนมาให้เด็กที่มีเป้าหมายไปประกอบอาชีพ เด็กมีเป้าหมายในการเรียนสายอาชีพแต่ต้องมาเรียนวิชาซึ่งเขาหนีมาจากสายสามัญและไม่ได้ชี้ให้เห็นคุณค่าต่อวิชาชีพ

วิธีการสอน ของครูที่ไม่สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้เรียนว่าสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญต่อความมั่นใจในวิชาชีพเกษตรคงเป็นเพราะสายวิชาชีพเกษตรเป็นสายวิชาชีพที่เน้นการปฏิบัติงานต้องอาศัยทักษะและความชำนาญ กระบวนการเรียนรู้ที่จะช่วยสร้างความมั่นใจในการประกอบอาชีพเกษตรของนักศึกษาต้องมุ่งเน้นให้นักศึกษาไปหาความรู้ด้วยตนเอง วิธีการสอนเน้นการพัฒนารูปแบบวิธีการสอนที่น่าสนใจ เพราะวิธีการสอนที่น่าสนใจก็สามารถทำให้นักเรียนอยากรู้อยากเรียนในเรื่องที่ไม่สนใจได้ แต่สิ่งสำคัญที่สุดในการเรียนการสอนอาชีพเกษตรคือการเรียนการสอนแบบทำเป็นปฏิบัติได้คล่องแคล่ว สร้างความมั่นใจว่าจะสามารถกลับไปทำได้จริง เพราะเมื่อได้ลงมือทำจริงจะเกิดปัญหาข้อสงสัย และกระตุ้นความสนใจหากเรื่องใดที่ยังไม่ชัดเจนหรือต้องปฏิบัติอะไร ก็จะต้องวิ่งไปหาความรู้ ทฤษฎีสามารถหาได้จากแหล่งความรู้ต่างๆ ได้ ครูต้องให้ความสนใจเด็กทุกคนและจัดกระบวนการเพื่อสร้างการเรียนรู้ อีกทั้งยังต้องจัดการเรียนรู้ให้นักศึกษาทุกคนเห็นคุณค่าต่อการตอบเป้าหมายชีวิตของแต่ละคน ยกตัวอย่างเช่น อาชีพจัดสวนครูก็ต้องทำให้เห็นว่าวิชาชีพนี้จะเกี่ยวข้องกับการจัดสวนอย่างไร

บทที่ 3

บริบทชุมชน

3.ศึกษาพื้นที่และบริบทชุมชน

พื้นที่ที่ศึกษาคือพื้นที่ตำบลนิคมกระเสียว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยศึกษาเกี่ยวกับลักษณะพื้นที่จำนวนหมู่บ้าน จำนวนประชากร จำนวนครัวเรือน ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างดินประเภทของพืชที่ปลูกและประเภทของสัตว์ที่เลี้ยง

3.1 จำนวนประชากร พื้นที่ในระดับ ตำบลนิคมกระเสียว อำเภอด่านช้าง (พ.ศ. 2554)

หมู่บ้าน	ชาย	หญิง	รวม
ตำบลนิคมกระเสียว	2,670	2,566	5,236
หมู่ 1	361	339	700
หมู่ 2	779	720	1,499
หมู่ 3	512	458	970
หมู่ 4	456	462	918
หมู่ 5	411	424	835
หมู่ 6	151	163	314

3.2 จำนวนครัวเรือน พื้นที่ในระดับ ตำบลนิคมกระเสียว อำเภอด่านช้าง (พ.ศ. 2554)

จำนวนครัวเรือนในหมู่บ้านที่ทำการบันทึก จปฐ. 1 สำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี	จำนวนครัวเรือน
จังหวัดสุพรรณบุรี	
อำเภอด่านช้าง	
ตำบลนิคมกระเสียว	
หมู่ที่ 1 บ้านทับกระดาศ	172
หมู่ที่ 2 บ้านหนองปลากระดี	349
หมู่ที่ 3 บ้านท่าค้อ	170
หมู่ที่ 4 บ้านพุดขาว	197
หมู่ที่ 5 บ้านวังหน่อไม้	214
หมู่ที่ 6 บ้านหุบตาอิน	68
รวม 6 หมู่บ้าน	1,170

3.3 จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริง ณ วันสำรวจ จำแนกตามช่วงอายุ ตำบลนิคมกระเสียว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี (พ.ศ. 2554)

ช่วงอายุประชากร	จำนวนเพศชาย (คน)	จำนวนเพศหญิง (คน)	จำนวนรวม (คน)
น้อยกว่า 1 ปีเต็ม	9	15	24
1 ปีเต็ม – 2 ปี	47	29	76
3 ปีเต็ม – 5 ปี	68	65	133
6 ปีเต็ม – 11 ปี	171	161	332
12 ปีเต็ม – 14 ปี	87	112	199
15 ปีเต็ม – 17 ปี	101	80	181
18 ปีเต็ม – 25 ปี	223	207	430
26 ปีเต็ม – 49 ปีเต็ม	840	775	1,615
50 ปีเต็ม – 60 ปีเต็ม	285	289	574
มากกว่า 60 ปีเต็มขึ้นไป	278	276	554
รวมทั้งหมด	2,109	2,009	4,118

3.4 ประเภทพืชที่ปลูกในตำบลนิคมกระเสียว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี (พ.ศ. 2554)

ลำดับที่	พืช	จำนวน (ไร่)	ครอบครั้ว	ร้อยละของ (710)	ร้อยละของ (1,170)
1	อ้อยโรงงาน	10623-2-0	315	44.37	26.92
2	มันสำปะหลัง	1337-0-0	113	15.92	9.66
3	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	1093-2-0	73	10.28	6.24
4	ข้าวนาปี	146-0-0	28	3.94	2.39
5	ผักบุ้งเม็ด	112-0-0	7	0.99	0.6
6	สับปะรด	101-2-0	16	2.25	1.37
7	แตงโมเนื้อ	5-0-0	1	0.14	0.09
8	ยูคาลิป	140-0-0	8	1.13	0.68
9	หญ้าเลี้ยงสัตว์	214-0-0	8	1.13	0.68
10	มะละกอ	9-3-0	4	0.56	0.34
11	ลำไย	66-0-0	15	2.11	1.28
12	กล้วย	16-1-0	8	1.13	0.68

13	อรุณ	5-0-0	1	0.14	0.09
14	ถั่วฝักยาว	15-0-0	8	1.13	0.68
15	ชมพู	20-0-0	1	0.14	0.09
16	มะม่วง	68-1-0	11	1.55	0.94
17	มะกรูด	20-1-0	2	0.28	0.17
18	สนับดำ	28-2-0	2	0.28	0.17
19	หน่อไม้ฝรั่ง	1-0-0	1	0.14	0.09
20	กาแฟ	3-3-0	1	0.14	0.09
21	ปาล์มน้ำมัน	171-3-0	12	1.69	1.03
22	สะตอ	8-3-0	1	0.14	0.09
23	สัก	34-2-0	5	0.7	0.43
24	ผักหวานป่า	0-2-0	1	0.14	0.09
25	มะพร้าว	7-0-0	2	0.28	0.17
26	สะเดา	0-2-0	1	0.14	0.09
27	มะนาว	7-0-0	6	0.85	0.51
28	มะเขือหิน (ต้น น้ำมัน)	0-2-0	1	0.14	0.09
29	ลิ้นจี่	1-2-0	1	0.14	0.09
30	เงาะ	5-2-0	2	0.28	0.17
31	มะรุ้ม	1-1-0	1	0.14	0.09
32	มะยงชิด	2-0-0	1	0.14	0.09
33	ลำโพง	1-0-0	1	0.14	0.09
34	ลองกอง	0-2-0	1	0.14	0.09
35	ไผ่หวาน	6-0-0	2	0.28	0.17
36	แตงกวา	12-0-0	3	0.42	0.26
37	ยางพารา	74-0-0	4	0.56	0.34
38	มะเขือ	3-0-0	2	0.28	0.17
39	ตระกู	3-0-0	1	0.14	0.09
40	ฝรั่ง	10-0-0	5	0.7	0.43
41	ส้ม	5-0-0	1	0.14	0.09

42	เห็ด	4,000 (ก้อน)	1	0.14	0.09
43	ขมิ้น	8-0-0	5	0.7	0.43
44	มะขามหวาน	15-0-0	1	0.14	0.09
45	ข้าวโพดหวาน	12-0-0	1	0.14	0.09
46	ไม้ผล ไม้ยืนต้นอื่นๆ	52-0-0	25	3.52	2.14
	รวม	14,162-2-0	710	99.97	60.76

3.5 ประเภทสัตว์ที่เลี้ยงในตำบลนิคมกระเสียว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี (พ.ศ. 2554)

ลำดับที่	ประเภทสัตว์	จำนวน (ตัว)	ครอบครั้ว	ร้อยละของ (319)	ร้อยละของ (1,170)
1	โค	843	50	15.67	4.27
2	สุกร	1,058	39	12.23	3.33
3	สุกร (ป่า)	22	2	0.63	0.17
4	แพะ	270	2	0.63	0.17
5	ไก่เนื้อ	6,400	7	2.19	0.6
6	ไก่พื้นเมือง	4,751	165	51.72	14.1
7	ห่าน	6	2	0.63	0.17
8	เป็ดไข่	105	16	5.02	1.37
9	เป็ดเทศ	313	15	4.7	1.28
10	นกเขา	11	2	0.63	0.17
11	กระต่าย	11	2	0.63	0.17
12	ปลา	17,480	14	4.39	1.2
13	ไก่ไข่	55	1	0.31	0.09
14	กระบือ	2	1	0.31	0.09
15	จิ้งหรีด	1,000,000	1	0.31	0.09
	รวม		319	100	27.27

บทที่ 4

กระบวนการดำเนินงานและวิธีการวิจัย

กรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี อ.ด่านช้าง จ.สุพรรณบุรี ” เป็นการวิจัยที่เน้นให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็น คิดวิเคราะห์ วางแผน เชื้อโยงประสานศักยภาพของส่วนต่างๆ ในสังคมให้มีพลังในการพัฒนา เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแนวคิด การเรียนรู้ ความตระหนัก ความภาคภูมิใจ และคุณค่าของอาชีพเกษตรกรรม ในการดำเนินการวิจัยได้เรียนรู้จากการลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ศักยภาพ แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน ศึกษาข้อคิดเห็น เจือ้นไข ปัจจัยในกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยมีทีมงานจากศูนย์ประสานการวิจัยเพื่อท้องถิ่น โหนดสุวรรณภูมิ เป็นพี่เลี้ยงและให้คำแนะนำ เพื่อให้งานวิจัยดำเนินไปในทิศทางที่ถูกต้องและใช้แก้ปัญหาได้จริง

วิธีการที่ใช้ในการวิจัย คือ การพูดคุย ทำความเข้าใจ สร้างสานสัมพันธ์ พูดคุยแนวคิด แนวทางในการประกอบอาชีพของชุมชน แนวทางการมีส่วนร่วม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่วนแบบสอบถามใช้เก็บข้อมูลพื้นฐาน การประกอบอาชีพ ความคิดเห็นต่างเกี่ยวกับอาชีพเกษตรกรรม และแนวทางในการสร้างความมั่นใจ การสำรวจ การสังเกตพฤติกรรม เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งใช้การประชุมส่วนย่อยเพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เจือ้นไข ปัจจัยในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรมโดยชุมชนมีส่วนร่วม

องค์ประกอบและภาระหน้าที่ของทีมวิจัย

ทีมวิจัยประกอบไปด้วย บุคคล 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 คณะครูอาจารย์แผนกวิชาสัตวศาสตร์

กลุ่มที่ 2 คณะนักศึกษาแผนกวิชาสัตวศาสตร์

กลุ่มที่ 3 ตัวแทนจากชุมชนตำบลนิคมกระเสียว

ตารางที่ 1.. แสดงบทบาทหน้าที่ของทีมวิจัย

ตำแหน่ง	บทบาทหน้าที่	ผู้รับผิดชอบ
หัวหน้าโครงการ	ติดตาม-ประสาน	อ.มนูญ
เลขานุการ	จัดบันทึกการประชุม/ทำ รายงาน/เสนอวาระการ ประชุม *ทุกคนจัดบันทึกแล้วส่งให้ เลขานุการสรุปการประชุม/ กิจกรรม	อ.กำไร
ผู้ช่วยเลขานุการ	สนับสนุนงานของ เลขานุการ ใบเซ็นต์ชื่อ	อ.สมพร/กมลชนก
เหรียญก	ดูแลค่าใช้จ่าย/รับผิดชอบบิล การเงิน โครงการ/วางแผน ค่าใช้จ่ายแต่ละกิจกรรม	อ.จรินทร์/พิมพ์นภา
ผู้ประสานงานชุมชน	ประสานงานกับชุมชน	พี่สมหมาย/พี่บุญส่ง/พี่วิฑูร/พี่วินัย
ผู้ประสานงาน วิทย./ทีมอาจารย์	ประสานงานทีมอาจารย์	อ.สมศักดิ์
ผู้ประสานงานทีมนักศึกษา	ประสานงานนักศึกษา	เชิดศักดิ์
ฝ่ายยานพาหนะ	ประสานงานเรื่อง ยานพาหนะสำหรับเดินทาง ลงพื้นที่	อ.รัฐศาสตร์/อ.วสันต์
ฝ่ายโสตฯ	บันทึกภาพนิ่ง/วิดีโอ/จัดทำ สื่อ	อ.รัฐศาสตร์
ฝ่ายจัดบันทึกการประชุม (จีน ชาร์ต)		อ.วสันต์
ฝ่ายสนับสนุนทั่วไป		อ.ศักดิ์นา/อ.จุฑารัตน์/ธวัชชัย/รัฐภูมิ

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานวิจัย

ระยะที่ 1 (ระยะเวลา 12 เดือน)

1. ประชุมทีมวิจัย
2. จัดเวทีประชุมทำความเข้าใจโครงการกับผู้บริหารวิทยาลัย ครู นักศึกษา และชุมชน
3. ออกแบบและวางแผนการเก็บข้อมูล
4. ทบทวนข้อมูลการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมอื่น ๆ จากเอกสารและการสนทนากลุ่ม
5. จัดเวทีวิเคราะห์เงื่อนไข ปัจจัย ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม
6. ศึกษาพื้นที่และบริบทชุมชน โดยการทำ Social Mapping และคัดเลือกชุมชนเข้าร่วมโครงการ
7. จัดเวทีประชุมวิเคราะห์แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน
8. ศึกษาฐาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้และถอดบทเรียนการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม ในวิทยาลัยฯอื่น
9. จัดเวทีวิเคราะห์รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม
10. จัดเวทีนำเสนอผลการวิจัยและรับฟังความคิดเห็น
11. จัดทำรายงานความก้าวหน้าและรายงานฉบับสมบูรณ์ระยะที่ 1

สรุปผลการดำเนินงาน

ตารางที่ ๙ แสดงกิจกรรมการดำเนินงานของทีมวิจัย

ครั้งที่	ว.ด.ป/ สถานที่	กิจกรรม	ผลสรุป
1	9 ต.ค.55	ประชุมทีมวิจัย	เตรียมความพร้อมจัดเวทีชี้แจงโครงการ ครั้งที่ 1 (ผู้บริหาร ครู วยท.)
2	11 ต.ค.55	เวทีชี้แจงโครงการกับคณะ ผู้บริหาร ครู วยท.สุพรรณบุรี	คณะครูทราบข้อมูลโครงการวิจัยและให้ ข้อเสนอแนะในการทำงาน
3	24 ต.ค.55	เวทีชี้แจงโครงการกับคณะ นักศึกษา วยท.สุพรรณบุรี (ปวช.3/ปวส.2)	นักศึกษาทราบถึงรายละเอียดโครงการและมีการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน
4	10 พ.ย.55	ประชุมทีมวิจัย	ประชุมทีมชุมชนเพื่อเตรียมวางแผนพานักศึกษา ลงพื้นที่ศึกษาชุมชนเบื้องต้น
5	19-21 พ.ย.55	ศึกษารับชมชุมชน	นักศึกษาลงพื้นที่พูดคุยกับชุมชนเบื้องต้น วิเคราะห์พื้นที่ สำรวจลักษณะการประกอบอาชีพ ม.14 (ต.ด่านช้าง), ม.1, ม.2
6	7 ม.ค.56	ประชุมวิจัย	สรุปกิจกรรมนักศึกษาลงพื้นที่เก็บข้อมูล
7	26 ม.ค.56	ทบทวนข้อมูลการจัดการ เรียนการสอนกิจกรรม นักศึกษา	ทบทวนจากศิษย์เก่า วยท.สุพรรณฯ
8	8 ก.พ.56	ศึกษารับชมชุมชน	นักศึกษาลงพื้นที่พูดคุยกับชุมชนเบื้องต้น วิเคราะห์พื้นที่ สำรวจลักษณะการประกอบอาชีพ (เกษตรหมู่บ้าน และรายอื่น)
9	13 ก.พ.56	ประชุมทีมวิจัย	ทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมา และเตรียมความพร้อม เข้าร่วมงานเครือข่าย โหนดสุวรรณภูมิ
10	16 ก.พ.56	เข้าร่วมงานเครือข่าย โหนดสุวรรณภูมิ ณ คณะเทคโนโลยีเกษตร ลาดกระบัง	
11	2 มี.ค.56	ทบทวนข้อมูลการจัดการ เรียนการสอนกิจกรรม นักศึกษา	จัดเสวนาหัวข้อ “ความเชื่อมั่นในอาชีพเกษตร” พร้อมพูดคุยแลกเปลี่ยนในประเด็นการพัฒนาการเรียนการสอน กิจกรรมของหลักสูตรสัตวศาสตร์

ตารางที่ ... (ต่อ)

ครั้งที่	ว.ด.ป/ สถานที่	กิจกรรม	ผลสรุป
12	22มี.ค.56	ลงพื้นที่ประชุม บ้านหนองปลากระดี เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจ โครงการแก่งชาวนบ้านในชุมชน	ได้ชี้แจงทำความเข้าใจแก่ชาวบ้าน และได้มีการ พูดคุยซักถามแลกเปลี่ยนกันทำให้ทราบข้อมูล บริบท สถานการณ์ในชุมชน
13	23มี.ค.56	นักศึกษาลงพื้นที่ปฏิบัติการ ชุมชน ในตำบลนิคมกระเสียว	นักศึกษาได้เรียนรู้การนำความรู้ไปใช้ในการ ปฏิบัติจริงในชุมชน และได้ฝึกให้นักศึกษาเก็บ ข้อมูลชุมชน
14	2-3เม.ย.56	ลงพื้นที่นิคมกระเสียว ให้บริการวิชาการ ดิดเบอร์ฟู เจาะเลือดวัว แพะ (ฝึกให้ นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติการ จริง)	นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติการจริงในชุมชน
15	7-11พ.ค.56	จัดกิจกรรม ค่ายคุณธรรม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างนักศึกษารุ่นน้อง รุ่นพี่ และครู	ทำให้นักศึกษาทั้งรุ่นน้อง รุ่นพี่ และครู รู้จัก มี ความสัมพันธ์กันมากขึ้น
16	26-28มิ.ย.56	จัดกิจกรรมอบรม “การเขียน แผนธุรกิจ”	นักศึกษามีความรู้และความเข้าใจในการเขียน แผนธุรกิจ
17	28 มิ.ย. 56	ศึกษาดูงาน ศูนย์วิจัยข้าว	ทำให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเรื่องข้าวมาก ขึ้น

ตารางที่.... (ต่อ)

ครั้งที่	ว.ด.ป/ สถานที่	กิจกรรม	ผลสรุป
18	8-13ก.ค.56	กิจกรรม “ทำนา” วางแผน เตรียมแปลง ปฏิบัติการจริง สรุปงาน เพื่อให้นักศึกษาได้ลงมือ ปฏิบัติการจริงตั้งแต่ต้นจนจบ	นักศึกษาได้เรียนรู้ขั้นตอนการทำนา ตั้งแต่ต้นจนจบ
19	7 ก.ค. 56	ลงพื้นที่ศาลาวัดหนองปลากระดี เพื่อชี้แจงโครงการและรับฟังความ คิดเห็นจากชาวบ้านในชุมชนเรื่องการมี ส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพ เกษตร	ทำให้ทราบความคิดเห็นของชาวบ้านใน ชุมชนที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัด กระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความ มั่นใจให้แก่นักศึกษาในการทำอาชีพ เกษตร
20	10 ก.ค. 56	ศึกษาดูงาน วชท.สิงห์บุรี เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการทำงาน วิจัยเพื่อท้องถิ่น	ทำให้ทีมวิจัยมองเห็นแนวทางในการทำ กิจกรรมต่างๆมากขึ้น
21	25-26 ก.ค. 56	ศึกษาดูงาน กาญจนบุรี เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการทำงาน วิจัยและร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหา รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้	ได้เรียนรู้กระบวนการทำงานวิจัยและได้ รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ จาก การร่วมกันวิเคราะห์ของทีมวิจัย
22	2-3ส.ค.56	นักศึกษาลงพื้นที่ปฏิบัติการชุมชน “สระ กระโจม”	ได้ทราบถึงบริบทชุมชน จุดเด่น จุดด้อย ของพื้นที่ และได้ข้อมูลความคิดเห็น ของชาวบ้านในชุมชนในการสร้างความ มั่นใจในอาชีพเกษตร
23	7 ส.ค.56	จัดเวทีนำเสนอแนวทางที่ได้และรับฟัง ความคิดเห็นจากชาวบ้านในชุมชน ณ วัดหนองปลากระดี	ทำให้ทราบความคิดเห็นและข้อจำกัด ของชุมชนที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการ จัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักศึกษา
24	10-11ส.ค.56	นักศึกษาลงพื้นที่ปฏิบัติการชุมชน “คง เชือก”	ได้ทราบถึงบริบท จุดเด่น จุดด้อย ของ พื้นที่

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

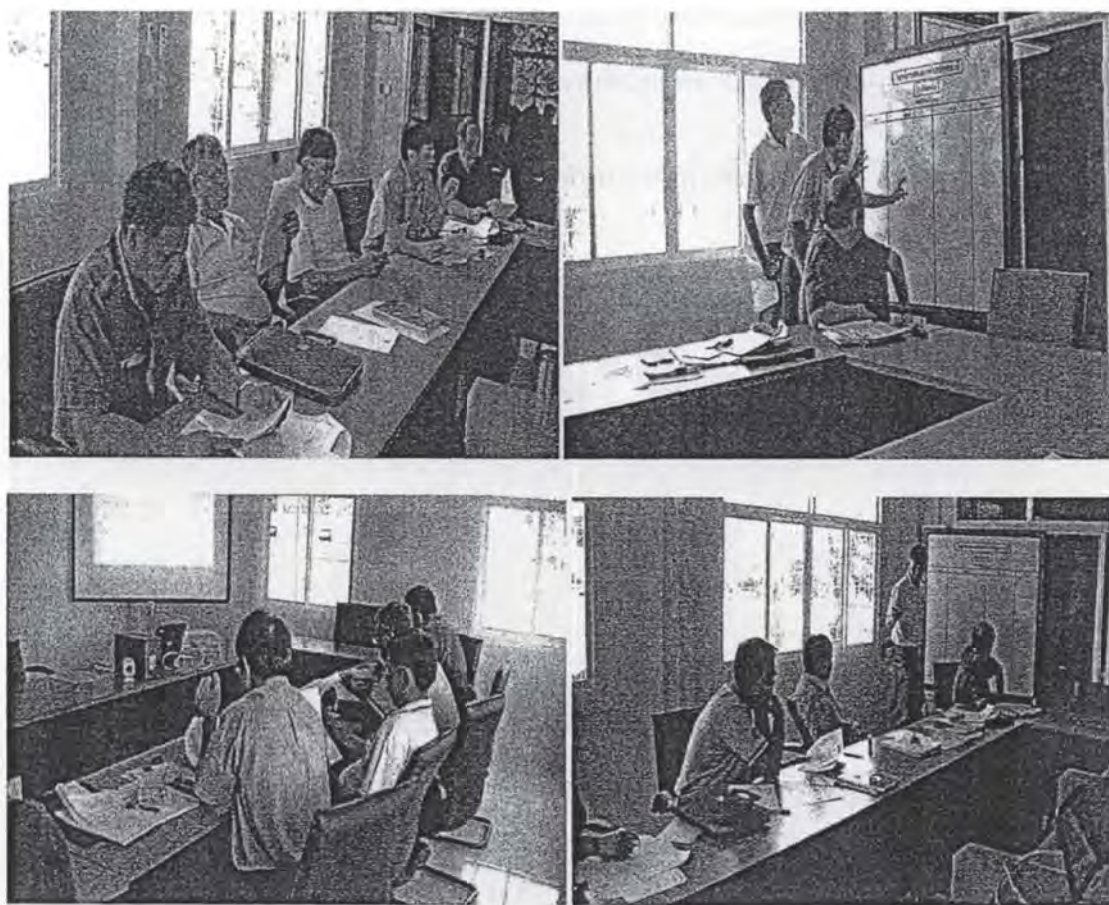
ครั้งที่	ว.ด.ป/ สถานที่	กิจกรรม	ผลสรุป
25	12 มี.ค. 57	ประชุมทีมวิจัยเพื่อทบทวนเนื้อหาที่ใช้ในการจัดทำเล่มรายงานฉบับสมบูรณ์ โดยดูตามวัตถุประสงค์เป็นหลักควบคู่กับประเด็นการศึกษา และได้ช่วยกันวิเคราะห์รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ (แบบใหม่) ว่าแตกต่างจากแบบเดิมมีอะไรบ้าง และมีการแบ่งหัวข้อกันเพื่อช่วยเรียบเรียงเนื้อหาในการจัดทำเล่มรายงานฉบับสมบูรณ์	ได้ทราบถึงเนื้อหาที่ยังขาดรายละเอียดซึ่งต้องเก็บข้อมูลเพิ่มเติมตามประเด็นการศึกษาที่ได้ตั้งไว้ และทราบถึงรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบใหม่ที่แตกต่างจากเดิมที่เคยมี ได้มีการแบ่งหัวข้อเนื้อหาเพื่อช่วยกันรับผิดชอบแล้วนำมาเรียบเรียงและจัดทำเล่มรายงานฉบับสมบูรณ์ต่อไป
26	9 พ.ค. 57	ประชุมทีมวิจัยเพื่อร่วมกันจัดทำเล่มรายงานฉบับสมบูรณ์ โดยการนำข้อมูลมารวบรวมกัน	ได้รายละเอียดเนื้อหาที่จะนำมาใส่ในเล่มรายงานฉบับสมบูรณ์

รายละเอียดการดำเนินงานวิจัยแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การประชุมทีมวิจัย

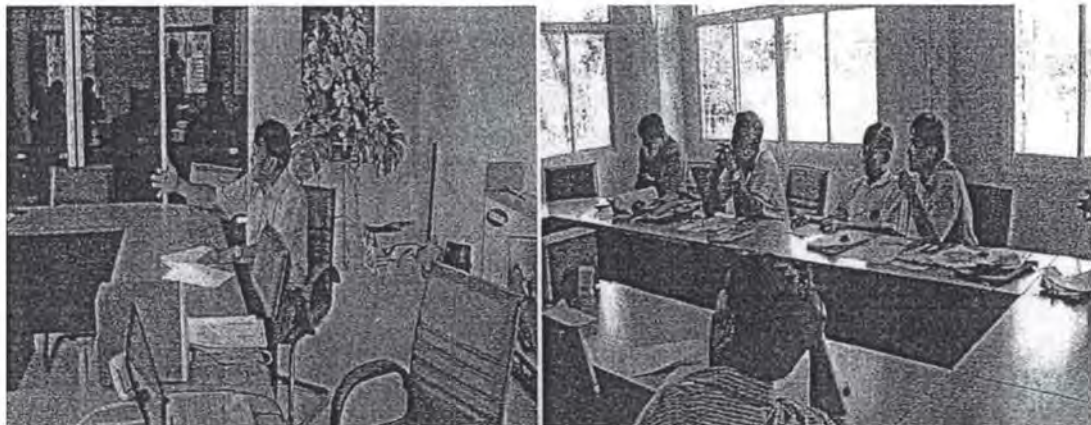
การประชุมทีมวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจในทีมวิจัยร่วมกันเพื่อวางแผน ทบทวน และสรุปผลการดำเนินงาน ซึ่งมีการประชุมรวมทั้งหมด 4 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ประชุมเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย งบประมาณที่ได้รับ รายละเอียดของสัญญา และเตรียมความพร้อมการจัดเวทีชี้แจงโครงการครั้งที่ 1 กับผู้บริหารและครู วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

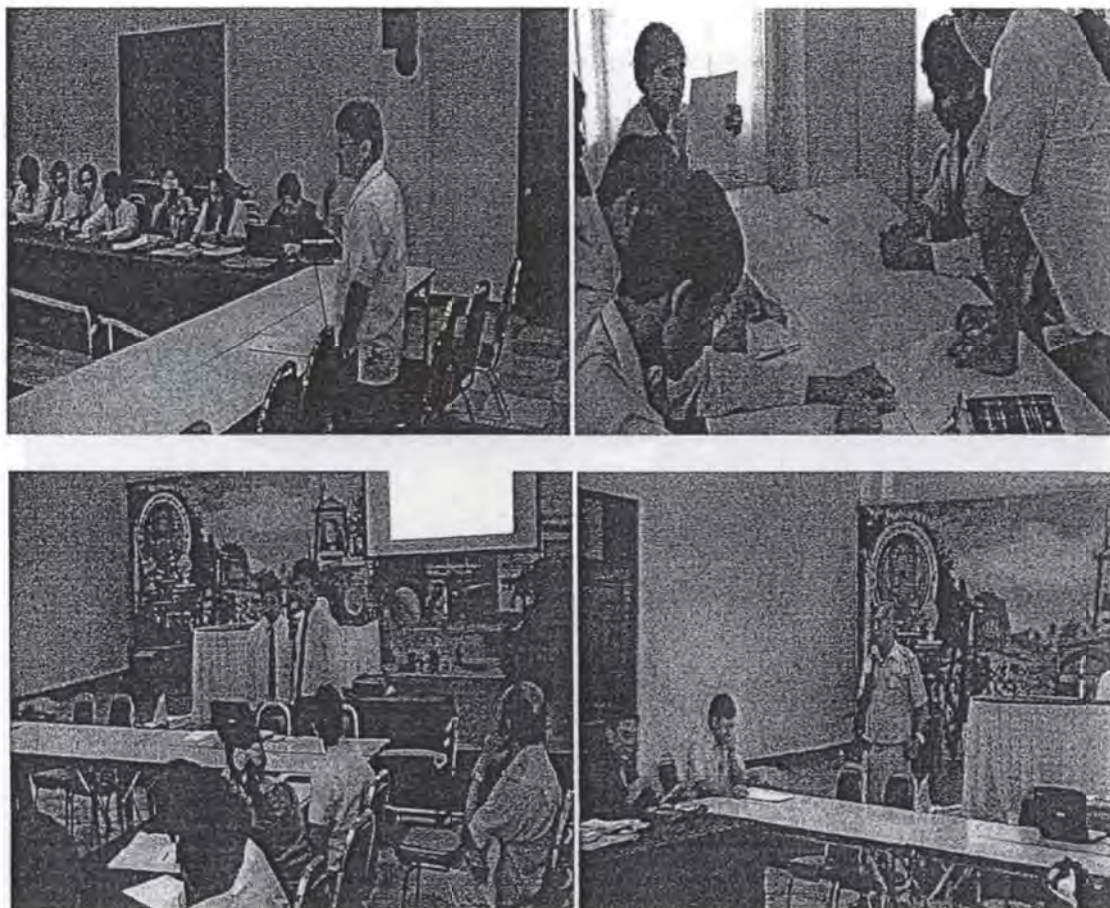
ภาพที่ 2-5 การประชุมครั้งที่ 1 เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์

ครั้งที่ 2 ประชุมทีมเพื่อทบทวน สรุปผลการดำเนินงาน ชี้แจงโครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะต่างๆ ของผู้บริหารและครู และประชุมเพื่อเตรียมวางแผนเพื่อพานักศึกษาลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของชุมชน

ภาพที่ 6-7 การประชุมครั้งที่ 2 ประชุมทีมเพื่อทบทวน สรุปผลการลงพื้นที่ชุมชนของนักศึกษาและ
ร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลตามที่นักศึกษานำเสนอ

ครั้งที่ 3 ประชุมทีมเพื่อทบทวน สรุปผลการลงพื้นที่ชุมชนของนักศึกษาและร่วมกัน
วิเคราะห์ข้อมูลตามที่นักศึกษานำเสนอ

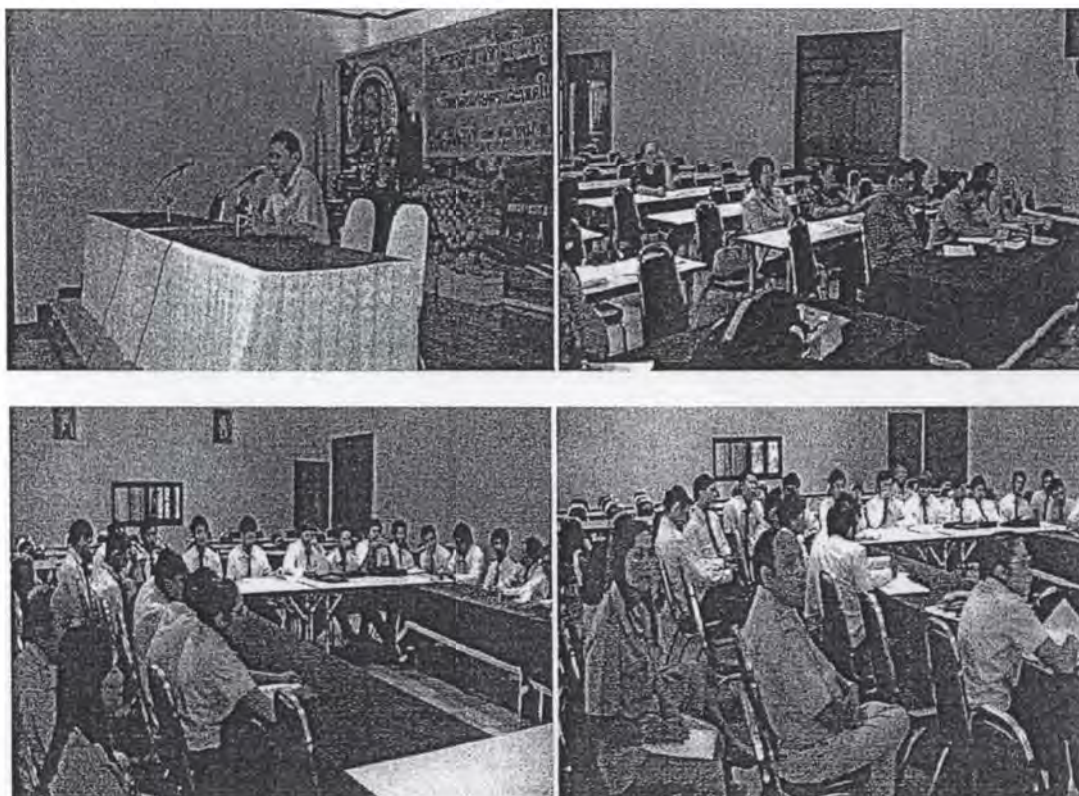
ภาพที่ 8-11 การประชุมครั้งที่ 3 ประชุมทีมเพื่อทบทวน สรุปผลการลงพื้นที่ชุมชนของนักศึกษา

ครั้งที่ 4 ประชุมทีมเพื่อพบทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมา และเตรียมความพร้อมการเข้าร่วมงาน
เครือข่ายโหนดสุวรรณภูมิ ณ คณะเทคโนโลยีการเกษตรลาดกระบัง

ขั้นตอนที่ 2 เวทีประชุมชี้แจงโครงการกับผู้บริหาร ครู และนักศึกษา

การชี้แจงกับคณะผู้บริหารและครูจัดให้มีการชี้แจงโครงการวิจัย ในวันที่วิทยาลัยจัด
ประชุมสามัญวันก่อนเปิดภาคเรียนที่ 2/2555 โดยบรรจุเข้าวาระการประชุมของวิทยาลัย ดำเนินการ
โดยจัดโครงการให้กับผู้บริหารและครูทุกท่าน และชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเป็นมา วัตถุประสงค์
ของโครงการ และสุดท้ายจะเกิดผลคืออย่างไรบ้างกับนักศึกษาวิทยาลัยและชุมชนเปิดโอกาสให้
ซักถามและรับฟังข้อเสนอแนะต่างๆ ช่วงบ่ายทีมงานจากศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น โหนด
สุวรรณภูมิ (อ.พีรชัย กุลชัย) ร่วมรับฟังและตอบข้อซักถามของผู้บริหารและครูด้วย

การชี้แจงกับคณะนักศึกษาจัดให้มีการชี้แจงโครงสร้างการวิจัยในวันพุธช่วงบ่ายซึ่งตรงกับ
ชั่วโมงกิจกรรม ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 และนักศึกษาปวส. ที่อยู่ชมรมสัตว์ศาสตร์ โดย
ชี้แจงรายละเอียดของโครงการ และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพเกษตรกรรม
และการเรียนการสอนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

ภาพที่ 12-15 การจัดเวทีประชุมชี้แจงโครงการกับผู้บริหาร ครู และนักศึกษา

ตอนที่ 3 แนวความคิดของเกษตรกร

แนวความคิดที่คิดเริ่มต้นที่คิดจะประกอบอาชีพนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รายได้ที่ได้จากการประกอบอาชีพ (เทียบเป็นต่อเดือน)

.....

.....

.....

.....

.....

การวางแผนใช้เงินที่ใช้จ่ายในครอบครัว

.....

.....

.....

.....

เป้าหมายในอนาคตในการประกอบอาชีพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรคในการประกอบอาชีพ

สิ่งที่ยอยากขอความช่วยเหลือจาก วิทย.สุพรรณบุรี ในการประกอบอาชีพ

ภูมิปัญญาชาวบ้านที่ได้จากการประกอบอาชีพมีอะไรบ้าง

คิดอย่างไรกับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาชีพเกษตร ในปัจจุบัน

(ตัวอย่าง)แบบแสดงความคิดเห็นของศิษย์เก่าวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

1. ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ.....

ที่อยู่.....

รุ่นที่.....จบปีการศึกษา.....

อาชีพปัจจุบัน.....

2. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

2.1 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรีควรมีการจัดการเรียนการสอนอย่างไรเพื่อ
สร้างความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ชุมชนและศิษย์เก่าจะมีส่วนร่วมอย่างไรในการสร้างความเชื่อมั่นในการศึกษาวิชาชีพ
เกษตรกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขั้นตอนที่ 4 ทบทวนข้อมูลการจัดการเรียนการสอน

มีขั้นตอนการทบทวนข้อมูลการจัดการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง (อธิบายให้เห็นขั้นตอน
กระบวนการทำงาน) และใส่รูปภาพ

[illegible]

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์เงื่อนไขปัจจัยในการจัดกระบวนการเรียนรู้

การศึกษาเงื่อนไขปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยการพูดคุยและสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่เกี่ยวกับอาชีพการเกษตรระดับชั้น ปวช. 3 และปวส ชมรมสัตว์ ศาสตร์ ได้แก่

5.1 ข้อมูลเงื่อนไขที่คนหนุ่มสาวมีความสนใจในอาชีพการเกษตรน้อยลง โดยใช้ประเด็นคำถามว่า “ทำไมคนหนุ่มสาวมีความสนใจในการทำการเกษตรน้อยลง” ซึ่งได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

- เป็นอาชีพที่เหนื่อย ใช้แรงงานมาก (ใช้แรงมากกว่าสมอง)
- พ่อแม่ไม่สนับสนุนให้ทำอาชีพเกษตร
- ทำแล้วกลัวไม่หล่อไม่สวย ต้องตากแดด นํ้าอาบ
- รายได้น้อย เงินไม่พอใช้
- ชอบเที่ยว รักสนุก
- เกียจคร้าน ไม่ขยัน อดทน
- อาชีพที่ด้อยค่า ไม่เท่
- กลัวความลำบาก (อยากทำงานสบายไม่ต้องตากแดด ตากฝน)
- ให้ผลตอบแทนต่ำ (ราคา+ผลผลิต)
- มีความเสี่ยงสูง (พื้พลาฝนฟ้าอากาศ โรคและแมลง)
- ไม่มีความมั่นใจ
- เคยประกอบอาชีพเกษตรแล้วไม่ประสบความสำเร็จ
- ชอบงานสบาย ทำงานที่มีเงินเดือน

5.2 มุมมองการประกอบอาชีพการเกษตรโดยใช้ประเด็นคำถามว่า “คิดอย่างไรกับอาชีพเกษตร/ชีวิตเกษตรกรปัจจุบันและคิดอย่างไรกับอาชีพเกษตรในอนาคต” ซึ่งได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 แสดงมุมมองการประกอบอาชีพการเกษตร

คิดอย่างไรกับอาชีพเกษตร/ชีวิตเกษตรกรปัจจุบัน	คิดอย่างไรกับอาชีพเกษตรในอนาคต
- อาชีพที่สร้างอาหาร (มีความสำคัญ)	- มีความสำคัญมากขึ้น เพราะเป็นอาชีพที่สร้างปัจจัยสี่
- อาชีพที่ลำบาก ต้องขยัน อดทน	- คนทำการเกษตรลดลง
- ไม่ต้องเป็นลูกจ้างคนอื่น เป็นนายตนเอง	- สินค้าเกษตรมีราคาสูงขึ้น
- เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง ยั่งยืน	- มีการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น
- ใช้แรงงานมากกว่าสมอง	- ใช้เครื่องทุ่นแรงมากขึ้น
- ไม่ดกงาน (มีงานทำ มีข้าวกิน)	- ทำการเกษตรที่ทันสมัยมากขึ้น
- ไม่ชอบอาชีพเกษตร เพราะเหนื่อยและลำบาก	- มีการแข่งขันมากขึ้น

ตากแดด ตากฝน - ไม่เทห์ - ทำงานหนัก	- สินค้าเกษตรมีมาตรฐานมากขึ้น - อาชีพที่สร้างความมั่นคง ยั่งยืน
--	--

5.3.มุมมองการประกอบอาชีพการเกษตร โดยใช้ประเด็นคำถามว่า “ปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้การประกอบอาชีพเกษตรกรล้มเหลว”ซึ่งได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

- ขาดเงินทุน
- ขาดความรู้ และไฟรู้
- ไม่มีใจรัก ขาดการเอาใจใส่
- ภัยธรรมชาติ
- โรคและแมลง
- ผลผลิตตกต่ำ
- ต้นทุนการผลิตสูง (ปุ๋ย ยา)
- ราคาสินค้าเกษตรต่ำ (ขาดทุน)
- ไม่ปรับตัว
- เน้นปริมาณไม่เน้นคุณภาพ (ขาดคุณภาพ)
- ไม่มีการวางแผนการผลิต การจำหน่าย (ตลาด)
- ภาวะหนี้สินเกินตัว
- สภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการผลิต
- ขาดแหล่งน้ำ
- ขาดการรวมกลุ่ม
- ขาดประสบการณ์
- การขนส่งไม่สะดวก ห่างไกลจากตลาด

5.4 ข้อมูลแนวทางการสร้างความมั่นใจในการประกอบอาชีพการเกษตร โดยใช้ประเด็นคำถามว่า “ถ้าจะเข้าสู่อาชีพเกษตร จะต้องเตรียมตัวอย่างไรบ้างและเรียนรู้อย่างไรที่นำไปสู่ความมั่นใจในอาชีพเกษตรกร”ซึ่งได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 แสดงการเตรียมตัวและเรียนรู้ที่นำไปสู่ความมั่นใจในอาชีพเกษตรกรรม

ถ้าจะเข้าสู่อาชีพเกษตร จะต้องเตรียมตัวอย่างไรบ้าง	เรียนรู้อย่างไรที่นำไปสู่ความมั่นใจในอาชีพเกษตรกรรม
- แหล่งเงินทุน - ความรู้ - สภาพพื้นที่ที่เหมาะสม - แนวทางการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและความปลอดภัย - วางแผนการผลิตให้ตรงความต้องการของตลาด - มีความมุ่งมั่น และใจรัก - ศึกษาความต้องการของตลาด - หุ้่นส่วน ร่วมลงทุน - ประสบการณ์จากแหล่งต่างๆ	- ปฏิบัติจริง - เรียนรู้จากผู้ประกอบอาชีพโดยตรง - ศึกษาจากแหล่งความรู้ต่างๆ - มีศูนย์การเรียนรู้ - สร้างแรงจูงใจ - เรียนเพื่อนำไปพัฒนา (ครอบครัวทำไม่ประสบความสำเร็จ) - เรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 6 ศึกษาพื้นที่และบริบทชุมชน

ในการศึกษาพื้นที่และบริบทชุมชน ได้ทำการลงพื้นที่หนองปลากระดี่ พื้นที่สระกระโจม และพื้นที่ดงเข็ก โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การลงพื้นที่หนองปลากระดี่ วันที่ทำกิจกรรม วันที่ 7 กรกฎาคม 2556 ณ บ้านหนองปลากระดี่ วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

1. ชี้แจงรายละเอียดโครงการให้แก่ชุมชน
2. ต้องการรวมความคิดเห็นว่าคนในชุมชนคิดอย่างไรต่อการออกพื้นที่ในการทำโครงการวิจัย เรื่องรูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

วิธีการ/กระบวนการทำกิจกรรม

- ก่อนลงพื้นที่ได้มีการพูดคุยในกลุ่มทีมวิจัยและวางตัวบุคคลสำหรับแบ่งกลุ่มกลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มที่ 1 คือ	นายวันดี	อำเพระ
	นางสาวพิมพ์นภา	ชัยรัตน์
- กลุ่มที่ 2 คือ	นางกำไร	โสขุมา
	นางสาวปภาวรินทร์	พยัคเดชชัย
	นายจ่านงค์	ชูศรีจันทร์

- กลุ่มที่ 3 คือ	นายศักดิ์นา	โพธารณ
	นางสาวชลาลัย	ไวยปัญญา
	นายเจดศักดิ์	จันทร์พวง
- กลุ่มที่ 4 คือ	นายมนูญ	ชำนาญเกษกรณ
	นางสาวธนิตา	ศิริวงศ์
	นายรัฐภูมิ	สำเร็จทรัพย์

โดยแต่ละกลุ่มเก็บข้อมูลภายใต้หัวข้อ ความคิดเห็นของเกษตรกรที่มีต่อโครงการวิจัย ในรูปแบบการรวมกลุ่มเพื่อเสนอความคิดเห็น

- ระหว่างลงพื้นที่ ได้ชี้แจงชื่อเรื่องและรายละเอียดของโครงการพร้อมแนะนำตัวคณะทีมวิจัย แล้วแบ่งกลุ่มชาวบ้านที่มาร่วมประชุมออกเป็น 4 กลุ่ม ตามจำนวนทีมวิจัยที่ได้วางตัวไว้แล้ว 4 กลุ่มเบื้องต้น ตามรายชื่อที่เสนอได้ประมาณกลุ่มละ 25 คน และให้ดำเนินการตามหัวข้อที่กำหนดมา ซึ่งได้รับข้อมูลตามความคิดเห็นของเกษตรกร ตามกลุ่มที่แบ่ง ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ความคิดเห็นของเกษตรกร มีดังนี้

1. ควรนำนักศึกษามาลงพื้นที่ มาเรียนรู้การทำการเกษตร เพื่อช่วยพัฒนาการเกษตร
2. พื้นฐานของครอบครัวนักศึกษามีผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษา
3. การศึกษาดูงาน (ต้องคัดกรองนักศึกษาที่สนใจในอาชีพการเกษตร)
4. จัดอบรม โดยให้ดูตัวอย่างที่สำเร็จและไม่สำเร็จ
5. จัดฝึกประสบการณ์(ฝึกงาน)
6. จัดกลุ่มอาชีพเป็นกลุ่ม และให้เกษตรกรเข้าเรียนรู้ในวิทยาลัยพร้อมนักศึกษาเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
7. สอนให้รู้พื้นฐานการดำรงชีวิต รู้ที่มาของการเกษตร

กลุ่มที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการ มีดังนี้

1. เป็นโครงการที่สร้างประสบการณ์ให้นักศึกษา
2. นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริง
3. อาชีพเสริม
4. กลัวจบไปแล้วไม่มีงานทำ
5. กลัวเรียนแล้วลำบาก
6. ความลำบากของพ่อแม่ต้องการให้ลูกตั้งใจเรียน
7. นักศึกษาชอบคนพูดดี

กลุ่มที่ 3 ชุมชนจะมีส่วนร่วมได้อย่างไร มีดังนี้

1. ใช้แหล่งต่างๆ ทางด้านพืช และสัตว์ ของชุมชนเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษา

2. นักศึกษาต้องเข้ามาดูงานจริง โดยที่ชุมชนจะถ่ายทอดความรู้ให้
 3. ก่อนอื่นนักศึกษาต้องมีใจรักในการทำงานทางด้านการเกษตรก่อนจึงจะสามารถทำการเกษตรได้ดี
 4. นักศึกษาต้องมาแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน
- ความคิดเห็นต่อโครงการมีดังนี้

1. คนที่จะทำเกษตรอย่างน้อยต้องจบปริญญาตรี (เพราะคนที่จบ ป.ตรีจะมีความรู้ที่ชุมชนไม่รู้)
2. ขาดข่าวสารการตลาดและข่าวสารอื่นทางการเกษตร
3. อยากให้มีการประสานงานกันหลายๆฝ่าย
4. ต้องมีประสบการณ์
5. นักศึกษาต้องลงทำงานตั้งแต่เริ่มจนจบ

กลุ่มที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการ มีดังนี้

1. จัดกลุ่มศึกษาเฉพาะด้านที่สนใจ/ถนัด
2. แลกเปลี่ยนความรู้ เช่น ความรู้ทางด้านทฤษฎีให้นักศึกษาเป็นคนสอนชาวบ้าน ส่วนความรู้ทางด้านปฏิบัติให้ชาวบ้านสอนนักศึกษา
3. สามารถแลกเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย
4. ทดลองจริง โดยนำปุ๋ยที่ทำในวิทยาลัยใช้ในแปลงสาธิตให้เรียนรู้ระหว่างเด็กนักเรียนกับชุมชนได้เรียนรู้จริง แล้วนำปุ๋ยที่ทำในวิทยาลัยมาใช้ในชุมชน
5. เปรียบเทียบระหว่างปุ๋ยที่วิทยาลัยทำกับปุ๋ยที่ชาวบ้านทำว่าอย่างไรดีกว่ากัน
6. ต้องมีการพูดคุยตกลงในกิจกรรมที่มาเรียนรู้ระหว่างชาวบ้านกับวิทยาลัยเพื่อจัดกิจกรรมได้ตรงตามความต้องการ
7. มีหลักการเรียนรู้ และวิธีการสอนอย่างไรเพื่อให้นักศึกษาที่มาเรียนรู้นำไปปฏิบัติจริง
8. สร้างความตระหนักให้มีใจรักเพื่อทำให้เกิดความภูมิใจโดยการ ฝึกฝน เรียนรู้ มีต้นแบบจากบรรพบุรุษและเปลี่ยนแปลงพัฒนาปรับปรุงให้ดีกว่าเดิม
9. การทำกิจกรรมใดๆทางการเกษตรต้องมีรายได้เป็นหลัก ทำให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน/ปฏิบัติงาน โดยไม่ต้องมากเพียงแต่ทำให้ดำรงชีวิตอยู่ได้
10. มีข้อมูลพื้นฐานด้านรายรับ-รายจ่าย ให้เด็กได้เห็นการเปรียบเทียบความสำเร็จจริงทางด้านรายได้
11. ต้องทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้จากชุมชน ทางด้านปฏิบัติโดยการยอมรับกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ
12. ต้องมีทุนเป็นปัจจัยหลักในการทำกิจกรรมทางการเกษตรต่างๆ
13. ครอบครัวต้องเป็นตัวกระตุ้นในการปฏิบัติทางการเกษตร

14. ปลุกฝังทำให้รักการทำกรเกษตรสามารถประกอบอาชีพได้
15. ทำให้วัยกลางคนกลับเข้าสู่ชุมชนเดิมในการมีอาชีพทางการเกษตร
16. เพื่อให้เด็กนักศึกษาสามารถเข้าสังคมได้
17. กระบวนการพัฒนานักศึกษา ชุมชน ทำให้มีการขยาย,ปรับปรุง,เปลี่ยนแปลงอาชีพ
18. สามารถหาสาเหตุของความไม่ประสบความสำเร็จทางการเกษตรเพื่อแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด

- หลังจากทำกิจกรรมเสร็จแล้วได้มีการกล่าวขอบคุณเกษตรกรที่ให้ความร่วมมือ ร่วมกัน แสดงความคิดเห็น ซึ่งจะได้นำข้อมูลต่าง ๆ ไปวิเคราะห์เพื่อหารูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ต่อไป

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

ได้ทราบข้อคิดเห็นของเกษตรกรที่มีต่อโครงการ รวมไปถึงได้ทราบแนวทางรูปแบบการเรียนการสอนตามที่ชุมชนต้องการเพื่อให้สอดคล้องกับอาชีพการเกษตรในชุมชน

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรม

1. มองเห็นความตื่นตัวของเกษตรกรที่ร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาอาชีพการเกษตรในชุมชน
2. คณะทีมวิจัยเริ่มมองเห็นแนวทางการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่ชุมชนมีส่วนร่วมตามความคิดเห็นของชุมชน ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลวิจัยต่อไป

ปัญหาอุปสรรค ที่เกิดขึ้น

มีปัญหาเกี่ยวกับการตั้งคำถามเพื่อเชื่อมโยงไปสู่คำตอบที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ต้องการแนวทางแก้ไข

ก่อนลงชุมชนจะต้องมีการตั้งหัวข้อคำถามในหลาย ๆ รูปแบบหากไปเจอคำตอบที่ไม่ตรงประเด็นคำถาม ก็สามารถพูดคุยชักนำกลับมาหัวข้อที่ต้องการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม

หลังจากลงพื้นที่ได้ทำการสรุปผลกิจกรรมลงพื้นที่บ้านหนองปลากระดี

วันที่ทำกิจกรรม วันที่ 12 กรกฎาคม 2556 ณ ห้อง 411 แผนกวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เพื่อหาข้อสรุปของเกษตรกรที่มีความคิดเห็นต่อโครงวิจัยในรูปแบบวิธีการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ตามความสอดคล้องของชุมชน

วิธีการ/กระบวนการทำกิจกรรม

1. หลังจากกิจกรรมลงพื้นที่บ้านหนองปลากระดีในวันที่ 7 กรกฎาคม 2556 ได้มีการนัดหมายให้มีการสรุปผลการลงพื้นที่ วันที่ 12 กรกฎาคม 2556 ณ ห้อง 411 แผนกวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

2. การสรุปผลในครั้งนี้ได้มีการรวบรวมกลุ่มทีมวิจัย และนำข้อมูลที่ได้จากชุมชนในวันที่ 7 กรกฎาคม 2556 ของแต่ละกลุ่มมาวิเคราะห์และแยกเป็นหมวดหมู่ ได้ดังนี้

ความคิดเห็นต่อโครงการของชุมชน

1. ควรมีการพูดคุยตกลงในกิจกรรมที่มาเรียนรู้ระหว่างชาวบ้านกับวิทยาลัยฯ เพื่อจัดกิจกรรมได้ตรงตามความต้องการ
2. เป็นกิจกรรมที่ดีมีประสพการณ์จริง
3. มีหลักการเรียนรู้ และวิธีการสอนอย่างไรเพื่อให้เด็กที่มาเรียนรู้และปฏิบัติจริง
4. เป็นกิจกรรมสร้างความตระหนัก เพื่อให้มีใจรักทำให้เกิดความภูมิใจโดยการ ฝึกฝน เรียนรู้ มีต้นแบบการทำอาชีพเกษตรจากบรรพบุรุษและเปลี่ยนแปลงพัฒนาปรับปรุงให้ดีกว่าเดิม
5. ควรทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้จากชุมชน ทางด้านปฏิบัติโดยการยอมรับกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ
6. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังทำให้รักการทำการเกษตรสามารถประกอบอาชีพได้
7. กระบวนการพัฒนานักศึกษา ชุมชน ทำให้มีการขยายปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอาชีพ

วิธีการ/รูปแบบตามความต้องการของชุมชน

1. การศึกษาดูงาน (ต้องคัดกรองนักศึกษาที่สนใจในอาชีพการเกษตร)เข้ามาศึกษาดูงานในชุมชนตามอาชีพที่สนใจ
2. มีการจัดอบรมร่วมกัน
3. จัดทำโครงการตามกลุ่มอาชีพ
4. จัดฝึกประสบการณ์ (ฝึกงาน)
5. จัดเวทีเสวนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำการเกษตรซึ่งกันและกัน

เงื่อนไขของชุมชน

1. นักศึกษาต้องมีใจรักในการทำงานทางด้านการเกษตรก่อนจึงจะสามารถทำการเกษตรได้ดี
2. นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนต้องมีพื้นฐานของครอบครัวให้การสนับสนุนการทำ

การเกษตร

3. นักศึกษาต้องมีทักษะและประสบการณ์มาบ้าง
4. นักศึกษาต้องลงทำงานตั้งแต่เริ่มจนจบ (ครบกระบวนการ)
5. ควรมีการประสานงานกันหลาย ๆ ฝ่าย

หลังจากที่ได้ข้อสรุปของชุมชนบ้านหนองปลากระดี่ ก็จะนำข้อมูลมาดำเนินการต่อไป โดย
ต้องหาข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษา เพื่อหาข้อสรุปรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่
เป็นแนวปฏิบัติ

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

ได้ทราบความคิดเห็นของชุมชนที่มีต่อ โครงการวิจัย และข้อสรุปของรูปแบบการจัดการ
เรียนการสอนตามความต้องการของชุมชนพร้อมกับเงื่อนไขต่าง ๆ

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรม

- คณะทีมวิจัยเริ่มมองเห็นแนวทางการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่ชุมชนมีส่วนร่วม
ตามความคิดเห็นของชุมชน ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลวิจัยต่อไป

ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น

- ข้อมูลที่นำมาสรุปมีความหลากหลาย ซึ่งตีความหมายได้หลายทาง

แนวทางแก้ไข

- ก่อนลงทำกิจกรรมในชุมชนจะต้องมีการฝึกตั้งห้วข้อคำถามในหลาย ๆ รูปแบบ
เพื่อให้ นักศึกษาสามารถพูดคุยชักนำกลับมาห้วข้อที่ต้องการ ถ้าไปพบคำถามที่อยู่นอกประเด็น ได้
อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม

เมื่อวันที่ 2-3 สิงหาคม 2556 ได้ลงพื้นที่สระกระโจม

.....

.....

.....

.....

.....

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1.
2.
3.

และได้ลงพื้นที่ลงเข็อก เมื่อวันที่ 10-11 สิงหาคม 2556

.....

.....

.....

.....

.....

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1.
2.
3.

สรุปผลจากการลงพื้นที่ทั้ง 3 พื้นที่

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขั้นตอนที่ 8 ศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้

ครั้งที่ 1 วันที่ 10 กรกฎาคม 2556 ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรี

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

1. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการ ขั้นตอน การทำโครงการวิจัยซึ่งกันและกัน

วิธีการ/กระบวนการทำกิจกรรม

1. ก่อนการไปศึกษาดูงาน ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรี ได้มีการนัดหมายทีมงานวิจัย ทั้งคณะทีมครู-อาจารย์ และทีมของนักศึกษา ถึงกำหนดวันเวลาที่จะเดินทาง
2. เมื่อไปถึงวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรี ได้เข้าห้องประชุม เพื่อร่วมกันพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ของทีมวิจัยสิงห์บุรี ซึ่งเริ่ม โดยที่ทีมวิจัยของสิงห์บุรี ได้เล่าจุดเริ่มต้นของการทำงานวิจัยว่า เริ่มต้นมาจากความต้องการของนักศึกษา และได้มีการจัดตั้งทีมวิจัยขึ้น รับสมาชิกตามความสมัครใจ ไม่บังคับ โดยนักศึกษาดำเนินงานวิจัย กิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยมีทีมครู-อาจารย์คอยให้คำปรึกษาและสนับสนุน จากนั้นได้เล่าต่อถึงวิธีการลงพื้นที่ การตั้งคำถาม การพูดคุยกับเกษตรกร มีการเล่าประสบการณ์ในการประกอบอาชีพการเกษตร ตั้งแต่เริ่มต้นที่กิจการต้องล้มเหลว จนมาศึกษาเล่าเรียนสายเกษตรจนจบจึงเริ่มต้นประกอบอาชีพใหม่อีกครั้งและก็ประสบความสำเร็จ หลังจากนั้นก็มี การซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ซึ่งกันและกัน เพื่อที่ทีมวิจัยของสุพรรณบุรีจะใช้เป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมวิจัยต่อไป
3. หลังจากทำกิจกรรมเสร็จแล้วได้มีการนำนักศึกษาไปเยี่ยมชมฟาร์มเพาะไร่น้ำ พุดคุยกับเกษตรกรเพื่อที่นักศึกษาจะได้นำข้อมูล ตัวอย่างที่เห็นไปเป็นแนวคิด แรงจูงใจ ในการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งได้ใช้สถานที่ดังกล่าวในการสรุปผลการดูงานครั้งนี้และวางแผนงานต่อไป

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1. ทำให้ทีมงานวิจัยมองเห็นแนวทางในการทำกิจกรรมกลุ่มมากขึ้น พร้อมด้วยนักศึกษากลับมาแสดงออกในระดับหนึ่ง

สิ่งที่ได้เรียนรู้

กลุ่มที่ 1

1. ความรู้ไม่ได้อยู่แค่ห้องเรียน
2. การทำโครงการร่วมกับชุมชน
3. ได้รับประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติงานจริง
4. มีความมั่นใจในการปฏิบัติงานจริง
5. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
6. นักศึกษาที่ผ่านขบวนการเรียนรู้สามารถหาแนวทางในการประกอบอาชีพได้

7. เราต้องตั้งคำถามให้กับตนเองก่อน
8. เราต้องเป็นคนหาคำตอบ

กลุ่มที่ 2

1. ได้รู้แนวทางการเรียนการสอน วิทย.สิงห์บุรี
2. ได้แนวทางการแก้ปัญหาในเรื่องความมั่นใจในอาชีพเกษตร
3. ได้แนวคิดในการเกษตรจากเกษตรกร
4. ได้แนวคิดในการค้นคว้าหาตัวเอง
5. ได้แนวทางในการเก็บข้อมูลจากชุมชน

กลุ่มที่ 3

1. รู้วิธีการเข้าหาเกษตรกร
2. เพิ่มความมั่นใจ
3. การเลี้ยงไรแดง (การเลี้ยง, ขยาย, ต้นทุน)
4. การทำน้ำเขียว
5. การจัดสรรเวลา
6. การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน
7. ต้องมีการวางแผนว่าเราทำอะไร เพื่ออะไร ทำไม ได้อะไร

สิ่งที่ได้เรียนรู้สามารถนำไปใช้ที่ วิทย.สุพรรณบุรีได้อย่างไรบ้าง

กลุ่มที่ 1

1. สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. ควรทำโครงการวิจัยเพื่อทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการทำอาชีพ
3. ทำให้นักศึกษาลำคืด ถ้าทำในอาชีพทางการเกษตร
4. ทำให้นักศึกษาลำคืดปัญหากับตนเอง
5. ทำให้พัฒนากระบวนการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น
6. ความรู้สามารถออกไปหาห้องเรียนได้
7. ทำให้นักศึกษามีแนวทางในการดำเนินชีวิต

กลุ่มที่ 2

1. ใช้ปรับปรุงแนวการเรียนการสอนของ วษท.สุพรรณบุรีให้ปฏิบัติมากขึ้น โดยการทำด้วยตัวเอง ตั้งแต่เริ่มผลิตจนกระทั่งจำหน่าย
2. รวมพลังผู้กล้าหาญที่วิจัยเพื่อออกสำรวจกลุ่มเกษตรกรและแนะนำแนวทางแก้ไขปัญหาแก่เกษตรกรที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเกษตรและบริการด้านการเกษตรแก่ชุมชน

กลุ่มที่ 3

1. นำความรู้จากการเลี้ยงไรแดงไปจัดทำโครงการหารายได้ระหว่างเรียน
2. นำความรู้ที่ได้มาใช้ในชมรมวิชาชีพ
3. พารุ่นน้องไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อสร้างความมั่นใจของรุ่นน้อง
4. นำความรู้ที่ได้ฟังไปศึกษาแลกเปลี่ยนกับเกษตรกรผู้ที่ประกอบอาชีพแล้วประสบความสำเร็จ แล้วนำมาใช้ในวิทยาลัยฯ

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรม

1. นักศึกษามีความกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้น กล้าตั้งคำถาม
2. นักศึกษาสามารถทำงานกลุ่มได้โดยมีการสรุปกิจกรรม ตั้งคำถาม-สรุป และบันทึกผลได้
3. นักศึกษามองเห็นแนวทางในการออกไปทำกิจกรรม
4. ทีมงานวิจัยได้แนวทางในการจัดกิจกรรมกลุ่ม ทั้งก่อนออกไปทำกิจกรรม-ระหว่าง-หลังดำเนินกิจกรรม

ปัญหาอุปสรรค ที่เกิดขึ้น

นักศึกษาบางส่วนยังไม่กล้าแสดงออก ยังไม่กล้าถาม

แนวทางแก้ไข

ให้นักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรีที่ทำงานวิจัยพูดคุย เสนอแนะในการออกไปทำกิจกรรม เพื่อให้เป็นกันเองและอยู่ในวัยเดียวกันจะได้เข้าใจง่ายขึ้น

ใส่รูปภาพการไปดูงานสิงห์บุรี

ครั้งที่ 2 วันที่ 25-26 กรกฎาคม 2556 ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

1. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการ ขั้นตอน การทำโครงการวิจัยซึ่งกันและกัน
2. เพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนตามความต้องการของนักศึกษา
3. เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี อำเภอลำไ้ จังหวัดสุพรรณบุรี

วิธีการ/กระบวนการทำกิจกรรม

1. ก่อนการไปศึกษาดูงาน ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ได้มีการนัดหมายทีมงานวิจัย ทั้งคณะทีมครู-อาจารย์ และทีมของนักศึกษา ถึงกำหนดวันเวลาที่จะเดินทางที่จะไปศึกษาดูงาน (ซึ่งได้นัดหมายกันในวันที่สรุปการศึกษาดูงานของทีมวิจัยสิงห์บุรี)
2. เมื่อไปถึงวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ได้เข้าห้องประชุม เพื่อร่วมกันพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ของทีมวิจัยกาญจนบุรี ซึ่งเริ่มโดยที่ทีมวิจัยของกาญจนบุรี (ทีมครู-อาจารย์) ได้เล่าวิธีการทำวิจัย หลังจากที่ได้เล่าเสร็จทางทีมวิจัยสุพรรณบุรีก็ได้เล่าวิธีการวิจัยให้ทางทีมวิจัยกาญจนบุรีฟังเช่นกัน และมีการซักถามกัน จากนั้นก็แบ่งกลุ่มให้นักศึกษาทั้ง 2 ทีมวิจัยได้มีการพูดคุยกัน

เมื่อเสร็จกิจกรรมดังกล่าวก็เป็นกิจกรรมที่ทีมวิจัยสุพรรณบุรี จะได้มีการแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ตามความต้องการของนักศึกษา

3. หลังจากทำกิจกรรมเสร็จแล้วสรุปผลรูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ดังนี้

1. การจัดอบรม

แนวทาง/รูปแบบ	วัตถุประสงค์	ความคาดหวัง
อบรมร่วมระหว่างนักศึกษา กับชุมชน (อบรมเชิงปฏิบัติการเชิงวิทยากร ภายนอก)	1. สร้างความสัมพันธ์กับชุมชน 2. แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ 3. สามารถปฏิบัติร่วมกับชุมชนได้	1. ได้ความคุ้นเคยสนิทสนมกับชุมชนและสร้างความไว้วางใจ 2. มีความรู้ในอาชีพเกษตรกรรมมากขึ้น 3. รู้วิธีการเข้าหาชาวบ้าน 4. รู้จริงและทำได้ 5. นำไปพัฒนาอาชีพได้

2. การศึกษาดูงาน

แนวทาง/รูปแบบ	วัตถุประสงค์	เงื่อนไข	ความคาดหวังต่อกิจกรรม
ศึกษาดูงานในฟาร์มชุมชน (เชิงปฏิบัติการ)	เพื่อสร้างความมั่นใจในการเรียนและสามารถประกอบอาชีพทางการเกษตรในอนาคต	เงื่อนไขวิทยาลัย 1. เวลา/ชั่วโมงเรียนต้องใช้ - ช่วงเวลาวันหยุด 1.1 จัดตารางเรียนที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม 2. งบประมาณ 2.1 ค่าพาหนะ 2.2 ค่าอาหาร	1. มีความมั่นใจกล้าแสดงออก 2. เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ 3. เกิดการสร้างบุคลิกภาพ 4. เกิดกระบวนการเรียนรู้จริง การทำได้ 5. เกิดการเรียนรู้รูปแบบการทำเกษตรของเกษตรกร

		2.3 ค่าใช้จ่ายที่มีการเพิ่มขึ้น โดยไม่ได้ตั้งใจ เงื่อนไขชุมชน 1. นักศึกษาต้องมีใจรักในอาชีพ การเกษตร 2. นักศึกษามีความอดทนและ มุ่งมั่น 3. นักศึกษาน่าจะมีความรู้และ ประสบการณ์บ้าง	6. เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ร่วมกัน
--	--	---	--

3. การจัดทำโครงการ

แนวทาง/รูปแบบ	วัตถุประสงค์	ความคาดหวัง
1. การจัดทำโครงการตาม กลุ่มอาชีพ 2. การออกค่ายพัฒนาอาชีพ	1. เพิ่มทักษะประสบการณ์ ตามอาชีพที่สนใจ 2. เรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง 3. เรียนรู้การใช้ภูมิปัญญา ชาวบ้าน/แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ให้มีความรู้เพิ่มเติม 4. สร้างความมั่นใจในอาชีพ	1. มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้ง ผลได้และผลเสีย 2. รู้จริงและทำได้ 3. รู้แนวทางในการแก้ปัญหา/ใช้ ภูมิปัญญาชาวบ้าน 4. รู้แหล่งตลาด/ช่องทาง การตลาด 5. มีรายได้ 6. มีความมั่นใจและมีความรู้ใน การออกไปประกอบอาชีพ

4. การฝึกงาน

แนวทาง/รูปแบบ	วัตถุประสงค์	ความคาดหวัง
1. ระยะเวลาสั้นตาม ช่วงเวลาการผลิต 2. ระยะเวลาตามหลักสูตร	1. ได้ฝึกประสบการณ์จริง 2. สร้างความมั่นใจในการ ประกอบอาชีพ	1. ได้ความรู้เพิ่มมากขึ้น 2. นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต ประจำวันได้

	3. เพื่อเรียนรู้จากสถานการณ์จริง	3. สร้างความมั่นใจในการทำงาน 4. สามารถแก้ไขปัญหาได้เอง 5. สามารถวางแผนในการออกไปประกอบวิชาชีพส่วนตัวได้ 6. มีความรับผิดชอบมากขึ้น 7. รู้จักการแบ่งเวลา 8. มีความกล้าในการตัดสินใจ 9. สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้เหมาะสม
--	----------------------------------	--

5. การจัดเวทีเสวนา

แนวทาง/รูปแบบ	วัตถุประสงค์	ความคาดหวัง
1. เชิญกลุ่มอาชีพร่วมเสวนา 2. ชวนพูดคุยตามสถานการณ์	1. เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันระหว่างนักศึกษากับชุมชน 2. เพื่อให้เกิดสัมพันธที่ดีระหว่างชุมชนกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี	1. ได้ความรู้ใหม่ ๆ 2. ได้ความสัมพันธ์ที่ดี 3. ได้ความรู้จากชุมชนในสิ่งที่เราไม่เคยรู้ 4. ได้ข้อคิด 5. ได้นำความรู้ที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ 6. ได้เป็นคนกล้าคิด กล้าแสดงออก

เมื่อทำกิจกรรมเสร็จสิ้นก่อนกลับได้นำนักศึกษาไปดูงานที่ฟาร์มเลี้ยงโคนมของศิษย์เก่าวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ซึ่งฟาร์มนี้ได้ดำเนินการเลี้ยงโคนมต่อกิจการของครอบครัว นักศึกษาได้เดินชมฟาร์มและได้เห็นข้อแตกต่างระหว่างการเลี้ยงจากที่มีความรู้ด้านดังกล่าวกับการเลี้ยงแบบไม่มีความรู้เลยว่ามีแตกต่างกันมาก ฟาร์มศิษย์เก่าดังกล่าวได้มีการเลี้ยงและพัฒนาเรื่อย ๆ จนเป็นรายได้หลักของครอบครัวและยังสามารถสร้างอาชีพงานต่าง ๆ ให้กับคนในชุมชนได้ด้วย นอกจากนี้ยังทำให้นักศึกษาเกิดแรงบันดาลใจ มีความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพการเกษตรมากยิ่งขึ้น

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

4. ทำให้ทีมงานวิจัยได้ข้อสรุปรูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
5. ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีความแสดงออกมากขึ้น

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรม

1. นักศึกษามีความกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้น รู้จักคิดวิเคราะห์ได้
2. นักศึกษามองเห็นแนวทางในการออกไปทำกิจกรรม การลงพื้นที่ทำกิจกรรมร่วมกับชุมชน
3. ทีมงานวิจัยได้รูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

ปัญหาอุปสรรค ที่เกิดขึ้น

นักศึกษาบางส่วนยังไม่กล้าแสดงความคิดเห็นกับครูอาจารย์ที่วัยต่างกัน

ขั้นตอนที่ 11 จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์

มีขั้นตอนการจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์อย่างไรบ้าง (อธิบายให้เห็นขั้นตอนกระบวนการทำงาน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

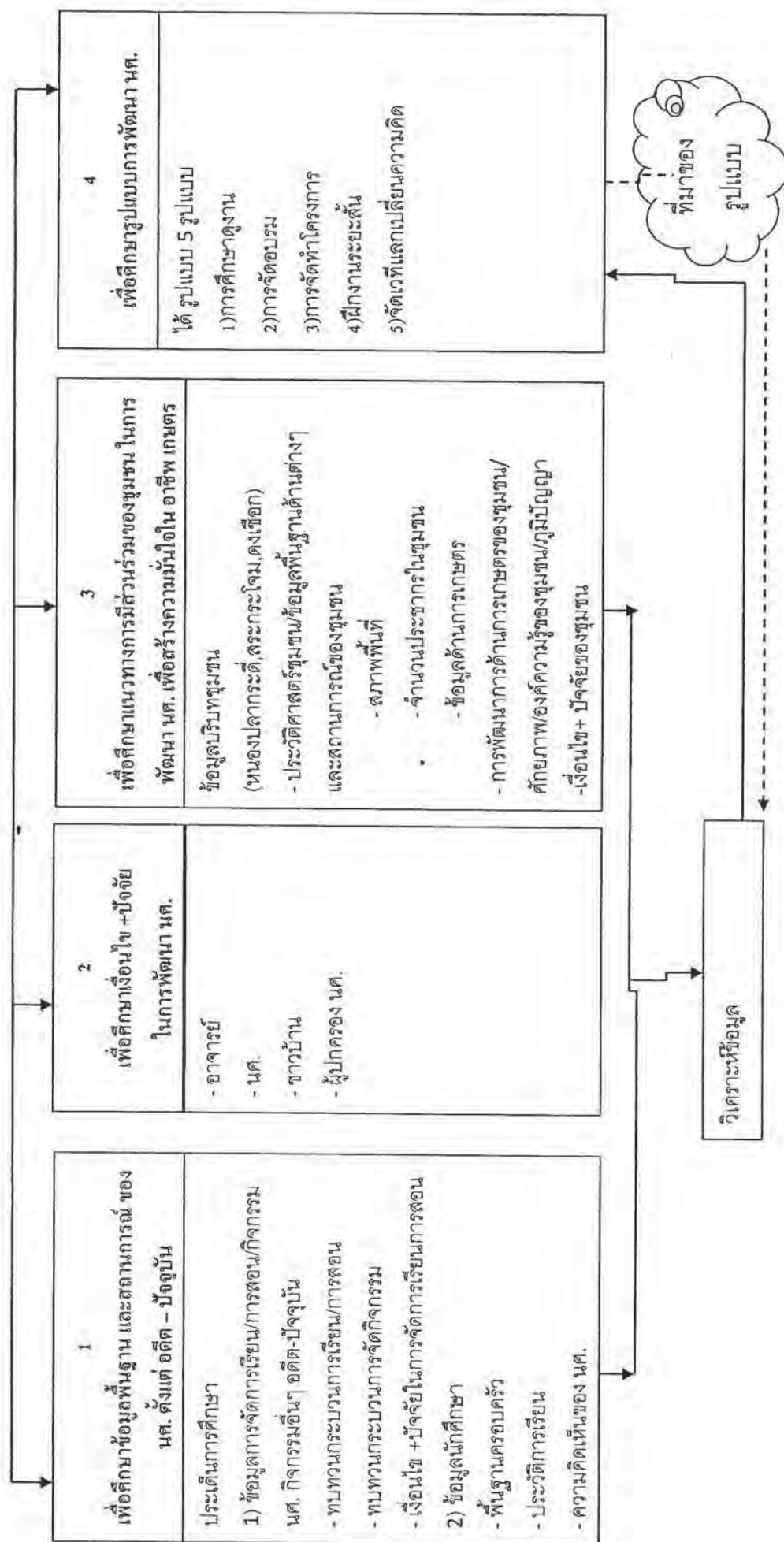
บทที่ 5

ผลการวิจัย

การทำโครงการวิจัย เรื่อง โครงการ รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วม ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ระยะที่ 1 ขอเสนอผลการวิจัยแบ่งเป็น 4 ข้อ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และสถานการณ์การพัฒนานักศึกษา และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
2. ศึกษาเงื่อนไขและปัจจัย ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี
3. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ศักยภาพ และแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน การจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม
4. ศึกษา รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

ภาพที่ 5 :จากการดำเนินงานวิจัย ได้ถึงขั้น 3 ชุมชน ได้ทราบข้อมูลศักยภาพพื้นที่ และได้มีความคิดเห็น

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และสถานการณ์การพัฒนานักศึกษา และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

1.1.1 ที่ตั้ง

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ตั้งอยู่ที่ 288 หมู่ที่ 1 ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ 952 ไร่ 3 งาน 5 ตารางวา

1.1.2. ประวัติการก่อตั้งสถานศึกษา

2 มิถุนายน 2518	สำรวจสถานที่ก่อสร้างโรงเรียนเกษตรกรรมสุพรรณบุรี
14 กุมภาพันธ์ 2520	ประกาศตั้งโรงเรียนเกษตรกรรมสุพรรณบุรี
ปีการศึกษา 2522	เปิดรับนักเรียนปีแรก
28 กันยายน 2524	ประกาศยกฐานะเป็นวิทยาลัยเกษตรกรรมสุพรรณบุรี
ปีการศึกษา 2528	สถานศึกษาดีเด่นประเภทเกษตรกรรม
12 กันยายน 2537	ประกาศจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนสุพรรณภูมิ ในวิทยาลัยฯ
26 กันยายน 2539	ประกาศเปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

1.1.3 ปรัชญาของสถานศึกษา

วิชาชาญ ผู้งานหนัก รักคุณธรรม นำสังคม

1.1.4 จำนวนนักเรียน นักศึกษา

จำนวนนักเรียนนักศึกษาแยกเป็น

-ภาคปกติ	ชาย 484 คน หญิง 336 คน รวม 820 คน
-เทียบโอนประสบการณ์	ชาย 350 คน หญิง 211 คน รวม 645 คน
	รวมทั้งหมด 1,474 คน

1.1.5 ประเภทบุคลากร

-ผู้บริหาร	4 คน
-ครูประจำการ	44 คน
-พนักงานราชการ	4 คน
-ครูอัตราจ้าง	4 คน
-ข้าราชการพลเรือน	1 คน
-ลูกจ้างประจำ	3 คน
-ลูกจ้างชั่วคราว	22 คน
รวม	96 คน

1.1.6 หลักสูตรการเรียนการสอน

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรีจัดระบบหลักสูตรการเรียนการสอนจำนวน 2 หลักสูตร ดังนี้

1) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) จำแนกเป็น

ประเภทวิชาเกษตรกรรม

- สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ สาขางานเกษตรทั่วไป

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

- สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขางานการบัญชี

2) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2546 จำแนกเป็น

ประเภทวิชาเกษตรกรรม

- สาขาวิชาพืชศาสตร์
- สาขาวิชาสัตวศาสตร์
- สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ (เทียบโอนประสบการณ์ผู้วุฒิการศึกษา)
- ประเภทวิชาประมง
- สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

1.1.7 วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา

จัดการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการเกษตรและบริหารธุรกิจ สนองความต้องการของชุมชนระดับท้องถิ่นและประเทศอย่างมีคุณภาพ ได้มาตรฐานภายใต้คุณธรรมนำความรู้ รักษาสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.1.8 พันธกิจของสถานศึกษา

- 1) บริการจัดการศึกษาเกษตรและการฝึกอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
- 2) ขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาชีพตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น
- 3) พัฒนาทรัพยากรทางการศึกษา รักษาสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 4) วิจัย สร้างนวัตกรรม พัฒนาองค์ความรู้ในการพัฒนาอาชีพสู่ชุมชนและท้องถิ่น

1.2 สถานการณ์การพัฒนานักศึกษา

1.2.1 การจัดการเรียนการสอน

-ด้านหลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เริ่มตั้งแต่หลักสูตร 2524 หลักสูตร 2536 หลักสูตร 2545 และหลักสูตร 2551 การเปลี่ยนแปลง

หลักสูตรในระยะหลังให้ความสำคัญกับภาษาไอที พลังงานและสิ่งแวดล้อม และหลักสูตรความยืดหยุ่นมากขึ้น วิทยาลัยสามารถปรับให้มีความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่นได้ หรือปรับให้เข้ากับบริบทของตนเองได้

-ด้านการรับนักศึกษาให้มาศึกษาในวิทยาลัย ในอดีตมีนักเรียนสนใจเข้าศึกษาเป็นจำนวนมากต้องจัดสอบแข่งขันทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ทำให้ได้นักศึกษาที่เข้ามาศึกษามีความต้องการจะเรียนอย่างแท้จริง และมีคุณภาพระดับหนึ่ง และผู้ที่เข้ามาเรียนเป็นนักเรียนจากโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอ แต่ปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขยายโอกาส

ปัจจุบันมีนักเรียนสนใจน้อยลงไม่มีการสอบคัดเลือก เปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถเข้าศึกษาได้ และมีระบบการเทียบโอนความรู้สำหรับผู้ประกอบอาชีพแล้ว ฉะนั้นนักศึกษาที่เข้ามาจึงมีความหลากหลายด้านความสนใจ ความสามารถในการเรียนรู้และมุมมองที่มีต่ออาชีพการเกษตร

-วิธีการสอนในอดีตมีเอกสารและสื่อประกอบการสอนน้อย การเรียนทฤษฎี ครูเป็นผู้อธิบายและนักศึกษาค้นคว้าเนื้อหาลงในสมุดมีการให้คะแนนสมุด ส่วนการปฏิบัติจะปฏิบัติอย่างจริงจัง และนักศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและมีความอดทนสูง ถึงแม้จะเป็นการเรียนแบบแยกส่วน เหมือนในปัจจุบัน เพราะทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษามีเป้าหมายเพื่อที่จะไปประกอบอาชีพในปัจจุบัน

-การจัดการเรียนวิชาชีพเกษตรมีกระบวนการเรียนการสอนแบบแยกส่วน ถึงแม้หลักสูตรจะให้ความยืดหยุ่น แต่ยังคงขาดการบูรณาการของครูและเนื้อหามุ่งเน้นให้นักศึกษาศึกษาต่อไม่เน้นเข้าสู่อาชีพ

1.2.2 กิจกรรมนักศึกษา

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนนักศึกษาได้ปฏิบัติโดยยึดถือนโยบายของงานกิจกรรม อกท. (องค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี) โดยให้นักเรียนนักศึกษาเข้าสังกัดชมรมที่อยู่ภายใต้งาน อกท.คือ ชมรมพืชศาสตร์ ชมรมสัตวศาสตร์ ชมรมช่างเกษตร ชมรมประมง และชมรมธุรกิจเกษตร แล้วให้แต่ละชมรมจัดทำกิจกรรมหลัก 5 กิจกรรมคือ

1) กิจกรรมพัฒนาทักษะทางวิชาชีพ

-เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในวิชาชีพของสมาชิก โดยการปฏิบัติจริงในสถานการณ์จริง สามารถนำไปประกอบอาชีพและแนะนำผู้อื่นได้ โดยการนิเทศของครูที่ปรึกษา

-เพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาชีพของสมาชิก

-เพื่อก่อให้เกิดความรัก ความศรัทธา ความภาคภูมิใจและมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

2) กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต

-เพื่อให้สามารถบูรณาการความรู้ จากการเรียนจนเกิดทักษะ และประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจระหว่างเรียน

-เพื่อให้รู้จักทำธุรกิจการค้าหารายได้ระหว่างเรียน

-เพื่อเสริมสร้างให้มีพฤติกรรมในการออมทรัพย์

3) กิจกรรมพัฒนาความเป็นผู้นำ

-เพื่อพัฒนาให้เกิดบุคลิกลักษณะความเป็นผู้นำทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ รวมถึงการฝึกทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้นำ อาทิ มนุษยสัมพันธ์ การติดต่อสื่อสาร ผู้นำในที่ประชุม การจัดการความขัดแย้ง การมอบอำนาจหน้าที่ การตัดสินใจและวินิจฉัยสั่งการ การประสานงานการประเมินผลงาน เป็นต้น

-เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทภาระหน้าที่ของผู้นำ

-เพื่อสร้างผู้นำที่มีคุณธรรม จริยธรรม และแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ดีงาม

4) กิจกรรมส่งเสริมธุรกิจและออมทรัพย์

-เพื่อให้สามารถมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ และมีมโนทัศน์

-เพื่อให้มีความตระหนักรู้ในตน ความเห็นใจผู้อื่น ความภูมิใจในตนเองความรับผิดชอบต่อสังคม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม

-เพื่อให้มีร่างกาย จิตใจและสติปัญญาที่สมบูรณ์ มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม มีสัมพันธภาพและการสื่อสารที่ดี รู้จักแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ประพฤติตนเป็นพลเมืองดีของสังคมสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

-ส่งเสริมกิจกรรมชาติ ศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา คณิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-เพื่อให้สามารถใช้ทักษะชีวิตพัฒนาตนเองและสังคม

5) กิจกรรมพัฒนาความสัมพันธ์ชุมชน

-เพื่อส่งเสริมให้มีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน สังคมและองค์กรอื่น ๆ

-เพื่อให้มีความเสียสละ มีความเอื้ออาทร มีความรับผิดชอบ ต่อสังคมและ

ส่วนรวม

-เพื่อให้สามารถทำงานได้ด้วยตนเอง พึ่งพาตนเองและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

-เพื่อให้มีทักษะการประชาสัมพันธ์และประสานสัมพันธ์กับชุมชน

ใน 5 กิจกรรมหลักนั้นให้จัดทำเป็นโครงการย่อยขึ้นมาเพื่อดำเนินงานตลอดปี การศึกษานั้น ๆ เช่น .

- โครงการชีวิตวิถีเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- โครงการอนุรักษ์ไก่อพื้นบ้าน
- โครงการพี่ช่วยน้อง
- โครงการจับชีพลอคภัย ถูกกฎหมาย และวินัยจราจร
- โครงการเพาะพันธุ์ไก่แจ้เพื่อจำหน่าย
- โครงการสานชุมชนด้วยเศรษฐกิจพอเพียง
- โครงการลูกพระพิรุณอาสาพัฒนา
- โครงการปลูกต้นไม้ให้กับหน่วยงาน ราชการ
- โครงการบริจาคโลหิตช่วยประชาชน
- โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- อื่น ๆ เป็นต้น

1.3 รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารมีข้อเสนอแนะในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ควรให้ครอบคลุมใน 3 ประเด็น คือ

1. จัดให้สอดคล้องกับปรัชญาของวิทยาลัย คือ วิชาชาญ ผู้งานหนัก รักคุณธรรม นำสังคม
2. ให้บูรณาการ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมหลักของ อกท. ทั้ง 5 ด้านมีความพร้อมที่

จะให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แต่แนวทางในการร่วมมือยังขาดความชัดเจน

ด้านหลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนการสอนสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม แต่จะต้องเกิดจากการพูดคุยกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลายๆฝ่าย เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการนำไปสู่การปฏิบัติ และกำหนดทิศทางให้มีความชัดเจน

ด้านเวลา นักศึกษามีชั่วโมงเรียนมากและเนื่องจากวิทยาลัยมีกิจกรรมมากและทุกคนต้องร่วมกิจกรรมทำให้การทำงานขาดความต่อเนื่อง ขาดการบูรณาการร่วมกัน ต้องใช้นอกเวลาและปรับเวลาให้เหมาะสมกับชุมชนด้วย

- 1) กิจกรรมพัฒนาทักษะทางวิชาชีพ
- 2) กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต
- 3) กิจกรรมพัฒนาความเป็นผู้นำ
- 4) กิจกรรมส่งเสริมธุรกิจและออมทรัพย์
- 5) กิจกรรมพัฒนาความสัมพันธ์ชุมชน

- **ด้านนักศึกษา** มีมุมมองหรือทัศนคติต่ออาชีพการเกษตรในแง่ลบมากกว่าในแง่บวก จึงต้องแสวงหาแนวทางเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ และมีความศรัทธาในอาชีพได้อย่างไร แต่นักศึกษาก็มีความเห็นว่าการเกษตรในอนาคตจะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น

- **ด้านชุมชน** จะเกิดการสร้างแรงจูงใจอย่างไร ที่ทำให้ชุมชนเห็นความสำคัญของเยาวชนที่เรียนเกษตรและเห็นความสำคัญของตนเองที่มีบทบาทหรือ โอกาสได้ช่วยเหลือผู้อื่น

จากการทบทวนของทีมวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรีได้ข้อสรุปดังนี้

อดีต

ด้านนโยบาย

นโยบายสมัยก่อนมีน้อยและยังสนับสนุนให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานวิชาชีพ

ด้านผู้เรียน

สมัยก่อนคนที่เข้ามาเรียนในวิทยาลัยเทคโนโลยีเกษตรสุพรรณบุรีมีการสอบคัดเลือกเข้าทั้งการสอบข้อเขียน ปฏิบัติและสอบสัมภาษณ์ ซึ่งคนที่เข้ามาเรียนจะมีความตั้งใจเรียน สมอบดี มีความสามารถด้านการเขียนและการอ่านในระดับดี นอกจากนี้ผู้ที่เข้ามาเรียนในวิทยาลัยเกษตรฯจะมีพื้นฐานด้านการเกษตรมาบ้าง ส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่ยากจน เมื่อเข้ามาเรียน ผู้เรียนจะมีความขยันและตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ขยัน ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความอดทนเพราะส่วนใหญ่ต้องการความรู้ไปประกอบอาชีพด้านการเกษตรเพื่อสานต่อจากครอบครัว อีกทั้งระบบการเรียนการสอนของวชท.สุพรรณบุรีนอกจากมีการสอบคัดเลือกเข้าเรียนแล้ว ยังมีการคัดผู้เรียนออกด้วย เมื่อมีผลการเรียนไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด

ด้านผู้สอน

ครูสมัยก่อนจะมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน เช่น การขอชั่วโมงการสอนของครูคนอื่นเพื่อพานักศึกษาไปศึกษาดูงานข้างนอกก็สามารถให้ไปได้ ครูสอนโดยไม่ต้องมีแผนการสอน ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนในสมัยก่อนมีการจัดการเรียนการสอนจากทฤษฎีไปหาการปฏิบัติแต่จะเน้นหนักไปทางด้านการปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง จึงเกิดเป็นความชำนาญ มีระบบการเรียนการสอน จะเรียนตามวิชา ไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ นอกจากนี้เด็กมีโอกาไปได้ไปศึกษาดูงานบ่อยเนื่องจากผู้เรียนมีน้อยจะสะดวกในการเดินทางไปดูงาน ซึ่งการเดินทางไปศึกษาดูงาน จะมีการเก็บเงินจากผู้เรียนด้วย ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติทุกกระบวนการผลิต ซึ่งฟาร์มจะเปิดให้ผู้เรียนได้ไปศึกษาเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติได้เนื่องจากคนสมัยก่อนธุรกิจงานฟาร์มต่างๆ โดยเฉพาะงานทางด้านสัตวศาสตร์ไม่มีระบบมาตรฐานฟาร์มมา

เกี่ยวข้องมากนัก จึงทำให้ง่ายในการไปศึกษาดูงานหรือการเข้าไปฝึกงานตามฟาร์มหรืองานตามสถานประกอบการต่างๆ

ปัจจุบัน

ด้านนโยบาย

นโยบายของผู้บริหารเปลี่ยน งบประมาณได้ตามหัวของผู้เรียนและการสนับสนุนงานฟาร์มในสถานศึกษา เน้นผล กำไรและการขาดทุนมากขึ้น ทำให้สัตว์ที่อยู่ในฟาร์มของวิทยาลัยเลี้ยงลำบาก ต้องลดจำนวนการเลี้ยงสัตว์ลงไป อีกทั้งทางวิทยาลัยลดการปฏิบัติงานของนักศึกษาลง เพราะกลัวนักศึกษาเหนื่อยเป็นเหตุให้มีผู้เรียนพักการเรียนหรือลาออกจึงทำให้จำนวนผู้เรียนน้อยลง ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนน้อยลง ต้องปรับกระบวนการเรียนโดยมีการสอนปฏิบัติให้เห็นภาพก่อนแล้วค่อยสอนทฤษฎีเพื่อสร้างแรงกระตุ้นและกระบวนการคิดในการเรียนและจะเน้นปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีแต่สมัยก่อนมีการปฏิบัติหนักกว่าในปัจจุบัน ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนจะเน้นให้เด็กมีการจดบันทึก มอบหมายงานหรือรายงาน โดยใช้การเขียนแทนการพิมพ์ด้วยคอมพิวเตอร์ มีการแจกใบความรู้บ้างตามบริบทของเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ นอกจากนี้ในกระบวนการเรียนต้องมีแผนการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ครูผู้สอนต้องใช้เทคนิคในการสอนที่หลากหลายเพื่อให้เกิดกระบวนการคิดของผู้เรียน มีการใช้สื่อการสอนมากขึ้นและยังมีการบูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชามากขึ้น สำหรับการศึกษาดูงานมีข้อจำกัดหรือระเบียบมากขึ้น ทำให้มีความยากลำบากในการนำผู้เรียนไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ ผู้เรียนจึงไม่ค่อยได้ไปดูงาน อีกทั้งในปัจจุบันมีมาตรฐานฟาร์มเข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้น ทำให้เกิดความยุ่งยากในการพาผู้เรียนไปดูงานหรือฝึกปฏิบัติมากขึ้นเพราะทางฟาร์มจำกัดคนเข้าออกฟาร์ม

ด้านผู้เรียน

หลังจากปี 2531 ทางวชท.สุพรรณบุรีได้มีโครงการ “ปฏิรูปเกษตรเพื่อชีวิต” คือ โครงการที่ให้ผู้เรียนเข้าเรียนฟรี มีสวัสดิการ ที่พักและอาหารฟรี ทำให้ผู้เรียนที่เข้ามาเรียนไม่ตั้งใจเรียนเนื่องจากผู้ที่เข้ามาศึกษาทางวชท.สุพรรณบุรีมีการยกเลิกการสอบเข้า ผู้ที่จะเข้ามาเรียนสามารถเข้ามาได้ โดยไม่มีข้อจำกัด เพียงแค่มีวุฒิการศึกษาตามที่วชท.กำหนดและไม่มีการเน้นสายการเรียนที่จบมา ซึ่งส่วนใหญ่คนที่เข้ามาเรียนในวชท.คือ สอบเข้าเรียนที่อื่นไม่ได้ ไม่รู้จะเรียนอะไร ที่ไหน และผู้ที่เข้ามาเรียนส่วนใหญ่ก็ไม่มีพื้นฐานทางด้านการเกษตร มาจากครอบครัวที่แตกแยก เด็กมีปัญหา คุณภาพของผู้เรียนต่ำลง คือ ไม่ขยัน ไม่อดทน ขาดความรับผิดชอบ สมาธิสั้น ไม่มีการจดบันทึก มีความสามารถในการใช้ภาษาต่ำลง เช่น การใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ นอกจากนี้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์เข้ามามีบทบาททำให้ผู้เรียนเบี่ยงเบนความสนใจในการเรียน ทำให้มีความสนใจในการเรียนน้อยลง

ด้านผู้สอน

ครูผู้สอนในปัจจุบันขาดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ในการจัดกิจกรรมไปศึกษาดูงานไม่ค่อยให้ชั่วโมงการสอนของตนเองให้ครูท่านอื่นเนื่องจากกลัวสอนไม่ทันตามแผนการสอนที่ตั้งไว้ ครูผู้สอนมีการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้นเพื่อดึงความสนใจในตัวเด็ก

สรุปรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

1) หลักสูตรในปัจจุบันมีการกำหนดวิชาเรียนภาคบังคับจำนวนมากทำให้ไม่สามารถ จัดตารางเรียนได้อย่างเหมาะสม ตัวอย่างเช่น ปวช. 1 ต้องเรียนจำนวน 7 ชั่วโมงต่อวัน ทำให้ไม่มีเวลา เข้าร่วมกิจกรรมหรือการพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งในอดีตวิทยาลัยเกษตรจะ จัดการเรียนในห้องเรียนในภาคเช้าและภาคบ่ายเป็นปฏิบัติการในฟาร์มหรือภาคสนาม นักศึกษาจะ เริ่มมีเวลาว่างในการทำกิจกรรมใน ปวช. 2 โดยทางวิทยาลัยจะจัดชั่วโมงกิจกรรมในวันพุธมีเวลา 2 ชั่วโมง ปวช. 3 จะมีการฝึกงานในเทอมที่ 1 ทั้งเทอม โดยสามารถที่จะเลือกฝึกภายในหรือภายนอก วิทยาลัยก็ได้ ปวส. 1-2 มีชั่วโมงกิจกรรมในวันพุธมีระยะเวลา 2 ชั่วโมง ปวส. 1 จะมีการฝึกงานใน ระหว่างปิดเทอม 320 ชั่วโมงโดยสามารถที่จะเลือกฝึกภายในหรือภายนอกวิทยาลัยก็ได้

2) การเรียนการสอนจะแยกเป็นรายวิชาขาดการบูรณาการ อาจารย์จะแยกกันรับผิดชอบในแต่ละ รายวิชาลักษณะการสอนจะเน้นทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องฟาร์มของ วิทยาลัย ตัวอย่างเช่น ถ้าต้องการสอนเรื่องไก่ไข่ แต่ฟาร์มของวิทยาลัยไม่มีการเลี้ยงไก่ไข่ใน วิทยาลัยทำให้ต้องเน้นทฤษฎี และพานักศึกษาออกศึกษาดูงานในฟาร์มใกล้เคียง ทำให้นักศึกษาไม่ สามารถปฏิบัติการ ได้จริงมีโอกาสน้อย

3) การเรียนและการฝึกปฏิบัติการในปัจจุบันเป็นเพียงการฝึกทักษะ แต่ไม่ได้นำไปสู่ความ มั่นใจในการประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ เพราะขาดการเรียนเรื่องการทำอาชีพ โดยเฉพาะการ บริหารต้นทุนฟาร์มหรือการเลี้ยง

4) การเรียนหรือการศึกษาดูงานในปัจจุบันเป็นเพียงการไปดูเป็นตัวอย่าง แต่ขาดการ แลกเปลี่ยนความรู้เพื่อสร้างความรู้ใหม่จากการศึกษาดูงาน

5) การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยขาดการมีส่วนร่วมจากชุมชนเกษตรในการถ่ายทอด ความรู้ ภูมิปัญญา โดยเฉพาะในแต่ละช่วงของการผลิตที่มีกิจกรรมที่วิทยาลัยไม่สามารถจัดให้กับ นักศึกษาในวิทยาลัยได้ เช่น การวางระบบน้ำและการให้ปุ๋ยในทุ่งหญ้าอาหารสัตว์ของชุมชน ซึ่งมี ช่วงเวลาเฉพาะ สามารถนำนักศึกษาเข้าไปเรียนรู้ในช่วงเวลาดังกล่าวได้

6) ผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานมาเรียนวิทยาลัยเกษตร มีทัศนคติว่าการสร้างความรู้ให้กับ นักศึกษาเป็นหน้าที่ของวิทยาลัยเท่านั้น ในขณะที่ผู้ปกครองหลายท่านมีความรู้ความสามารถที่จะ ปลุกฝังให้ความรู้และสร้างความมั่นใจให้กับนักศึกษาได้ แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังขาดการมีส่วนร่วม ในให้ความรู้ สร้างความมั่นใจและการดูแลให้กำลังใจบุตรหลานที่มาเรียน

2. เจื่อนใจและปัจจัย ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

2.1 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการศึกษาวิชาชีพเกษตร

2.1.1 เหตุผลของนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาชีพเกษตร

- เพราะพ่อกับแม่ให้เรียนต่อ เพื่อไปทำงานจะได้ไม่เป็นลูกน้อง
- ทำให้เรามีความรู้และสร้างประสบการณ์ในชีวิตให้มากยิ่งขึ้น
- เพราะมีความชอบส่วนตัว ชอบเลี้ยงสัตว์เลยต้องการทราบวิธีการดูแลสัตว์
- เพราะอยากได้ความรู้เพิ่มเติม เมื่อเวลาทำงานจะได้เงินเดือนสูงกว่า ปวช.
- เนื่องจากการเรียนในระดับ ปวช. ซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับเกษตรขั้นพื้นฐาน จึงทำให้มีความสนใจที่จะศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้และดำรงอาชีพเกษตรให้คงอยู่ต่อไป

-เพราะจะได้เอาความรู้ที่ได้ไปพัฒนาอาชีพ

-คิดว่าตัวเองเรียนสายสามัญไม่ไหว เพราะมีเป้าหมายในชีวิต คือการเป็นเจ้าของฟาร์มได้ จึงอยากหาความรู้ที่จะสามารถนำไปใช้ได้จริงในการประกอบอาชีพ และเรียน ไม่ยาก

-เพื่อนำความรู้และวุฒิการศึกษาที่ได้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตสัตว์เศรษฐกิจนำไปประกอบอาชีพ

-เพื่อเก็บประสบการณ์ต่างๆมาคิดตัวเพื่อระดับบารมีของตัวเองให้มีความรู้

-อยากจะเรียนสูงๆ ให้พ่อแม่ภูมิใจ

-ต้องการหาประสบการณ์ความรู้ให้มากขึ้นและสามารถนำไปประกอบอาชีพในอนาคตได้

-เนื่องจากมีความชอบในการศึกษาในด้านสัตวศาสตร์จึงได้เรียนต่อ ปวส. และพ่อแม่บังคับให้เรียนอีกด้วย

-เพราะอยากมีงานทำดีๆ มีเงินเดือนสูงๆ และพ่อแม่จะได้มีความภูมิใจในตัวผม

-อยากมีความรู้ นำความรู้ไปสร้างอนาคตที่ดีให้ตนเองและพ่อแม่

-เพราะให้ได้ความรู้สูงขึ้น และเพื่อรับราชการ เพื่อให้ครอบครัวสุขสบายและพ่อแม่

อยากให้เรียนต่อ

-วิทยาลัยนี้ใช้ค่าใช้จ่ายน้อยและหางานทำได้ง่าย และเรียนไม่ยากอย่างที่คิด ทำให้เด็กที่ไม่อยากเรียนต้องกลับตัวกลับใจเข้ามาเรียนในวิทยาลัยเกษตร และจบออกไปพัฒนาการเกษตรที่บ้าน และชุมชนของตนเองได้ในอนาคต

- อาชีพเกษตรเป็นอาชีพที่ยั่งยืนสามารถเลี้ยงดูตัวเองได้และไม่ต้องเป็นลูกจ้างใคร
- เป็นสถานศึกษาที่มีความเป็นมาอย่างยาวนาน ได้รับความไว้วางใจ เป็นที่น่าเชื่อถือ
- วิทยาลัยมีพื้นที่พื้นที่มาก วิทยาลัยมีชื่อเสียง วิทยาลัยมีสูตรมาก
- คิดว่าวิทยาลัยสอนไปแล้วสามารถนำไปใช้ได้จริง
- เป็นสถานศึกษาที่ดี จบแล้วมีงานทำ
- แม่ผมอยากให้ผมมาเรียนเพราะจะได้มีชีวิตคิดตัวและอยากให้ผมมีความรู้ จะได้เป็นนาย

ตัวเองในอนาคต

- มีการปฏิบัติงานจริงทำให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการทำงาน
- ให้ทักษะความรู้และกิจกรรมต่างๆให้นักศึกษาได้ทำและปฏิบัติจริง
- เนื่องจากวิทยาลัยเกษตรเป็นสถานศึกษาที่มีความยอมรับของคน เพื่อไปเป็นวิทยาลัยที่ดีมี

ประสิทธิภาพ

- ที่ผมมาเรียนเพราะเคยมีพี่มาเรียนแล้วค่าใช้จ่ายน้อย และจบแล้วมีงานรองรับ
- การเรียนที่วิทยาลัยเกษตร สามารถที่จะทำให้อนาคตของเราเป็นเกษตรกรที่ดีได้ นำความรู้ที่ได้มาใช้ในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพเกษตรได้

2.1.2 เป้าหมายในอนาคตหลังจากจบการศึกษา

- ไปเรียนต่อ
- จะขยายกิจการไปเรื่อยๆ
- มีฟาร์มเป็นของตนเอง
- อยากจะทำงานเกี่ยวข้องกับสัตว์ และเป็นนายตัวเอง
- การประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว อยู่กินอย่างพอเพียง
- สร้างฟาร์มเป็นของตนเอง
- ประกอบอาชีพส่วนตัวทำฟาร์มโคนม ฟาร์มแพะ สร้างกลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์
- ประกอบอาชีพทำฟาร์มปศุสัตว์
- ผมคิดที่จะเรียนต่ออีก 2 ปี เพื่อนำวุฒิการศึกษามาเป็นในของหน้าที่การงาน
- อยากเป็นเจ้าของกิจการของตัวเอง เปิดฟาร์มเป็นของตนเอง
- อยากเปิดฟาร์ม ในเนื้อที่บ้าน
- เรียนต่อปริญญาตรี
- อยากเป็นสัตวบาล

-เป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว เพราะไม่ชอบเป็นลูกน้องใครเท่าไร

-รับราชการ เป็นครูกลับมาสอนที่วิทยาลัย

2.1.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อ วัยท.สุพรรณบุรี

-การเรียนที่นี่สามารถพัฒนาทักษะชีวิตในการทำงานเกี่ยวกับเกษตร และการเรียนที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และนำความรู้ไปประกอบอาชีพในอนาคตได้

-ดี สามารถจบไปแล้วสามารถประกอบธุรกิจได้

-อาชีพเกษตรเป็นอาชีพที่ยั่งยืนสามารถเลี้ยงดูตนเองได้และไม่ต้องเป็นลูกจ้างใคร

-การเรียนเกษตรเป็นทางเลือกที่ดีเพราะวัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะเลือกเรียนเป็นหมอ พยาบาล เอร์โฮสเตรส แต่สุดท้ายทุกคนต้องกิน ดังนั้นอาชีพเกษตรกรจึงเป็นอาชีพที่มีความสำคัญมากและไม่ต้องอยู่ใต้อำนาจหรือบังคับบัญชาของใคร เป็นนายของตนเอง

-สถานที่นั้น ไม่สำคัญ อยู่ที่ปัญญาและความตั้งใจของผู้เรียน 3 สิ่งประกอบกันนั้นจึงเป็นเลิศ

-เป็นสถานศึกษาที่ดี ให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดี สามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริง

-ผมชอบที่นี่เพราะมีความร่มรื่นและเป็นสิ่งที่หน้าสนใจมาก ผมเลยขอแม่มาเรียนเพราะเป็นที่ผมชอบในเรื่องของการเกษตร

-อาจารย์ให้ความรู้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

-อาจารย์ให้ความรู้และประสบการณ์ให้กับนักศึกษาอย่างเต็มที่และทำให้นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

-เป็นที่พอใจในการเรียนที่วิทยาลัยแห่งนี้เป็นสถานที่ดี มีประสิทธิภาพ ทำให้นักศึกษามีประสิทธิภาพ

- สถานที่ดี มีการสอนที่ดี คณะครูอาจารย์มีเทคนิคการสอนที่เข้าใจได้มากขึ้นและมีงานรองรับ

-การเรียนที่วิทยาลัยเกษตร ถ้าจบไปแล้วเราสามารถประกอบอาชีพได้หลายอย่าง นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในอาชีพครอบครัวได้ แล้วเราสามารถทำธุรกิจส่วนตัวของตัวเองด้วย

-ความคิดของข้าพเจ้าคือ การที่มาเรียนที่นี่สามารถพัฒนาทักษะชีวิตการทำงานและการเรียน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้

2.2 ความคิดเห็นต่อความมั่นใจในอาชีพเกษตรของนักศึกษา ปวศ. 2 ปีการศึกษา 2556

2.2.1 นักศึกษามีความมั่นใจในอาชีพเกษตรมากน้อยอย่างไร

มั่นใจมากที่สุด จำนวน 8 คน

มาก จำนวน 1 คน

ค่อนข้างมาก จำนวน 7 คน

พอประมาณ จำนวน 1 คน

2.2.2 สาเหตุที่ทำให้มั่นใจเล็กน้อยหรือไม่มั่นใจในการประกอบอาชีพ

- ในด้านหลักวิชาการและปฏิบัติสามารถผลิตได้
- ที่บ้านประกอบอาชีพเกษตรอยู่แล้วมีความมั่นใจพอประมาณ

2.2.3 มีวิธีใดบ้างที่จะช่วยให้เกิดความมั่นใจในการประกอบอาชีพเกษตร

- มีความรู้ เกี่ยวกับเกษตรมีผู้สนับสนุน หรือครอบครัวให้การสนับสนุนในการประกอบอาชีพเกษตร
- ทดสอบ ลงมือทำ มีปัญหาเกิดขึ้น ก็หาทางแก้ไขปัญหา หรือปรึกษาผู้รู้
- จัดบันทึกผลและปรับปรุงการทำงาน ทำให้เกิดเป้าหมายในการทำงานในชีวิต
- มีทักษะ ในการเลี้ยงสัตว์ เศรษฐกิจอย่างน้อย 3 พวกคือ ไก่ โค สุกร หลักๆ
- ได้ประสบการณ์มากมายในการลงมือปฏิบัติ
- ทำนทราบหรือพันธุ์พืชที่จะนำ บ้านประกอบเกษตรกรรมนั้นจะต้องเป็น พันธุ์ที่ดี ให้

ผลตอบแทน คำนึงต่อการลงทุน

- มีความรู้
- วิธีการฝึกอบรม
- มีใจรัก
- ครูอาจารย์ให้ความรู้ในด้านการปฏิบัติงานอย่างถูกต้องวิธี
- เพื่อนให้ความช่วยเหลือ
- ให้เกษตรกร ศึกษาเรื่องที่จะทำเกษตร หลักการทำงานนั้นอย่างลึกซึ้งเพื่อลด ลดความ

เสี่ยง ในการขาดทุน

- ใจรักในด้านนี้และมั่นใจต่ออาชีพที่เราทำลงทำอยู่
- ทดลองปฏิบัติให้เกิดความชำนาญและนำไปประยุกต์ใช้
- พ่อ-แม่ให้กำลังใจ

เงื่อนไขที่เป็นอุปสรรคในการจัดกระบวนการเรียนรู้

ด้านสถานศึกษา

- งบประมาณที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีจำนวนน้อย เช่น งบประมาณปีการศึกษา

2557 ค่าวัสดุการเรียนการสอนในรายวิชาของแผนกวิชาสัตวศาสตร์ จัดสรรมาจำนวน 60,000 บาท ซึ่งมาใช้จ่ายในรายวิชาที่แผนกจัดการเรียนการสอนจำนวน 30 รายวิชา ทำให้ส่งผลต่อวัสดุฝึกมีไม่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ

- ชั่วโมงเรียนกับรายวิชาที่นักศึกษาต้องเรียนหลายวิชาทำให้ไม่สามารถจัดตารางสอนที่เอื้อต่อการฝึกปฏิบัติด้านวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม ไม่สามารถจัดวิชาทฤษฎีควรอยู่ในภาคเช้าและวิชาปฏิบัติควรอยู่ในภาคบ่าย ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติเรื่องการจับบังคับสัตว์ต้องใช้ระยะเวลาในการเรียนรู้นานเพียงพอในการฝึกทักษะให้ครบทุกคน แต่เนื่องจากชั่วโมงฝึกปฏิบัติในแต่ละครั้งมีไม่เพียงพอ และนักศึกษาต้องไปเรียนในวิชาอื่นๆตามตารางเรียน ทำให้ไม่สามารถฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนเกิดความมั่นใจในทักษะที่ต้องเรียนรู้

- นโยบายของผู้บริหาร ต้องการกำไรจากงานฟาร์มแต่ในสภาพความเป็นจริงยังไม่สามารถดำเนินการตามนโยบายได้ เช่นการฝึกงานของนักศึกษาในฟาร์มจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสัตว์ที่เลี้ยงจึงไม่สามารถให้ผลิตได้เต็มที่แต่ได้ผลประโยชน์ในด้านการเรียนและการฝึกทักษะของนักศึกษา

ด้านครูผู้สอน

- ครูต้องสอนตามแผนการสอนของตนเองที่รับผิดชอบ ทำให้ขาดการบูรณาการกับรายวิชาอื่นๆที่ต้องใช้ในการฝึกวิชาชีพ

- ครู มีภาระงานที่ถูกมอบหมายในปริมาณมากทั้งการสอนและการจัดกิจกรรม ทำให้เวลาในการพานักศึกษาไปเรียนรู้นอกวิทยาลัยหรือลงพื้นที่ชุมชนมีน้อย

- การนำนักศึกษาออกไปศึกษาดูงานนอกพื้นที่ มีความเสี่ยงต่อความรับผิดชอบของครูผู้พานักศึกษาออกไปทำให้ขาดครูที่จะจัดการเรียนการสอนนอกวิทยาลัย

- ครูบางท่านยังยึดการสอนแบบเดิม เน้นการบรรยายและเนื้อหาที่ตนเองรับผิดชอบในชั้นเรียนเป็นหลัก ขาดการเชื่อมโยงกับวิชาอื่นๆ โดยเฉพาะวิชาชีพ

ด้านนักศึกษา

- นักศึกษาที่เข้ามามีพื้นฐานประสบการณ์ในวิชาชีพที่ต่างกันทำให้การจัดการเรียนการสอนต้องเสริมสร้างความรู้พื้นฐานด้านวิชาชีพใหม่ การต่อยอดความรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักศึกษาได้ช้าลง โดยเฉพาะนักศึกษาที่ผ่านการเรียนรู้ทักษะวิชาชีพในระดับ ปวช.มาแล้ว ต้องมาเรียนซ้ำความรู้เดิมจะเกิดความเบื่อหน่าย

- นักศึกษาที่มีปัญหาทางครอบครัวจะขาดความตั้งใจ ขาดความรับผิดชอบ และขาดความใส่ใจในการเรียนวิชาชีพ

ด้านระยะเวลา

- เวลา วันหยุดยอะ/มีกิจกรรมต่างๆ มาก ทำให้การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างคามมั่นใจในวิชาชีพ ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

ด้านสถานประกอบการ

- สถานประกอบการจำกัดการเข้าไปศึกษาดูงาน (หลังจากมีมาตรฐานความปลอดภัย) ทำให้นักศึกษาไม่สามารถเรียนรู้การประกอบวิชาชีพที่ครบวงจรได้ ส่งผลต่อความมั่นใจในการประกอบวิชาชีพทางการเกษตรในอนาคต

ปัจจัยที่สนับสนุนในการจัดกระบวนการเรียนรู้

ด้านสถานที่

- วิทยาลัยมีพื้นที่ประมาณ 950 ไร่ ทำให้มีพื้นที่ในการจัดกิจกรรมหรือโครงการในด้านวิชาชีพได้อย่างเพียงพอ
- ที่ตั้งของวิทยาลัยใกล้ตลาดอำเภอด่านช้างทำให้สามารถซื้อปัจจัยการผลิต และจำหน่ายผลผลิตได้สะดวก
- ที่ตั้งของวิทยาลัยอยู่ในเส้นทางคมนาคมที่สะดวกและมีความพร้อมด้านสาธารณูปโภค
- มีชุมชนการเกษตรที่หลากหลายและอยู่ใกล้เคียงกับสถานที่ตั้งของวิทยาลัย

ด้านผู้สอน

- มีครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพเกษตรเฉพาะทาง
- มีครู-อาจารย์ที่มีความสนใจในการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอน หรือการบูรณาการรายวิชาที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพ

ด้านผู้เรียน

- มีนักศึกษาที่มีความตั้งใจในการศึกษาหาความรู้ และพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีด้านการเกษตรที่ทันสมัยขึ้น

ด้านชุมชน

- มีศิษย์เก่า เกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จและมีความพร้อมในการให้ร่วมมือกับวิทยาลัยเพื่อจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา

3. ข้อมูลพื้นฐาน ศักยภาพ และแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน การจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม

3.1 ผลที่ได้จากการทำกิจกรรมสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่า

3.1.1 ข้อมูลทั่วไปของศิษย์เก่า จำนวน 14 คน เป็นเพศชายทั้งหมดประกอบอาชีพส่วนตัวได้ทำฟาร์มของตนเอง ทั้งปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ทำงานบริษัท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 รับราชการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14

3.1.2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ให้ความคิดเห็นเป็นทำนองเดียวกัน คือ การเรียนเน้นภาคปฏิบัติโดยเรียนรู้จากการ

ปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดทักษะและประสบการณ์ แล้วควรมีครุภัณฑ์ วัสดุ อุปกรณ์ ที่ทันสมัย เพื่อให้ผู้เรียนก้าวทันเทคโนโลยี ที่ทันสมัย ส่วนภาคทฤษฎีก็ควรมี เพราะทำให้เข้าใจกระบวนการหรือหลักการ เป็นการเสริมภาคปฏิบัติได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น ไม่ควรมีอาจารย์ควบคุมแต่อาจแค่ตรวจสอบอยู่ห่างๆ เท่านั้น เพราะจะทำให้ นักศึกษาความคิดมากขึ้น มีการจัดการเรียนการสอนที่มีสื่อ น่าสนใจ พร้อมสอดแทรกเนื้อหาไม่ให้น่าเบื่อ ให้เด็กวัยรุ่นสนใจ มองเป็นเรื่องสนุกแล้วสอดแทรกคติเตือนใจให้ข้อคิด ควรแบ่งอัตราส่วนของภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติให้เหมาะสม เนื่องจากวิทยาลัยเกษตรและมีเทคโนโลยีสุพรรณบุรี นักศึกษาที่มีความรู้ในเชิงปฏิบัติที่ค่อนข้างดี แต่ในทางทฤษฎีเป็นวิชาการยังอ่อนเมื่อไปสู่วิทยาลัยอื่น ๆ ยังสู้ไม่ค่อยได้ในระดับมหาวิทยาลัยในส่วนมีความคิดเห็นว่าอัตราส่วนที่เหมาะสมคือ ทฤษฎี 40 ปฏิบัติ 60 เพราะจะทำให้ นักศึกษามีความรู้ในการปฏิบัติที่ดีแล้วยังทำให้นักศึกษาสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกรรายอื่นได้ ละเพิ่มความเชื่อมั่นของนักศึกษาอีกด้วย ทางวิทยาลัยควรมีการสอบคัดเลือกการเข้าเรียนในวิทยาลัยเพื่อเป็นการคัดเลือกเด็กเบื้องต้นกับที่มีใจรักในอาชีพเกษตร

3.1.3 ชุมชนและศิษย์เก่าจะมีส่วนร่วม ในการสร้างความเชื่อมั่นในการศึกษาวิชาชีพเกษตรของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี โดยสามารถใช้ฟาร์มของเกษตรกรในชุมชน หรือฟาร์มศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จ เป็นแหล่งฝึกงานหรือศูนย์การเรียนรู้ ของนักเรียน นักศึกษา เพื่อจะมีความรู้ทักษะและประสบการณ์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน หรือศึกษาต่อในอนาคต การฝึกงานเป็นการสร้างความเชื่อมั่น ให้กับนักศึกษาที่เรียนวิทยาลัยเกษตร และการปรับตัวให้กับเพื่อนร่วมงาน หรือคนงานภายในฟาร์ม เป็นการสร้างมนุษยสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ให้เสนอการจัดกิจกรรม โดยการเชิญรุ่นพี่ศิษย์เก่า ที่ประสบความสำเร็จ มาบรรยายหรือสัมมนา แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ให้กับรุ่นน้อง

3.2 ข้อมูลบริบทชุมชนเกษตรกรรมใน จังหวัดสุพรรณบุรี

3.2.1 ข้อมูลชุมชนหนองปลากระดี่

- พื้นที่ศึกษาเป็นพื้นที่มีลักษณะเป็นเนินลาดต่ำ และเนินลาดชันรวมทั้งเขาสูงมีการพังทลายและกัดเซาะของหน้าดินมาก ถึงแม้จะเป็นพื้นที่อยู่อาศัยใหม่ซึ่งเกิดจากเปิดได้มีการสัมปทานดินไม้ และจัดสรรให้ประชาชนเข้าอยู่อาศัยโดย เนื่องจากพื้นที่มีความลาดชัน จึงทำให้เกิดการสูญเสียหน้าดินได้ง่ายโดยพิจารณาจากข้อมูล

- การวิเคราะห์ตัวอย่างดินขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ปริมาณ N-P-K อยู่ในเกณฑ์ต่ำ-ต่ำมาก และชั้นของหน้าดินลดลง

- ประชากรในชุมชน ตำบลนิคมกระเสียว มี 6 หมู่บ้าน 1,170 ครัวเรือน มีประชากร 4,118 คน (2554) และ 5,236 คน (2555) มีแนวโน้มมีการเพิ่มของประชากรมากขึ้นเนื่องจากการอพยพมาตั้งถิ่นฐานใหม่แต่พื้นที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพยังคงเท่าเดิม

- การประกอบอาชีพ มีทั้งปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ และการประมง พื้นที่ปลูกมีความ แต่วัสดุใหญ่ปลูกอ้อยโรงงาน รองลงมาเป็นมันสำปะหลัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และมีแนวโน้มปลูกอ้อยเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะ โรงงานน้ำตาลส่งเสริมให้ปลูก และมีแรงจูงใจจากเงินให้กู้ยืมและมีเครื่องทุ่นแรงพร้อมใช้งาน ด้านการเลี้ยงสัตว์มีหลากหลายเช่นเดียวกัน แต่สัตว์ที่เลี้ยงส่วนใหญ่เป็นไก่พื้นเมือง ไก่เนื้อ สุกร แพะ และมีแนวโน้มว่าจะมีการเลี้ยงโคเนื้อเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีแรงจูงใจจากราคาที่ดีขึ้นและมีกลุ่มวิสาหกิจโคเนื้อรองรับ และ สปก.ให้การสนับสนุนงบประมาณและการจัดตั้งกลุ่ม แพะบางส่วน ไก่พื้นเมืองเลี้ยงแทบทุกครัวเรือน แต่จำนวน ไม่มากนัก

- ความร่วมมือของชุมชน จากการลงพื้นที่พูดคุย พบว่า ชุมชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และพร้อมที่จะให้ข้อมูลเป็นแหล่งเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และพบว่าส่วนนักศึกษาที่ลงศึกษาชุมชน ช่วงแรกจะเกร็ง ไม่กล้าพูดกล้าถามทำตัวไม่ถูก แต่เมื่อมีการพูดคุยเกิดขึ้นแล้วนักศึกษามีความมั่นใจมากขึ้น และเห็นว่าการลงพื้นที่ช่วยให้มีความเชื่อมั่นและพัฒนาตนเองมากขึ้น และมองเห็นว่าอาชีพเกษตรเป็นอาชีพที่มีศักยภาพและสร้างความมั่นคงอย่างยั่งยืนในอนาคตได้

- การใช้จ่ายของชุมชนส่วนใหญ่ ค่าใช้จ่ายด้านการลงทุน ปุ๋ย ยา อาหารสัตว์ ค่าเล่าเรียนของบุตรหลาน ส่วนค่าใช้จ่ายครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นข้าว ผัก ผลไม้ อาหารสำเร็จรูป เพราะมีเป็นส่วนน้อยที่ปลูกข้าว ผัก ผลไม้ จึงเป็นผลทำให้ค่าใช้จ่ายครัวเรือนสูงขึ้น

3.2.2 ข้อมูลชุมชนตงเขือก

- ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบ ดินร่วนปนทราย ดินยังมีความอุดมสมบูรณ์ ใกล้แหล่งน้ำ มีคลองกระเสียวไหลผ่าน หมู่บ้านตั้งอยู่ใกล้โรงงานน้ำตาล โรงงานไฟฟ้าชีวมวล และโรงงานผลิตเอทานอล

- ประชากรในชุมชนมีจำนวน 395 ครัวเรือน ประชากร 939 คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร รองลงมาคือรับจ้างในโรงงาน เพราะพื้นที่ประมาณ 60 % เป็นพื้นที่ของโรงงานอุตสาหกรรม

- การทำการเกษตร มีการปลูกพืชคือ อ้อยโรงงาน รองลงมาเป็นผักตระกูลแตง การเลี้ยงสัตว์ส่วนมากเป็น ไก่พื้นเมือง รองลงมาคือ ไก่กระทงและ ไก่เนื้อ

- เกษตรกรที่ประกอบอาชีพทางการเกษตรมีการใช้เทคโนโลยีต่างๆ เข้าช่วย เช่นระบบการให้น้ำ การปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ในโรงเรือนระบบปิด และมีตลาดรับรองแน่นอน

3.2.3 ข้อมูลชุมชนสระกระโจม

- ลักษณะพื้นที่เป็นที่ดอนมีความแห้งแล้ง ดินร่วนปนทราย ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ขาดแหล่งน้ำไม่มีระบบชลประทาน การเกษตรใช้น้ำบ่อที่กักเก็บน้ำและน้ำใต้ดิน

-ประชากรในชุมชนมีจำนวน 788 ครัวเรือน ประชากร 2,479 คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร

-อาชีพที่ทำคือปลูกพืชได้แก่ทำนาข้าว ฝน ร่องลงไปคือปลูกอ้อย ส่วนการเลี้ยงสัตว์คือการเลี้ยงโคขุนมีตั้งแต่ฟาร์มขนาดเล็กไปจนถึงฟาร์มขนาดใหญ่ที่มีโคมากกว่า 1,000 ตัว มีโรงพยาบาลสัตว์ มีฟาร์มเลี้ยงม้า

-มีศิษย์เก่าที่จบการศึกษาและประกอบอาชีพในพื้นที่ ประสบผลสำเร็จให้ความร่วมมือกับโครงการ

3.3 ข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นของชุมชนจะมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในการเรียนวิชาชีพเกษตร(หมู่บ้านหนองปลากระดี หมู่บ้านสระกระโจม และหมู่บ้านดงเชือก)

- ชุมชนให้ความสำคัญ วิชาชีพเกษตรและ มีส่วนร่วมในการพัฒนาอาชีพ เวลามีปัญหาต่างๆเกี่ยวกับด้านการเกษตร สามารถให้คำแนะนำได้และคำปรึกษาได้

- ปลูกฝังลูกหลานให้มีใจรักในการเกษตร ช่วยส่งเสริมสนับสนุนเยาวชนให้เรียนเกษตรกันมากขึ้นและมาช่วยพัฒนาชุมชนให้ดีกว่าเดิมการทำเกษตรเป็นสิ่ง ไม่ตายมีทางขาดทุนและก็ได้กำไรแต่มีความพอเพียงในตัวเองมีมากพอเพื่อพัฒนาชุมชน

- จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ สหกรณ์เกี่ยวกับการเกษตรในชุมชน และจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ชุมชนเกี่ยวกับการเกษตร

- คือต้องให้เด็กเล็กในชุมชนมีความสามัคคีกันและเป็นเพื่อน เพื่อที่จะได้ไม่ต้องแบ่งพรรคแบ่งพวกพวก

- จัดทำโครงการเกษตรเพื่อหารายได้โดยให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมใน โครงการซึ่งเป็นโครงการเกี่ยวกับเกษตร

- ชุมชนมีการทำอาชีพเกษตรและวิธีการเกษตรที่มีความสำเร็จในด้านกิจการเหมาะสำหรับเป็นแหล่งให้ความรู้หรือให้คำปรึกษา ให้กับนักเรียนนักศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนหรือประกอบอาชีพ อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นเกษตรกรที่ดีต่อไป

- เปิดโอกาสให้เยาวชนได้เข้าไปเรียนรู้ สอบถามปัญหาอุปสรรคของอาชีพเกษตร และบอกแนวทาง แก้ไข และ ช่วยให้คำแนะนำความรู้และประสบการณ์จริงในการประกอบอาชีพเกษตรแก่เยาวชน หรือ เปิดโอกาสให้เยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วม ช่วยงาน เกษตรและมีผลตอบแทนในรายได้ของเกษตรกร

- มีการปลูกฝัง ราชการแนะนำความคิด มาแชร์กัน และหาผู้มีประสบการณ์

- ต่างคนต่างช่วยเหลือกันเพราะเราจากการเลี้ยงสัตว์ของชาวบ้าน เข้ามาเลี้ยงสัตว์ในฟาร์มของเราและชาวบ้านก็นำเอาการเลี้ยงสัตว์ของฟาร์มไปใช้ กับสัตว์เลี้ยงของเขา (ต่างคนต่างเอาข้อดีของกันและกันมาประยุกต์ใช้ในการเลี้ยงสัตว์)

- ในการสร้างความมั่นใจในการเรียนวิชาชีพเกษตรให้กับชุมชนนั้นก็คือควรที่จะเริ่มจากครอบครัวเป็นวิธีการสร้างความมั่นใจให้กับชุมชน

- การทำการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ของคนในชุมชนกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปประยุกต์ใช้ในอนาคต

แนวทาง/รูปแบบ	ที่มาของแนวทาง	สามารถสร้างความมั่นใจในอาชีพเกษตรได้อย่างไร
1. ศึกษาดูงานในฟาร์มชุมชน	เกิดจากการทบทวนการเรียนการสอน	
2. อบรมระหว่างชุมชนและนักศึกษา	เกิดจากการจัดเวทีชุมชน (ชุมชนให้ข้อคิดเห็นและสะท้อนแนวทาง)	
3. จัดเสวนากลุ่มอาชีพ	เกิดจากการจัดเวทีชุมชน (ชุมชนให้ข้อคิดเห็นและสะท้อนแนวทาง)	
4. จัดทำโครงการตามกลุ่มอาชีพ	เกิดจากการจัดเวทีชุมชน (ชุมชนให้ข้อคิดเห็นและสะท้อนแนวทาง) - ได้จากนักศึกษาที่ไปศึกษาดูงาน	
5. ฝึกงาน - ระยะสั้น - ระยะยาว	เกิดจากการทบทวนการเรียนการสอน	

4. ศึกษารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม
โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

ได้ทำการทบทวนรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ อดีต-ปัจจุบัน

รูปแบบ	เดิมที่เคยจัด (จัดอย่างไร)	ใหม่ (ที่จะทำการทดลอง)	เป้าหมาย
1. ศึกษาดูงาน	1.) ดูงานตามรายวิชาที่เรียน 2.) ดูตามความต้องการของครูที่ ต้องการให้นักเรียนศึกษา 3.) ไม่มีการนำเสนอและถอดองค์ ความรู้	1.) ดูงานในชุมชนเป้าหมายตาม กิจกรรมที่ชุมชนปฏิบัติเป็นระยะ 2.) ดูงานที่ให้บูรณาการได้หลาย วิชา 3.) กำหนดให้มีการนำเสนอและ ถอดองค์ความรู้ในกิจกรรมที่ ปฏิบัติทุกครั้ง	นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
2. จัดอบรมร่วม	-	1.) อบรมร่วมเรื่องที่ชุมชนกับ นักศึกษามีความสนใจตรงกัน 2.) กรณีชุมชนจัดอบรมหรือ ได้รับการอบรมจากหน่วยงานอื่น จะนำนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม นั้นด้วย	อบรมร่วม 2 ครั้งก่อน ทำโครงการ
3. จัดทำโครงการ	1.) โครงการเป็นการทดลอง โครงการหารายได้	1.) ทำโครงการเชิงธุรกิจร่วมกับ ชุมชน และ/หรือครอบครัว	จัดทำโครงการอย่าง น้อย 1 คน/1 โครงการ
4. ฝึกงานระยะ สั้น	1.) ฝึกงานตามหลักสูตรกำหนด 2.) ฝึกงานต่อเนื่องในสถาน ประกอบการแต่ละสถาน ประกอบการมีสัตว์เพียงชนิดเดียว	1.) ฝึกงานให้สอดคล้องกับ กิจกรรมของชุมชนในระยะสั้น ๆ 2.) มีการสะสมชั่วโมงฝึกงานให้ ครบตามหลักสูตร	ฝึกงานระยะสั้น อย่าง น้อย 4 ครั้ง
5. จัดเวทีแลกเปลี่ยน เรียนรู้	-	1.) จัดแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เมื่อดำเนินตามข้อ 1,2,3,4 ไปแล้ว โดยกำหนดให้มีการเปลี่ยน 2-3 ครั้ง 2.) ในชุมชนที่มีประชุม ประจำเดือนเข้าร่วมประชุมร่วม ในบางโอกาสเพื่อสนับสนุน กิจกรรมบางกิจกรรม	จัดเวทีแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น อย่าง น้อย 2 ครั้ง

และได้ทำการการลงพื้นที่สำรวจชุมชนในแต่ละชุมชน จำนวน 3 ชุมชน ได้แก่ 1) ชุมชนหนองปลากระดี่ ชุมชนดงเชือก และชุมชนสระกระโจม เพื่อวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของแต่ละพื้นที่ เพื่อนำมาค้นหารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรมโดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ดังนี้

พื้นที่	จุดเด่น	จุดด้อย
1. หนองปลากระดี่ ซึ่งมีทีมวิจัยเดิมอยู่ เป็นพื้นที่สูง ไม่มีชลประทาน	- มีทีมวิจัยอยู่ในพื้นที่และนศ. - อยู่ในพื้นที่นี้มาก - มีอาชีพหลากหลาย - ดิดเชื่อม - น้ดประชุมง่าย - ผู้นำให้ความร่วมมือ - มีโรงสกัดน้ำมันปาล์ม - มีเกษตรกรปลูกปาล์ม - บ้านเรือนในชุมชนตั้งเป็นกลุ่ม - ชาวบ้านให้ความร่วมมือ - ผู้นำมีความเข้าใจเกษตรดีเยี่ยม - เป็นแหล่งเรียนรู้การปรับปรุงคุณภาพดิน	- พื้นที่ที่มีความลาดเท - ไม่มีชลประทาน - สภาพแวดล้อมไม่ดี แต่มีนคิมมาก
สรุป (จัดลำดับความสำคัญตามความพร้อมของพื้นที่) 1. จัดทำโครงการร่วม 2. เสวนากลุ่มอาชีพ 3. ฝึกงานระยะสั้น 4. ศึกษาดูงาน 5. อบรมร่วม		
2. ดงเชือก	- มีศิษย์เก่าทำงานฟาร์มอยู่ - มีการทำการเกษตรในโรงเรียน เพื่อการส่งออก การทำแปลงแคตตาลูป เมล่อน มีการทำแปลงน้ำหยด	- ไม่มีพื้นที่ชลประทาน - ใช้น้ำใต้ดิน(บ่อน้ำตื้น)ในการทำการเกษตร

	- อยู่ใกล้ วย.ท. สุพรรณบุรี - มีแหล่งเรียนรู้หลากหลาย เช่น ฟาร์มไก่เนื้อ โคขุน สุกร วัว	
สรุป (จัดลำดับความสำคัญตามความพร้อมของพื้นที่) 1. จัดทำโครงการร่วม 2. ศึกษาดูงาน 3. ฝึกงานระยะยาว (ครบวงจร)		
3. สระกระโจม	- มีศิษย์เก่าอยู่พื้นที่ - มีพื้นที่ดินแบบเป็นฟาร์ม - ปศุสัตว์ขนาดใหญ่ - มีฟาร์มม้า - มีโรงพยาบาลสัตว์ ทำ - เกษตรครบวงจร - มีผู้ปกครองนักศึกษา - สนับสนุน - การคมนาคมสะดวก	- เป็นพื้นที่แห้งแล้ง
สรุป (จัดลำดับความสำคัญตามความพร้อมของพื้นที่) 1. ฝึกงานระยะยาว (ครบวงจร) 2. ศึกษาดูงาน 3. จัดทำโครงการร่วม		

ที่มาของ 5 รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

จากการศึกษาข้อมูลชุมชนโดยการลงพื้นที่หนองปลากระดี่ของคณะที่มวิจัย โดยทางที่มวิจัยได้เข้าไปชี้แจงรายละเอียดของ โครงการให้ชุมชนทราบ และสมาชิกในชุมชนแบ่งกลุ่มเพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกพื้นที่ในการทำโครงการวิจัย รวมไปถึงรูปแบบต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งได้ข้อมูล ดังนี้

ความคิดเห็นต่อโครงการของชุมชน	รูปแบบการจัดกิจกรรมร่วมกัน
1. เป็นการปลูกฝังให้เกิดความรักในอาชีพเกษตร	1. การศึกษาดูงาน
2. ทำให้คนรุ่นใหม่หันกลับมามองอาชีพการเกษตร ซึ่งเป็นอาชีพเดิมของตน	2. การจัดอบรม
3. เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่บุคคลในการแสดงออกในชุมชน	3. การจัดทำโครงการตามกลุ่มอาชีพ
4. คนในชุมชนและนักศึกษามีแนวทางในการพัฒนาอาชีพ	4. การฝึกงานระยะสั้น
	5. การจัดเวทีเสวนา
	6. การออกค่ายพัฒนาอาชีพตามช่วงการผลิต

หลังจากนั้นได้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาก็ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของนักศึกษา ซึ่งสรุปได้รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบการเรียนการสอนตามความต้องการของนักศึกษา
1. การศึกษาดูงาน
2. การจัดอบรม
3. การจัดทำโครงการตามกลุ่มอาชีพ
4. การฝึกงานระยะสั้น
5. การจัดเวทีเสวนา

ดังนั้นจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเกษตรกร นักศึกษา ทำให้พบว่ารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่นักศึกษาต้องการและชุมชนสามารถให้ความร่วมมือได้มี 5 รูปแบบ ดังนี้

1. การศึกษาดูงาน
2. การจัดอบรม
3. การจัดทำโครงการ
4. การฝึกงาน
5. จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้

จาก 5 รูปแบบดังกล่าวข้างต้น จึงสามารถสรุป รูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรีคือ การศึกษาดูงานในฟาร์มของชุมชน (เชิงปฏิบัติการ) โดยมีกรอบในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาดูงาน

แนวทาง/ รูปแบบ	วัตถุประสงค์	เงื่อนไข	ความคาดหวังต่อกิจกรรม
ศึกษาดูงาน ฟาร์มในชุมชน (เชิงปฏิบัติการ)	เพื่อสร้างความ มั่นใจในการ เรียนและสามารถ ประกอบอาชีพ ทางการเกษตรใน อนาคตได้	เงื่อนไขวิทยาลัย 1.เวลา/ชั่วโมงเรียนต้องใช้เวลาวันหยุด 1.1 จัดตารางเรียนที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม 2.งบประมาณ 2.1 ค่าพาหนะ 2.2 ค่าอาหาร 2.3 ค่าใช้จ่ายที่มีการเพิ่มขึ้น โดยไม่ได้ตั้งใจ เงื่อนไขชุมชน 1.นักศึกษาต้องมีใจรักในอาชีพการเกษตร 2.นักศึกษามีความอดทนและมุ่งมั่น 3.นักศึกษาน่าจะมีความรู้และประสบการณ์บ้าง	1.มีความมั่นใจกล้าแสดงออก 2.เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ 3.เกิดการสร้างบุคลิกภาพ 4.เกิดกระบวนการเรียนรู้จริง การทำได้ 5.เกิดการเรียนรู้รูปแบบการทำเกษตรของเกษตรกร 6.เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน

2. การจัดอบรม

แนวทาง/รูปแบบ	วัตถุประสงค์	ความคาดหวัง
อบรมร่วมระหว่างนักศึกษา กับชุมชน (อบรมเชิง ปฏิบัติการเชิญวิทยากรจาก ภายนอก)	1. สร้างความสัมพันธ์กับชุมชน 2. แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ 3. สามารถปฏิบัติร่วมกับชุมชนได้	1. ได้ความคุ้นเคยสนิทสนมกับชุมชน และสร้างความไว้วางใจ 2. มีความรู้ในอาชีพเกษตรกรรมมากขึ้น 3. รู้วิธีการเข้าหาชาวบ้าน 4. รู้จริงและทำได้ 5. นำไปพัฒนาอาชีพได้

3. การจัดทำโครงการ

แนวทาง/รูปแบบ	วัตถุประสงค์	ความคาดหวัง
การจัดทำโครงการตามกลุ่ม อาชีพ	1. เพิ่มทักษะประสบการณ์ตามอาชีพที่ สนใจ 2. เรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง 3. เรียนรู้การใช้ภูมิปัญญาชาวบ้าน/ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้มีความรู้เพิ่มเติม 4. สร้างความมั่นใจในอาชีพ	1. มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งผลได้ และผลเสีย 2. รู้จริงและทำได้ 3. รู้แนวทางในการแก้ปัญหา/ใช้ภูมิ- ปัญญาชาวบ้าน 4. รู้แหล่งตลาด/ช่องทางการตลาด 5. มีรายได้ 6. มีความมั่นใจและมีความรู้ในการ ออกไปประกอบอาชีพ

4. การฝึกงาน

แนวทาง/รูปแบบ	วัตถุประสงค์	ความคาดหวัง
1. ระยะเวลาสั้นตาม ช่วงเวลาการผลิต 2. ระยะเวลาตาม หลักสูตร	1. ได้ฝึกประสบการณ์ จริง 2. สร้างความมั่นใจใน การประกอบอาชีพ 3. เพื่อเรียนรู้จาก สถานการณ์จริง	1. ได้ความรู้เพิ่มมากขึ้น 2. นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ 3. สร้างความมั่นใจในการทำงาน 4. สามารถแก้ไขปัญหาได้เอง 5. สามารถวางแผนในการออกไปประกอบวิชาชีพส่วนตัวได้ 6. มีความรับผิดชอบมากขึ้น 7. รู้จักการแบ่งเวลา 8. มีความกล้าในการตัดสินใจ 9. สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้เหมาะสม

5. การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้

แนวทาง/รูปแบบ	วัตถุประสงค์	ความคาดหวัง
1. เชิญกลุ่มอาชีพร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2. ชวนพูดคุยตามสถานการณ์	1. เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันระหว่างนักศึกษา กับชุมชน 2. เพื่อให้เกิดสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชนกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี	1. ได้ความรู้ใหม่ๆ 2. ได้ความสัมพันธ์ที่ดี 3. ได้ความรู้จากชุมชนในสิ่งที่เราไม่เคยรู้ 4. ได้ข้อคิด 5. ได้นำความรู้ที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ 6. ได้เป็นคนกล้าคิด กล้าแสดงออก

บทที่ 6

สรุปและวิเคราะห์ผล

การวิจัย “รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ระยะที่ 1” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และสถานการณ์การพัฒนานักศึกษา และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน 2) ศึกษาเงื่อนไขและปัจจัย ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี 3) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ศักยภาพ และแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน การจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม 4) ศึกษารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

ในการวิจัยครั้งนี้ ทีมวิจัยใช้พื้นที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี และพื้นที่ชุมชนรอบวิทยาลัยฯ 3 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนบ้านหนองปลากระดี่ ต.นิคมกระเสียว อ.ด่านช้าง ชุมชนสระกระโจม อ.ดอนเจดีย์ และชุมชนคงเชือก อ.หนองหญ้าไซ มีกลุ่มเป้าหมาย นักศึกษา ปวส. และ ปวศ. 2 สาขาวิชาสัตวศาสตร์ อาจารย์ในแผนกวิชาสัตวศาสตร์ และ ชุมชนเกษตรกรรม ในจังหวัดสุพรรณบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ การจัดประชุมกลุ่มย่อย การลงพื้นที่สำรวจและสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม การใช้แบบสัมภาษณ์ ทีมวิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลไปพร้อมๆ กับการเก็บข้อมูล และได้จัดหมวดหมู่ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และประเด็นการศึกษาที่กำหนดไว้ ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

พบว่า 1. ทราบถึงข้อมูลพื้นฐาน และสถานการณ์การพัฒนานักศึกษา และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ตั้งอยู่ที่ 288 หมู่ที่ 1 ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ 952 ไร่ 3 งาน 5 ตารางวา เริ่มสำรวจสถานที่ก่อสร้างเมื่อ 2 มิถุนายน 2518 เปิดรับนักเรียนปีแรกเมื่อปีการศึกษา 2522 ประกาศยกฐานะเป็นวิทยาลัยเกษตรกรรมสุพรรณบุรี เมื่อ 28 กันยายน 2524 ได้รับเป็นสถานศึกษาดีเด่นประเภทเกษตรกรรม เมื่อปีการศึกษา 2528 ต่อมาได้ประกาศจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนสุพรรณภูมิ ในวิทยาลัยฯ 12 กันยายน

2537 และประกาศเปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี 26 กันยายน 2539 มี
 ประญา “วิชาญ ผู้งานหนัก รักคุณธรรม นำสังคม” ปัจจุบันมีจำนวนนักศึกษาแยกเป็นภาคปกติ
 ชาย 484 คน หญิง 336 คน รวม 820 คน และเทียบโอนประสบการณ์ ชาย 350 คน หญิง 211 คน
 รวม 645 คน รวมทั้งหมด 1,474 คน บุคลากร ผู้บริหาร จำนวน 4 คน ครูประจำการ จำนวน 44 คน
 พนักงานราชการ จำนวน 4 คน ครูอัตราจ้าง จำนวน 4 คน ข้าราชการพลเรือน จำนวน 1 คน
 ลูกจ้างประจำ จำนวน 3 คน และลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 22 คน รวม 96 คน หลักสูตรการเรียนการ
 สอน มี 2 หลักสูตร 1) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ.
 2546) จำแนกเป็น ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ สาขางานเกษตรทั่วไป ประเภท
 วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขางานการบัญชี 2) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 ชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2546 จำแนกเป็น ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาพืชศาสตร์
 สาขาวิชาสัตวศาสตร์ สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ (เทียบโอนประสบการณ์ผู้วุฒิการศึกษา) ประเภท
 วิชาประมง และสาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ วิสัยทัศน์ของสถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อผลิตและ
 พัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการเกษตรและบริหารธุรกิจ สนองความต้องการของชุมชนระดับ
 ท้องถิ่นและประเทศอย่างมีคุณภาพ ได้มาตรฐานภายใต้คุณธรรมนำความรู้ รักษาสิ่งแวดล้อมตาม
 หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พันธกิจของสถานศึกษา 1) บริการจัดการศึกษาเกษตรและการ
 ฝึกอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน 2) ขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาชีพตามความต้องการ
 ของชุมชนและท้องถิ่น 3) พัฒนาทรัพยากรทางการศึกษา รักษาสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของ
 เศรษฐกิจพอเพียง 4) วิจัย สร้างนวัตกรรม พัฒนาองค์ความรู้ในการพัฒนาอาชีพสู่ชุมชนและ
 ท้องถิ่น

สถานการณ์การพัฒนานักศึกษา

1. การจัดการเรียนการสอน

ด้านหลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เริ่มตั้งแต่
 หลักสูตร 2524 หลักสูตร 2536 หลักสูตร 2545 และหลักสูตร 2551 การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใน
 ระยะหลังให้ความสำคัญกับภาษาไอที พลังงานและสิ่งแวดล้อม และหลักสูตรความยืดหยุ่นมากขึ้น
 วิทยาลัยสามารถปรับให้มีความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่นได้ หรือปรับให้เข้ากับบริบทของตนเอง
 ได้

ด้านการรับนักศึกษาให้มาศึกษาในวิทยาลัย ในอดีตมีนักเรียนสนใจเข้าศึกษาเป็นจำนวน
 มากต้องจัดสอบแข่งขันทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ทำให้ได้นักศึกษาที่เข้ามาศึกษามีความต้องการจะเรียน
 อย่างแท้จริง และมีคุณภาพระดับหนึ่ง และผู้ที่เข้ามาเรียนเป็นนักเรียนจากโรงเรียนมัธยมประจำ
 อำเภอ แต่ปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขยายโอกาส

ปัจจุบันมีนักเรียนสนใจน้อยลงไม่มีการสอบคัดเลือก เปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถเข้าศึกษาได้ และมีระบบการเทียบโอนความรู้สำหรับผู้ประกอบอาชีพแล้ว ฉะนั้นนักศึกษาที่เข้ามาจึงมีความหลากหลายด้านความสนใจ ความสามารถในการเรียนรู้และมุมมองที่มีต่ออาชีพการเกษตร

วิธีการสอนในอดีตมีเอกสารและสื่อประกอบการสอนน้อย การเรียนทฤษฎี ครูเป็นผู้อธิบายและนักศึกษาค้นคว้าเนื้อหาลงในสมุดมีการให้คะแนนสมุด ส่วนการปฏิบัติจะปฏิบัติอย่างจริงจัง และนักศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและมีความอดทนสูง ถึงแม้จะเป็นการเรียนแบบแยกส่วน เหมือนในปัจจุบัน เพราะทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษามีเป้าหมายเพื่อที่จะไปประกอบอาชีพในปัจจุบัน

การจัดการเรียนวิชาชีพเกษตรมีกระบวนการเรียนการสอนแบบแยกส่วน ถึงแม้หลักสูตรจะให้ความยืดหยุ่น แต่ยังคงการบูรณาการของครูและเนื้อหามุ่งเน้นให้นักศึกษาศึกษาต่อไม่เน้นเข้าสู่อาชีพ

2. กิจกรรมนักศึกษา

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนนักศึกษาได้ปฏิบัติโดยยึดถือนโยบายของงานกิจกรรม อกท. (องค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี) โดยให้นักเรียนนักศึกษาเข้าสังกัดชมรมที่อยู่ภายใต้งาน อกท. คือ ชมรมพืชศาสตร์ ชมรมสัตวศาสตร์ ชมรมช่างเกษตร ชมรมประมง และชมรมธุรกิจเกษตร แล้วให้แต่ละชมรมจัดทำกิจกรรมหลัก 5 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมพัฒนาทักษะทางวิชาชีพ 2) กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต 3) กิจกรรมพัฒนาความเป็นผู้นำ 4) กิจกรรมส่งเสริมธุรกิจและออมทรัพย์ และ 5) กิจกรรมพัฒนาความสัมพันธ์ชุมชน

3. รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารมีข้อเสนอแนะในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ควรให้ครอบคลุมใน 3 ประเด็น คือ 1) จัดให้สอดคล้องกับปรัชญาของวิทยาลัย คือ วิชาชาณู ฐานหนัก รักคุณธรรม นำสังคม 2) ให้บูรณาการ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 3) จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมหลักของ อกท. ทั้ง 5 ด้านมีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แต่แนวทางในการร่วมมือยังขาดความชัดเจน

ด้านหลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนการสอนสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม แต่จะต้องเกิดจากการพูดคุยกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลายๆฝ่าย เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการนำไปสู่การปฏิบัติ และกำหนดทิศทางให้ความชัดเจน

ด้านเวลา นักศึกษามีชั่วโมงเรียนมากและเนื่องจากวิทยาลัยมีกิจกรรมมากและทุกคนต้องร่วมกิจกรรมทำให้การทำงานขาดความต่อเนื่อง ขาดการบูรณาการร่วมกัน ต้องใช้นอกเวลาและปรับเวลาให้เหมาะสมกับชุมชนด้วย

ด้านนักศึกษา มีมุมมองหรือทัศนคติต่ออาชีพการเกษตรในแง่ลบมากกว่าในแง่บวก จึงต้องแสวงหาแนวทางเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ และมีความศรัทธาในอาชีพได้อย่างไร แต่นักศึกษาก็มีความเห็นว่าการเกษตรในอนาคตจะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น

ด้านชุมชน จะเกิดการสร้างแรงจูงใจอย่างไร ที่ทำให้ชุมชนเห็นความสำคัญของเยาวชนที่เรียนเกษตรและเห็นความสำคัญของตนเองที่มีบทบาทหรือโอกาสได้ช่วยเหลือผู้อื่น

จากการทบทวนของทีมนักวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ได้ข้อสรุปดังนี้ในอดีต ด้านนโยบาย สมัยก่อนมีน้อยและยังสนับสนุนให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานวิชาชีพ ด้านผู้เรียน สมัยก่อนคนที่เข้ามาเรียนในวิทยาลัยเทคโนโลยีเกษตรสุพรรณบุรีมีการสอบคัดเลือกเข้า ทั้งการสอบข้อเขียน ปฏิบัติและสอบสัมภาษณ์ ซึ่งคนที่เข้ามาเรียนจะมีความตั้งใจเรียน สมอด้ มีความสามารถด้านการเขียนและการอ่านในระดับดี นอกจากนี้ผู้ที่เข้ามาเรียนในวิทยาลัยเกษตรฯจะมีพื้นฐานด้านการเกษตรมาบ้าง ส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่ยากจน เมื่อเข้ามาเรียน ผู้เรียนจะมีความขยันและตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ขยัน ใฝ่รู้ มีความอดทน เพราะส่วนใหญ่ต้องการความรู้ไปประกอบอาชีพด้านการเกษตรเพื่อสานต่อจากครอบครัว อีกทั้งระบบการเรียนการสอนของวท.สุพรรณบุรีนอกจากมีการสอบคัดเลือกเข้าเรียนแล้ว ยังมีการคัดผู้เรียนออกด้วย เมื่อมีผลการเรียนไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ด้านผู้สอน ครูสมัยก่อนจะมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน เช่น การขอชั่วโมงการสอนของครูคนอื่นเพื่อพานักศึกษาไปศึกษาดูงานข้างนอกก็สามารถให้ไปได้ ครูสอนโดยไม่ต้องมีแผนการสอน ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนในสมัยก่อนมีการจัดการเรียนการสอนจากทฤษฎีไปหาการปฏิบัติแต่ละจะเน้นหนักไปทางด้านการปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง จึงเกิดเป็นความชำนาญ มีระบบการเรียนการสอน จะเรียนตามวิชา ไม่มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ นอกจากนี้เด็กมีโอกาสดำเนินไปศึกษาดูงานบ่อย เนื่องจากผู้เรียนมีน้อยจะสะดวกในการเดินทางไปดูงาน ซึ่งการเดินทางไปศึกษาดูงาน จะมีการเก็บเงินจากผู้เรียนด้วย ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติทุกกระบวนการผลิต ซึ่งฟาร์มจะเปิดให้ผู้เรียนได้ไปศึกษาเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติได้เนื่องจากคนสมัยก่อนธุรกิจงานฟาร์มต่างๆ โดยเฉพาะงานทางด้านสัตวศาสตร์ไม่มีระบบมาตรฐานฟาร์มมาเกี่ยวข้องมากนัก จึงทำให้ง่ายในการไปศึกษาดูงานหรือการเข้าไปฝึกงานตามฟาร์มหรืองานตามสถานประกอบการต่างๆ ปัจจุบัน ด้านนโยบาย นโยบายของผู้บริหารเปลี่ยน งบประมาณได้ตามหัวของผู้เรียนและการสนับสนุนงานฟาร์มในสถานศึกษา เน้นผล กำไรและการขาดทุนมากขึ้น ทำให้สัตว์ที่อยู่ในฟาร์มของวิทยาลัยเลี้ยงลำบาก ต้องลดจำนวนการเลี้ยงสัตว์ลงไป อีกทั้งทางวิทยาลัยลดการปฏิบัติงานของนักศึกษาลง เพราะกลัวนักศึกษาเหนื่อยเป็นเหตุให้มีผู้เรียนพักการเรียนหรือลาออกจึงทำให้จำนวนผู้เรียนน้อยลง ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในปัจจุบัน ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนน้อยลง ต้องปรับกระบวนการเรียนโดยมีการสอนปฏิบัติให้เห็นภาพก่อนแล้วค่อยสอนทฤษฎีเพื่อสร้างแรงกระตุ้น

และกระบวนการคิดในการเรียนและจะเน้นปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีแต่สมัยก่อนมีการปฏิบัติหนักกว่าในปัจจุบัน ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนจะเน้นให้เด็กมีการจดบันทึก มอบหมายงานหรือรายงานโดยใช้การเขียนแทนการพิมพ์ด้วยคอมพิวเตอร์ มีการแจกใบความรู้บ้างตามบริบทของเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ นอกจากนี้ในกระบวนการเรียนต้องมีแผนการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ครูผู้สอนต้องใช้เทคนิคในการสอนที่หลากหลายเพื่อให้เกิดกระบวนการคิดของผู้เรียน มีการใช้สื่อการสอนมากขึ้นและยังมีการบูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชามากขึ้น สำหรับการศึกษาดูงานมีข้อจำกัดหรือระเบียบมากขึ้น ทำให้มีความยากลำบากในการนำผู้เรียนไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ ผู้เรียนจึงไม่ค่อยได้ไปดูงาน อีกทั้งในปัจจุบันมีมาตรฐานฟาร์มเข้ามาเกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความยุ่งยากในการพาผู้เรียนไปดูงานหรือฝึกปฏิบัติมากขึ้นเพราะทางฟาร์มจำกัดคนเข้าออกฟาร์ม ด้านผู้เรียน หลังจากปี 2531 ทางวท.สุพรรณบุรีได้มีโครงการ “ปฏิรูปเกษตรเพื่อชีวิต” คือ โครงการที่ให้ผู้เรียนเข้าเรียนฟรี มีสวัสดิการ ที่พักและอาหารฟรี ทำให้ผู้เรียนที่เข้ามาเรียนไม่ตั้งใจเรียนเนื่องจากผู้ที่เข้ามาศึกษาทางวท.สุพรรณบุรีมีการยกเลิกการสอบเข้า ผู้ที่จะเข้ามาเรียนสามารถเข้ามาได้ โดยไม่มีข้อจำกัด เพียงแค่มีวุฒิการศึกษาตามที่วท.กำหนดและไม่มีภาระหนี้สินการเรียนที่จบมา ซึ่งส่วนใหญ่คนที่เข้ามาเรียนในวท.คือ สอบเข้าเรียนที่อื่นไม่ได้ ไม่รู้จะเรียนอะไร ที่ไหนและผู้ที่เข้ามาเรียนส่วนใหญ่ก็ไม่มีพื้นฐานทางด้านการเกษตร มาจากครอบครัวที่แตกแยก เด็กมีปัญหา คุณภาพของผู้เรียนต่ำลง คือ ไม่ขยัน ไม่อดทน ขาดความรับผิดชอบ สมาธิสั้น ไม่มีการจดบันทึก มีความสามารถในการใช้ภาษาต่ำลง เช่น การใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ นอกจากนี้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์เข้ามามีบทบาททำให้ผู้เรียนเบี่ยงเบนความสนใจในการเรียน ทำให้มีความสนใจในการเรียนน้อยลง ด้านผู้สอน ในปัจจุบันขาดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ในการจัดกิจกรรมไปศึกษาดูงานไม่ค่อยให้ชั่วโมงการสอนของตนเองให้ครูท่านอื่นเนื่องจากกลัวสอนไม่ทันตามแผนการสอนที่ตั้งไว้ ครูผู้สอนมีการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้นเพื่อดึงความสนใจในตัวเด็ก

สรุปรูปแบบการจัดการเรียนการสอน 1) หลักสูตรในปัจจุบันมีการกำหนดวิชาเรียนภาคบังคับจำนวนมากทำให้ไม่สามารถจัดตารางเรียนได้อย่างเหมาะสม ตัวอย่างเช่น ปวช. 1 ต้องเรียนจำนวน 7 ชั่วโมงต่อวัน ทำให้ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมหรือการพัฒนาทักษะนอกห้องเรียนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งในอดีตวิทยาลัยเกษตรจะจัดการเรียนในห้องเรียนในภาคเช้าและภาคบ่ายเป็นปฏิบัติการในฟาร์มหรือภาคสนาม นักศึกษาจะเริ่มมีเวลาว่างในการทำกิจกรรมใน-ปวช. 2 โดยทางวิทยาลัยจะจัดชั่วโมงกิจกรรมในวันพุธมีเวลา 2 ชั่วโมง ปวช. 3 จะมีการฝึกงานในเทอมที่ 1 ทั้งเทอมโดยสามารถที่จะเลือกฝึกภายในหรือภายนอกวิทยาลัยก็ได้ ปวส. 1-2 มีชั่วโมงกิจกรรมในวันพุธมีระยะเวลา 2 ชั่วโมง ปวส. 1 จะมีการฝึกงานในระหว่างปิดเทอม 320 ชั่วโมงโดยสามารถที่จะเลือกฝึกภายในหรือภายนอกวิทยาลัยก็ได้ 2) การเรียนการสอนจะแยกเป็นรายวิชาขาดการบูรณาการ อาจารย์จะแยกกัน

รับผิดชอบในแต่ละรายวิชาลักษณะการสอนจะเน้นทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องฟาร์มของวิทยาลัย ตัวอย่างเช่น ถ้าต้องการสอนเรื่องไก่ไข่ แต่ฟาร์มของวิทยาลัยไม่มีการเลี้ยงไก่ไข่ในวิทยาลัยทำให้ต้องเน้นทฤษฎี และพานักศึกษาออกศึกษาดูงานในฟาร์มใกล้เคียง ทำให้ นักศึกษาไม่สามารถปฏิบัติการได้จริงมีโอกาสน้อย 3) การเรียนและการฝึกปฏิบัติการในปัจจุบัน เป็นเพียงการฝึกทักษะ แต่ไม่ได้นำไปสู่ความมั่นใจในการประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ เพราะขาดการเรียนเรื่องการทำอาชีพ โดยเฉพาะการบริหารต้นทุนฟาร์มหรือการเลี้ยง 4) การเรียนหรือ การศึกษาดูงานในปัจจุบันเป็นเพียงการไปดูเป็นตัวอย่าง แต่ขาดการแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อสร้าง ความรู้ใหม่จากการศึกษาดูงาน 5) การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยขาดการมีส่วนร่วมจาก ชุมชนเกษตรในการถ่ายทอดความรู้ ภูมิปัญญา โดยเฉพาะในแต่ละช่วงของการผลิตที่มีกิจกรรมที่ วิทยาลัยไม่สามารถจัดให้กับนักศึกษาในวิทยาลัยได้ เช่น การวางระบบน้ำและการให้ปุ๋ยในทุ่งหญ้า อาหารสัตว์ของชุมชน ซึ่งมีช่วงเวลาเฉพาะ สามารถนำนักศึกษาเข้าไปเรียนรู้ในช่วงเวลาดังกล่าวได้ และ 6) ผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานมาเรียนวิทยาลัยเกษตร มีทัศนคติว่าการสร้างความรู้ให้กับ นักศึกษาเป็นหน้าที่ของวิทยาลัยเท่านั้น ในขณะที่ผู้ปกครองหลายท่านมีความรู้ความสามารถที่จะ ปลุกฝังให้ความรู้และสร้างความมั่นใจให้กับนักศึกษาได้ แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังขาดการมีส่วน ร่วมในให้ความรู้ สร้างความมั่นใจและการดูแลให้กำลังใจบุตรหลานที่มาเรียน

2. เจาะใจและปัจจัย ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพ เกษตรกรรม ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

2.1 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการศึกษาวิชาชีพเกษตร

2.1.1 เหตุผลของนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาชีพเกษตร

- เพราะพ่อกับแม่ให้เรียนต่อ เพื่อไปทำงานจะได้ไม่เป็นลูกน้อง
- ทำให้เรามีความรู้และสร้างประสบการณ์ในชีวิตให้มากยิ่งขึ้น
- เพราะมีความชอบส่วนตัว ชอบเลี้ยงสัตว์เลยต้องการทราบวิธีการดูแลสัตว์
- เพราะอยากได้ความรู้เพิ่มเติม เมื่อเวลาทำงานจะได้เงินเดือนสูงกว่า ปวช.
- เนื่องจากการเรียนในระดับ ปวช. ซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับเกษตรขั้นพื้นฐาน จึงทำให้มีความ สนใจที่จะศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้และดำรงอาชีพเกษตรให้คงอยู่ต่อไป
- เพราะจะได้เอาความรู้ที่ได้ไปพัฒนาอาชีพ
- คิดว่าตัวเองเรียนสายสามัญไม่ไหว เพราะมีเป้าหมายในชีวิต คือการเป็นเจ้าของฟาร์มได้ จึงอยากหาความรู้ที่จะสามารถนำไปใช้ได้จริงในการประกอบอาชีพ และเรียนไม่ยาก

-เพื่อนำความรู้และวุฒิการศึกษาที่ได้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตสัตว์เศรษฐกิจ
นำไปประกอบอาชีพ

-เพื่อเก็บประสบการณ์ต่างๆมาคิดตัวเพื่อค้ำบารมีของตัวเองให้มีความรู้

-อยากจะเรียนสูงๆ ให้พ่อแม่ภูมิใจ

-ต้องการหาประสบการณ์ความรู้ให้มากขึ้นและสามารถนำไปประกอบอาชีพในอนาคตได้

-เนื่องจากมีความชอบในการศึกษาในด้านสัตวศาสตร์จึงได้เรียนต่อ ปวส. และพ่อแม่บังคับ
ให้เรียนอีกด้วย

-เพราะอยากมีงานทำดีๆ มีเงินเดือนสูงๆ และพ่อแม่จะได้มีความภูมิใจในตัวผม

-อยากมีความรู้ นำความรู้ไปสร้างอนาคตที่ดีให้ตนเองและพ่อแม่

-เพราะให้ได้ความรู้สูงขึ้นไป และเพื่อรับราชการ เพื่อให้ครอบครัวสุขสบายและพ่อแม่
อยากให้เรียนต่อ

-วิทยาลัยนี้ใช้ค่าใช้จ่ายน้อยและหางานทำได้ง่าย และเรียนไม่ยากอย่างที่คิด ทำให้เด็กที่ไม่
อยากเรียนต้องกลับตัวกลับใจเข้ามาเรียนในวิทยาลัยเกษตร และจบออกไปพัฒนาการเกษตรที่บ้าน
และชุมชนของตนเองได้ในอนาคต

-อาชีพเกษตรเป็นอาชีพที่ยั่งยืนสามารถเลี้ยงดูแลตัวเองได้และไม่ต้องเป็นลูกจ้างใคร

-เป็นสถานศึกษาที่มีความเป็นมาอย่างยาวนาน ได้รับความไว้วางใจ เป็นที่น่าเชื่อถือ

-วิทยาลัยมีพื้นที่พื้นที่มาก วิทยาลัยมีชื่อเสียง วิทยาลัยมีสุกรมมาก

-คิดว่าวิทยาลัยสอนไปแล้วสามารถนำไปใช้ได้จริง

-เป็นสถานศึกษาที่ดี จบแล้วมีงานทำ

-แม่ผมอยากให้ผมมาเรียนเพราะจะได้มีชีวิตติดตัวและอยากให้ผมมีความรู้ จะได้เป็นนาย
ตัวเองในอนาคต

-มีการปฏิบัติงานจริงทำให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการทำงาน

-ให้ทักษะความรู้และกิจกรรมต่างๆให้นักศึกษาได้ทำและปฏิบัติจริง

-เนื่องจากวิทยาลัยเกษตรเป็นสถานศึกษาที่มีความยอมรับของคน เพื่อไปเป็นวิทยาลัยที่ดีมี
ประสิทธิภาพ

-ที่ผมมาเรียนเพราะเคยมีพี่มาเรียนแล้วค่าใช้จ่ายน้อย และจบแล้วมีงานรองรับ

-การเรียนที่วิทยาลัยเกษตร สามารถที่จะทำให้อนาคตของเราเป็นเกษตรกรที่ดีได้ นำความรู้
ที่ได้มาใช้ในการชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพเกษตรได้

2.1.2 เป้าหมายในอนาคตหลังจากจบการศึกษา

- ไปเรียนต่อ
- จะขยายกิจการไปเรื่อยๆ
- มีฟาร์มเป็นของตนเอง
- อยากจะทำงานเกี่ยวข้องกับสัตว์ และเป็นนายตัวเอง
- การประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว อยู่กินอย่างพอเพียง
- สร้างฟาร์มเป็นของตนเอง
- ประกอบอาชีพส่วนตัวทำฟาร์มโคนม ฟาร์มแพะ สร้างกลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์
- ประกอบอาชีพทำฟาร์มปศุสัตว์
- ผมคิดที่จะเรียนต่ออีก 2 ปี เพื่อนำวุฒิการศึกษามาเป็นในของหน้าที่การงาน
- อยากเป็นเจ้าของกิจการของตัวเอง เปิดฟาร์มเป็นของตนเอง
- อยากเปิดฟาร์ม ในเนื้อที่บ้าน
- เรียนต่อปริญญาตรี
- อยากเป็นสัตวบาล
- เป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว เพราะไม่ชอบเป็นลูกน้องใครเท่าไร
- รับราชการ เป็นครูกลับมาสอนที่วิทยาลัย

2.1.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อ วชท.สุพรรณบุรี

- การมาเรียนที่นี่สามารถพัฒนาทักษะชีวิตในการทำงานเกี่ยวกับเกษตร และการเรียนที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และนำความรู้ไปประกอบอาชีพในอนาคตได้
- ดี สามารถจบไปแล้วสามารถประกอบธุรกิจได้
- อาชีพเกษตรเป็นอาชีพที่ยั่งยืนสามารถเลี้ยงดูแลบตัวเองได้และ ไม่ต้องเป็นลูกจ้างใคร
- การเรียนเกษตรเป็นทางเลือกที่ดีเพราะวัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะเลือกเรียนเป็นหมอ พยาบาล เอร์ โสสเตร แต่สุดท้ายทุกคนต้องกิน ดังนั้นอาชีพเกษตรกรจึงเป็นอาชีพที่มีความสำคัญมากและไม่ต้องอยู่ใต้คำสั่งหรือบังคับบัญชาของใคร เป็นนายของตนเอง
- สถานที่นั้น ไม่สำคัญ อยู่ที่ปัญญาและความตั้งใจของผู้เรียน 3สิ่งประกอบกันนั้นจึงเป็นเลิศ
- เป็นสถานศึกษาที่ดี ให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดี สามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริง
- ผมชอบที่นี่เพราะมีความร่มรื่นและเป็นสิ่งที่หน้าสนใจมาก ผมเลยขอแม่มาเรียนเพราะเป็นที่ผมชอบในเรื่องของการเกษตร

- อาจารย์ให้ความรู้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
- อาจารย์ให้ความรู้และประสบการณ์ให้กับนักศึกษาอย่างเต็มที่และทำให้นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- เป็นที่พอใจในการเรียนที่วิทยาลัยแห่งนี้เป็นสถานที่ดี มีประสิทธิภาพ ทำให้นักศึกษามีประสิทธิภาพ
- สถานที่ดี มีการสอนที่ดี คณะครูอาจารย์มีเทคนิคการสอนที่เข้าใจได้มากขึ้นและมีงานรองรับ
- การเรียนที่วิทยาลัยเกษตร ถ้าจบไปแล้วเราสามารถประกอบอาชีพได้หลายอย่าง นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในอาชีพครอบครัวได้ แล้วเราสามารถทำธุรกิจส่วนตัวของตัวเองด้วย
- ความคิดของข้าพเจ้าคือ การที่มาเรียนที่นี่สามารถพัฒนาทักษะชีวิตการทำงานและการเรียน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้

2.2 ความคิดเห็นต่อความมั่นใจในอาชีพเกษตรของนักศึกษา ปวส. 2 ปีการศึกษา 2556

2.2.1 นักศึกษามีความมั่นใจในอาชีพเกษตรมากน้อยอย่างไร

มั่นใจมากที่สุด จำนวน 8 คน

มาก จำนวน 1 คน

ค่อนข้างมาก จำนวน 7 คน

พอประมาณ จำนวน 1 คน

2.2.2 สาเหตุที่ทำให้มั่นใจเล็กน้อยหรือไม่มั่นใจในการประกอบอาชีพ

- ในด้านหลักวิชาการและปฏิบัติสามารถฝึกฝนได้
- ที่บ้านประกอบอาชีพเกษตรอยู่แล้วมีความมั่นใจพอประมาณ

2.2.3 มีวิธีใดบ้างที่จะช่วยให้เกิดความมั่นใจในการประกอบอาชีพเกษตร

- มีความรู้ เกี่ยวกับเกษตรมีผู้สนับสนุน หรือครอบครัวให้การสนับสนุนในการประกอบอาชีพเกษตร
- ทดสอบ ลงมือทำ มีปัญหาเกิดขึ้น ก็หาทางแก้ไขปัญหา หรือปรึกษาผู้รู้
- จัดบันทึกผลและปรับปรุงการทำงาน ทำให้เกิดเป้าหมายในการทำงานในชีวิต
- มีทักษะ ในการเลี้ยงสัตว์ เศรษฐกิจอย่างน้อย 3 พวกคือ ไก่ โค สุกร ฯลฯ
- ได้ประสบการณ์มากมายในการลงมือปฏิบัติ

- ท่านทราบหรือพันธุ์พืชที่จะนำ บ้านประกอบกรเกษตรกรรมนั้นจะต้องเป็น พันธุ์ที่ดี ให้
ผลตอบแทน คุ่มค่าต่อการลงทุน

- มีความรู้
- วิธีการฝึกอบรม
- มีใจรัก
- ครูอาจารย์ให้ความรู้ในด้านการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง
- เพื่อนให้ความช่วยเหลือ
- ให้เกษตรกร ศึกษาเรื่องที่จะทำเกษตร หลักการทำงานนั้นอย่างลึกซึ้งเพื่อลด ลดความ
เสี่ยง ในการขาดทุน

- ใจรักในด้านนี้และมั่นใจต่ออาชีพที่เราากำลังทำอยู่
- ทดลองปฏิบัติให้เกิดความชำนาญและนำไปประยุกต์ใช้
- พ่อ-แม่ให้กำลังใจ

2.3 เงื่อนไขที่เป็นอุปสรรคในการจัดกระบวนการเรียนรู้

ด้านสถานศึกษา

- งบประมาณที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีจำนวนน้อย เช่น งบประมาณปีการศึกษา 2557 ค่าวัสดุการเรียนการสอนในรายวิชาของแผนกวิชาสัตวศาสตร์ จัดสรรมาจำนวน 60,000 บาท ซึ่งมาใช้จ่ายในรายวิชาที่แผนกจัดการเรียนการสอนจำนวน 30 รายวิชา ทำให้ส่งผลต่อวัสดุฝึกมีไม่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ
- ชั่วโมงเรียนกับรายวิชาที่นักศึกษาต้องเรียนหลายวิชาทำให้ไม่สามารถจัดตารางสอนที่เอื้อต่อการฝึกปฏิบัติด้านวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม ไม่สามารถจัดวิชาทฤษฎีควรอยู่ในภาคเช้าและวิชาปฏิบัติควรอยู่ในภาคบ่าย ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติเรื่องการจับบังคับสัตว์ต้องใช้ระยะเวลาในการเรียนรู้นานเพียงพอในการฝึกทักษะให้ครบทุกคน แต่เนื่องจากชั่วโมงฝึกปฏิบัติในแต่ละครั้งมีไม่เพียงพอ และนักศึกษาต้องไปเรียนในวิชาอื่นๆตามตารางเรียน ทำให้ไม่สามารถฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนเกิดความมั่นใจในทักษะที่ต้องเรียนรู้
- นโยบายของผู้บริหาร ต้องการกำไรจากงานฟาร์มแต่ในสภาพความเป็นจริงยังไม่สามารถดำเนินการตามนโยบายได้ เช่นการฝึกงานของนักศึกษาในฟาร์มจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสัตว์ที่เลี้ยงจึงไม่สามารถให้ผลผลิตได้เต็มที่แต่ได้ผลประโยชน์ในด้าน การเรียนและการฝึกทักษะของนักศึกษา

ด้านครูผู้สอน

- ครูต้องสอนตามแผนการสอนของตนเองที่รับผิดชอบ ทำให้ขาดการบูรณาการกับรายวิชาอื่นๆ ที่ต้องใช้ในการฝึกวิชาชีพ
- ครู มีภาระงานที่ถูกมอบหมายในปริมาณมากทั้งการสอนและการจัดกิจกรรม ทำให้เวลาในการพานักศึกษาไปเรียนรู้นอกวิทยาลัยหรือลงพื้นที่ชุมชนมีน้อย
- การน่านักศึกษาออกไปศึกษาดูงานนอกพื้นที่ มีความเสี่ยงต่อความรับผิดชอบของครูผู้พานักศึกษาออกไปทำให้ขาดครูที่จะจัดการเรียนการสอนนอกวิทยาลัย
- ครูบางท่านยังยึดการสอนแบบเดิม เน้นการบรรยายและเนื้อหาที่ตนเองรับผิดชอบในชั้นเรียนเป็นหลัก ขาดการเชื่อมโยงกับวิชาอื่นๆ โดยเฉพาะวิชาชีพ

ด้านนักศึกษา

- นักศึกษาที่เข้ามามีพื้นฐานประสบการณ์ในวิชาชีพที่ต่างกันทำให้การจัดการเรียนการสอนต้องเสริมสร้างความรู้พื้นฐานด้านวิชาชีพใหม่ การต่อยอดความรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักศึกษาได้ช้าลง โดยเฉพาะนักศึกษาที่ผ่านการเรียนรู้ทักษะวิชาชีพในระดับ ปวช.มาแล้ว ต้องมาเรียนรู้ซ้ำความรู้เดิมจะเกิดความเบื่อหน่าย
- นักศึกษาที่มีปัญหาทางครอบครัวจะขาดความตั้งใจ ขาดความรับผิดชอบ และขาดความใส่ใจในการเรียนวิชาชีพ

ด้านระยะเวลา

- เวลา วันหยุดเยอะ/มีกิจกรรมต่างๆ มาก ทำให้การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในวิชาชีพ ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

ด้านสถานประกอบการ

- สถานประกอบการจำกัดการเข้าไปศึกษาดูงาน (หลังจากมีมาตรฐานความปลอดภัย) ทำให้นักศึกษาไม่สามารถเรียนรู้การประกอบวิชาชีพที่ครบวงจรได้ ส่งผลต่อความมั่นใจในการประกอบวิชาชีพทางการเกษตรในอนาคต

2.4 ปัจจัยที่สนับสนุนในการจัดกระบวนการเรียนรู้

ด้านสถานที่

- วิทยาลัยมีพื้นที่ประมาณ 950 ไร่ ทำให้มีพื้นที่ในการจัดกิจกรรมหรือโครงการในด้านวิชาชีพได้อย่างเพียงพอ
- ที่ตั้งของวิทยาลัยใกล้ตลาดอำเภอด่านช้างทำให้สามารถซื้อปัจจัยการผลิต และจำหน่ายผลผลิตได้สะดวก
- ที่ตั้งของวิทยาลัยอยู่ในเส้นทางคมนาคมที่สะดวกและมีความพร้อมด้านสาธารณูปโภค

- มีชุมชนการเกษตรที่หลากหลายและอยู่ใกล้เคียงกับสถานที่ตั้งของวิทยาลัย

ด้านผู้สอน

- มีครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพเกษตรเฉพาะทาง
- มีครู-อาจารย์ที่มีความสนใจในการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอน หรือการบูรณาการรายวิชาที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพ

ด้านผู้เรียน

- มีนักศึกษาที่มีความตั้งใจในการศึกษาหาความรู้ และพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีด้านการเกษตรที่ทันสมัยขึ้น

ด้านชุมชน

- มีศิษย์เก่า เกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จและมีความพร้อมในการให้ร่วมมือกับวิทยาลัยเพื่อจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา

3. ข้อมูลพื้นฐาน ศักยภาพ และแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน การจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม

3.1 ผลที่ได้จากการทำกิจกรรมสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่า

3.1.1 ข้อมูลทั่วไปของศิษย์เก่า จำนวน 14 คน เป็นเพศชายทั้งหมดประกอบอาชีพส่วนตัวได้ทำฟาร์มของตนเอง ทั้งปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ทำงานบริษัท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 รับราชการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14

3.1.2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี ให้ความคิดเห็นเป็นทำนองเดียวกัน คือ การเรียนเน้นภาคปฏิบัติโดยเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดทักษะและประสบการณ์ แล้วควรมีครุภัณฑ์ วัสดุ อุปกรณ์ ที่ทันสมัย เพื่อให้ผู้เรียนก้าวทันเทคโนโลยี ที่ทันสมัย ส่วนภาคทฤษฎีก็ควรมี เพราะทำให้เข้าใจกระบวนการหรือหลักการ เป็นการเสริมภาคปฏิบัติได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น ไม่ควรมีอาจารย์ควบคุมแต่อาจแค่ตรวจสอบอยู่ห่างๆ เท่านั้น เพราะจะทำให้นักศึกษาความคิดมากขึ้น มีการจัดการเรียนการสอนที่มีสื่อ น่าสนใจ พร้อมสอดแทรกเนื้อหาไม่ให้น่าเบื่อ ให้เด็กวัยรุ่นสนใจ มองเป็นเรื่องสนุกแล้วสอดแทรกคติเตือนใจให้ข้อคิด ควรแบ่งอัตราส่วนของภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติให้เหมาะสม เนื่องจากวิทยาลัยเกษตรและมีเทคโนโลยีสุพรรณบุรี นักศึกษาที่มีความรู้ในเชิงปฏิบัติที่ค่อนข้างดี แต่ในทางทฤษฎีเป็นวิชาการยังอ่อนเมื่อไปสู่วิทยาลัยอื่น ๆ ยังสู้ไม่ค่อยได้ในระดับมหาวิทยาลัยในส่วนมีความคิดเห็นว่าอัตราส่วนที่เหมาะสมคือ ทฤษฎี 40 ปฏิบัติ 60 เพราะจะทำให้ นักศึกษามีความรู้ในการปฏิบัติที่ดีแล้วยังทำให้นักศึกษา

สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกรรายอื่นได้ ละเพิ่มความเชื่อมั่นของนักศึกษาอีกด้วย ทางวิทยาลัยควมมีการสอบคัดเลือกการเข้าเรียนในวิทยาลัยเพื่อเป็นการคัดเลือกเด็กเบื้องต้นกับที่มีใจรักในอาชีพเกษตร

3.1.3 ชุมชนและศิษย์เก่าจะมีส่วนร่วม ในการสร้างความเชื่อมั่นในการศึกษาวิชาชีพเกษตรของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี โดยสามารถใช้ฟาร์มของเกษตรกรในชุมชน หรือฟาร์มศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จ เป็นแหล่งฝึกงานหรือศูนย์การเรียนรู้ ของนักเรียนนักศึกษา เพื่อจะมีความรู้ทักษะและประสบการณ์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน หรือศึกษาต่อในอนาคต การฝึกงานเป็นการสร้างความเชื่อมั่น ให้กับนักศึกษาที่เรียนวิทยาลัยเกษตร และการปรับตัวให้กับเพื่อนร่วมงาน หรือคนงานภายในฟาร์ม เป็นการสร้างมนุษยสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ให้เสนอการจัดกิจกรรม โดยการเชิญรุ่นพี่ศิษย์เก่า ที่ประสบความสำเร็จ มาบรรยายหรือสัมมนา แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ให้กับรุ่นน้อง

3.2 ข้อมูลบริบทชุมชนเกษตรกรรมใน จังหวัดสุพรรณบุรี

3.2.1 ข้อมูลชุมชนหนองปลากระดี

จุดเด่น	จุดด้อย
- มีทีมวิจัยอยู่ในพื้นที่และนศ. - อยู่ในพื้นที่น้ำมาก - มีอาชีพหลากหลาย - ดินเค็ม - น้ำประชุมง่าย - ผู้นำให้ความร่วมมือ - มีโรงสกัดน้ำมันปาล์ม - มีเกษตรกรปลูกปาล์ม - บ้านเรือนในชุมชนตั้งเป็นกลุ่ม - ชาวบ้านให้ความร่วมมือ - ผู้นำมีความเข้าใจเกษตรสีเขียว - เป็นแหล่งเรียนรู้การปรับปรุงคุณภาพดิน	- พื้นที่ที่มีความลาดเท - ไม่มีชลประทาน - สภาพแวดล้อมไม่ดี แต่มีคนดีมาก

3.2.2 ข้อมูลชุมชนดงเชือก

จุดเด่น	จุดด้อย
- มีศิษย์เก่าทำงานฟาร์มอยู่ - มีการทำการเกษตรในโรงเรียน เพื่อการส่งออก การทำแปลงแคตตาลูป เมล่อน มีการทำแปลงน้ำหยด - อยู่ใกล้ วช.ท. สุพรรณบุรี - มีแหล่งเรียนรู้หลากหลาย เช่น ฟาร์มไก่เนื้อ โคขุน สุกร วัว	- ไม่มีพื้นที่ชลประทาน - ใช้น้ำใต้ดิน(บ่อน้ำตื้น)ในการทำเกษตร

3.2.3 ข้อมูลชุมชนสระกระโจม

จุดเด่น	จุดด้อย
- มีศิษย์เก่าอยู่พื้นที่ - มีพื้นที่ต้นแบบเป็นฟาร์มปศุสัตว์ขนาดใหญ่ - มีฟาร์มม้า - มีโรงพยาบาลสัตว์ ทำเกษตรครบวงจร - มีผู้ประกอบการนักศึกษาสนับสนุน - การคมนาคมสะดวก	- เป็นพื้นที่แห้งแล้ง

3.3 ข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นของชุมชนจะมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจ

ในการเรียนวิชาชีพเกษตร(หมู่บ้านหนองปลากระดี หมู่บ้านสระกระโจม และหมู่บ้านดงเชือก)

- ชุมชนให้ความสำคัญ วิชาชีพเกษตรและ มีส่วนร่วมในการพัฒนาอาชีพ เวลามีปัญหาต่างๆเกี่ยวกับด้านการเกษตร สามารถให้คำแนะนำได้และคำปรึกษาได้

- ปลูกฝังลูกหลานให้มีความรักในการเกษตร ช่วยส่งเสริมสนับสนุนเยาวชนให้เรียนเกษตรกันมากขึ้นและมาช่วยพัฒนาชุมชนให้ดีกว่าเดิมการทำเกษตรเป็นสิ่ง ไม่ตายมีทางขาดทุนและก็ได้กำไรแต่มีความพอเพียงในตัวเองมีมากพอเพื่อพัฒนาชุมชน

- จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ สหกรณ์เกี่ยวกับการเกษตรในชุมชน และจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ชุมชนเกี่ยวกับการเกษตร

- ก็ต้องให้เด็กเล็กในชุมชนมีความสามัคคีกันและเป็นเพื่อน เพื่อที่จะ ได้ไม่ต้องแบ่งพรรคแบ่งพวกพวก และ

- จัดทำโครงการเกษตรเพื่อหารายได้โดยให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในโครงการซึ่งเป็นโครงการเกี่ยวกับเกษตร

- ชุมชนมีการทำอาชีพเกษตรและวิธีการเกษตรที่มีความสำเร็จในด้านกิจการเหมาะสำหรับเป็นแหล่งให้ความรู้หรือให้คำปรึกษา ให้กับนักเรียนนักศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนหรือประกอบอาชีพ อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นเกษตรกรที่ดีต่อไป

- เปิดโอกาสให้เยาวชนได้เข้าไปเรียนรู้ สอบถามปัญหาอุปสรรคของอาชีพเกษตร และบอกแนวทาง แก้ไข และ ช่วยให้คำแนะนำความรู้และประสบการณ์จริงในการประกอบอาชีพเกษตรแก่เยาวชน หรือ เปิดโอกาสให้เยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วม ช่วยงาน เกษตรและมีผลตอบแทนในรายได้ของเกษตรกร

- มีการปลูกฝัง ราชการแนะนำความคิด มาแชร์กัน และหาผู้มีประสบการณ์

- ต่างคนต่างช่วยเหลือกันเพราะเรามาจากการเลี้ยงสัตว์ของชาวบ้าน เข้ามาเลี้ยงสัตว์ในฟาร์มของเราและชาวบ้านก็นำเอาการเลี้ยงสัตว์ของฟาร์มไปใช้ กับสัตว์เลี้ยงของเขา (ต่างคนต่างเอาข้อดีของกันและกันมาประยุกต์ใช้ในการเลี้ยงสัตว์)

- ในการสร้างความมั่นใจในการเรียนวิชาชีพเกษตรให้กลับชุมชนนั้นก็คือควรที่จะเริ่มจากครอบครัวเป็นวิธีการสร้างความมั่นใจให้กับชุมชน

- การทำการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ของคนในชุมชนกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปประยุกต์ใช้ในอนาคต

4. ศึกษารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม โดยชุมชนมีส่วนร่วมของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเกษตรกร นักศึกษา ทำให้พบว่ามีรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่นักศึกษาต้องการและชุมชนสามารถให้ความร่วมมือได้มี 5 รูปแบบ และได้ทำการทบทวนรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

1. การศึกษาดูงาน
2. การจัดอบรม
3. การจัดทำโครงการ
4. การฝึกงาน
5. จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รูปแบบ	เดิมที่เคยจัด (จัดอย่างไร)	ใหม่ (ที่จะทำการทดลอง)	เป้าหมาย
1. ศึกษาดูงาน	1.) ดูงานตามรายวิชาที่เรียน 2.) ดูตามความต้องการของครูที่ต้องการให้นักเรียนศึกษา 3.) ไม่มีการนำเสนอและถอดองค์ความรู้	1.) ดูงานในชุมชนเป้าหมายตามกิจกรรมที่ชุมชนปฏิบัติเป็นระยะ 2.) ดูงานที่ให้บูรณาการได้หลายวิชา 3.) กำหนดให้มีการนำเสนอและถอดองค์ความรู้ในกิจกรรมที่ปฏิบัติทุกครั้ง	นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
2. จัดอบรมร่วม	-	1.) อบรมร่วมเรื่องที่ชุมชนกับนักศึกษามีความสนใจตรงกัน 2.) กรณีชุมชนจัดอบรมหรือได้รับการอบรมจากหน่วยงานอื่นจะนำนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมนั้นด้วย	อบรมร่วม 2 ครั้งก่อนทำโครงการ
3. จัดทำโครงการ	1.) โครงการเป็นการทดลองโครงการหารายได้	1.) ทำโครงการเชิงธุรกิจร่วมกับชุมชน และ/หรือครอบครัว	จัดทำโครงการอย่างน้อย 1 คน/1 โครงการ
4. ฝึกงานระยะสั้น	1.) ฝึกงานตามหลักสูตรกำหนด 2.) ฝึกงานต่อเนื่องในสถานประกอบการแต่ละสถานประกอบการมีสัปดาห์เพียงชนิดเดียว	1.) ฝึกงานให้สอดคล้องกับกิจกรรมของชุมชนในระยะสั้น ๆ 2.) มีการสะสมชั่วโมงฝึกงานให้ครบตามหลักสูตร	ฝึกงานระยะสั้น อย่างน้อย 4 ครั้ง
5. จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้	-	1.) จัดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเมื่อดำเนินตามข้อ 1,2,3,4 ไปแล้ว โดยกำหนดให้มีการเปลี่ยน 2-3 ครั้ง 2.) ในชุมชนที่มีประชุมประจำเดือนเข้าร่วมประชุมร่วมในบางโอกาสเพื่อสนับสนุนกิจกรรมบางกิจกรรม	จัดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อย่างน้อย 2 ครั้ง

ทีมวิจัยได้ร่วมกันสรุปรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม ทั้ง 5 รูปแบบ ดังนี้

1. การศึกษาดูงาน ฟาร์มในชุมชน (เชิงปฏิบัติการ)

วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างความมั่นใจในการเรียนและสามารถประ- กอบอาชีพทางการเกษตรใน
อนาคต

เงื่อนไขวิทยาลัย

- เวลา/ชั่วโมงเรียนต้องใช้ช่วงเวลาวนหยุด
- จัดตารางเรียนที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม
- งบประมาณ ค่าพาหนะ ค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายที่มีการเพิ่มขึ้น โดยไม่ได้ตั้งใจ

เงื่อนไขชุมชน

- นักศึกษาต้องมีใจรักในอาชีพการเกษตร
- นักศึกษามีความอดทนและมุ่งมั่น
- นักศึกษาน่าจะมีความรู้และประสบการณ์บ้าง

ความคาดหวังต่อกิจกรรม

1. นักศึกษามีความมั่นใจกล้าแสดงออก
2. เกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์
3. เกิดการสร้างบุคลิกภาพ
4. เกิดกระบวนการเรียนรู้จริง การทำได้
5. เกิดการเรียนรู้รูปแบบการทำเกษตรของเกษตรกร
6. เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน

2. การจัดอบรม อบรมร่วมระหว่างนักศึกษา กับชุมชน (อบรมเชิงปฏิบัติการเชิญวิทยากรจากภายนอก)

วัตถุประสงค์

1. สร้างความสัมพันธ์กับชุมชน
2. แลกเปลี่ยนการเรียนรู้
3. สามารถปฏิบัติร่วมกับชุมชนได้

ความคาดหวัง

1. ได้ความคุ้นเคยสนิทสนมกับชุมชนและสร้างความไว้วางใจ
2. มีความรู้ในอาชีพเกษตรกรรมมากขึ้น
3. รู้วิธีการเข้าหาชาวบ้าน

4. รู้จริงและทำได้
5. นำไปพัฒนาอาชีพได้

3. การจัดทำโครงการตามกลุ่มอาชีพ

วัตถุประสงค์

1. เพิ่มทักษะประสบการณ์ตามอาชีพที่สนใจ
2. เรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง
3. เรียนรู้การใช้ภูมิปัญญาชาวบ้าน/แลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้มีความรู้เพิ่มเติม
4. สร้างความมั่นใจในอาชีพ

ความคาดหวัง

1. มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งผลได้และผลเสีย
2. รู้จริงและทำได้
3. รู้แนวทางในการแก้ปัญหา/ใช้ภูมิ-ปัญญาชาวบ้าน
4. รู้แหล่งตลาด/ช่องทางการตลาด
5. มีรายได้
6. มีความมั่นใจและมีความรู้ในการออกไปประกอบอาชีพ

4. การฝึกงาน

- ระยะเวลาสั้นตามช่วงเวลาการผลิต
- ระยะเวลาตามหลักสูตร

วัตถุประสงค์

1. ได้ฝึกประสบการณ์จริง
2. สร้างความมั่นใจในการประกอบอาชีพ
3. เพื่อเรียนรู้จากสถานการณ์จริง

ความคาดหวัง

1. ได้ความรู้เพิ่มมากขึ้น
2. นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. สร้างความมั่นใจในการทำงาน
4. สามารถแก้ไขปัญหาได้เอง
5. สามารถวางแผนในการออกไปประกอบวิชาชีพส่วนตัวได้
6. มีความรับผิดชอบมากขึ้น
7. รู้จักการแบ่งเวลา

8. มีความกล้าในการตัดสินใจ
9. สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้เหมาะสม

5. การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้

- เชิญกลุ่มอาชีพร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- ชวนพูดคุยตามสถานการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันระหว่างนักศึกษากับชุมชน
2. เพื่อให้เกิดสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชนกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

ความคาดหวัง

1. ได้ความรู้ใหม่ๆ
2. ได้ความสัมพันธ์ที่ดี
3. ได้ความรู้จากชุมชนในสิ่งที่เราไม่เคยรู้
4. ได้ข้อคิด
5. ได้นำความรู้ที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้
6. ได้เป็นคนกล้าคิด กล้าแสดงออก

หลังจากได้มีการพูดคุยและร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาและการมีส่วนร่วมของชุมชน ทีมวิจัยได้ค้นพบมี 5 รูปแบบ เพื่อใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างความมั่นใจในการศึกษาวิชาชีพเกษตร โดยชุมชนมีส่วนร่วม ได้แก่ 1) จัดทำโครงการ 2) จัดอบรม 3) ศึกษาดูงาน 4) ฝึกงานระยะสั้น (บริการวิชาการ) และ 5) จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (นักศึกษารุ่นพี่รุ่นน้อง, นักศึกษากับชาวบ้าน) โดยเหตุผลที่ต้องการดำเนินการโครงการระยะที่ 2 เพราะในปัจจุบันนักศึกษามีภาระการเรียนและการจัดกิจกรรมที่ซ้ำซ้อนกัน เพื่อสร้างความตระหนักและให้เห็นความสำคัญของอาชีพเกษตร จะทำอย่างไรให้การจัดกิจกรรมและการเรียนการสอนสามารถกระทำควบคู่กันไปได้ โดยให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงมีความสนใจที่จะทำการทดลองการจัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ว่าสามารถทำได้จริงหรือไม่ และต้องการบูรณาการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา ได้แก่ วิชาโครงการ ปัญหาพิเศษ วิชาการประกวดและตัดสินสัตว์ วิชาอาหารและการให้อาหารสัตว์ วิชาการจัดการธุรกิจเกษตร วิชาการจัดการสิ่งแวดล้อมในฟาร์มสัตว์เลี้ยง วิชาการพัฒนางานด้วยระบบคุณภาพฯ และวิชาภาษาอังกฤษโครงการ โดยผ่านกิจกรรมหลักทั้ง 5 กิจกรรมของ อท. (1.กิจกรรมพัฒนาทักษะทางวิชาชีพ 2. กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต 3. กิจกรรมพัฒนาความเป็นผู้นำ 4. กิจกรรมส่งเสริมธุรกิจและออมทรัพย์ 5. กิจกรรมพัฒนาความสัมพันธ์) มุ่งหวังให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้แก่ การ

ปลูกหญ้าเนเปียร์ การผลิตอาหารสัตว์ การเลี้ยงสุกรขุน และการทำเกษตรผสมผสาน โดยการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในด้านการเป็นแหล่งเรียนรู้เฉพาะทางให้กับนักศึกษาผ่านการฝึกงานระยะสั้น การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้กับนักศึกษาในรูปแบบของการมาเป็นวิทยากรพิเศษทำการสอนในวิทยาลัยฯ หรือในฟาร์มของเกษตรกร การเป็นที่ปรึกษาร่วมกับคณาจารย์ในการทำโครงการของนักศึกษา อันจะทำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและสร้างความเข้าใจในการทำอาชีพเกษตรกรรม และเพื่อกระตุ้นการพัฒนาศักยภาพและอาชีพของเกษตรกรในชุมชนต่อไป

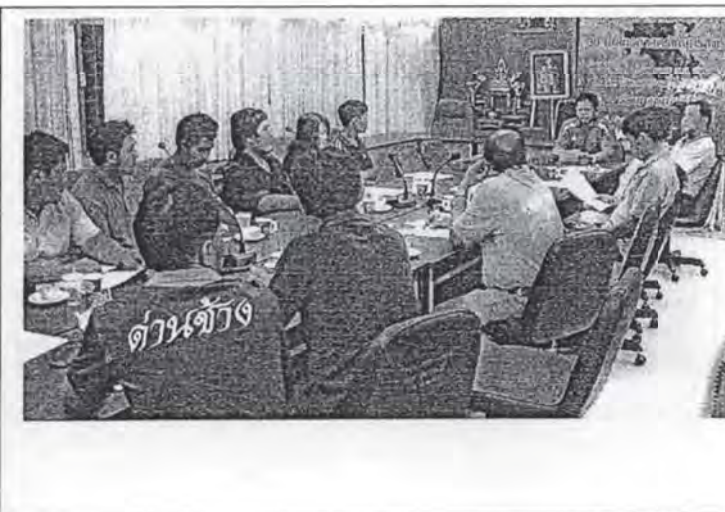
ภาคผนวก

ประชุมทีมวิจัย

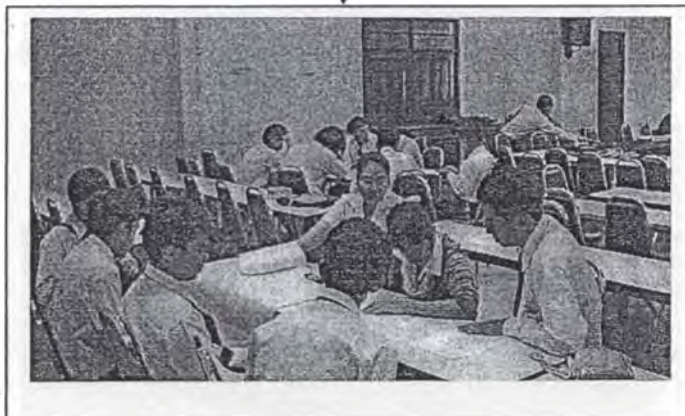

ประชุมศิษย์เก่า

ประมนักศึกษา

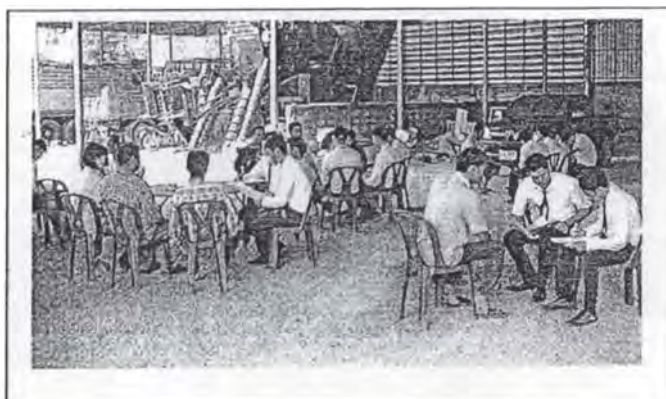
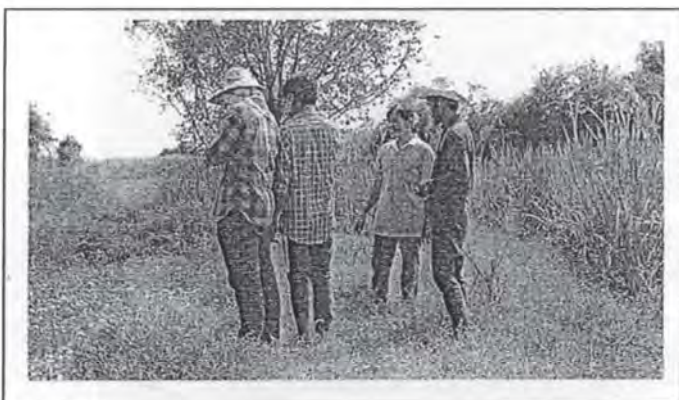
ประชุมชี้แจงในชุมชน

เก็บข้อมูลในชุมชน

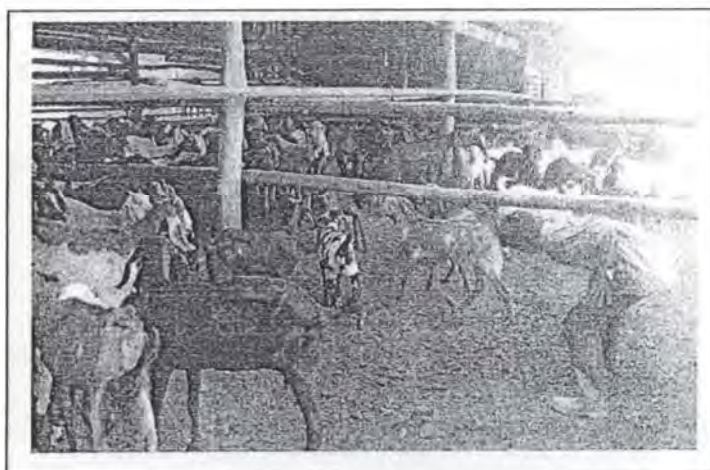

ลงพื้นที่สำรวจข้อมูลในชุมชน

บริการชุมชน ให้วัคซีน ตัดเบอร์และถ่ายพยาธิ
ในโคเนื้อและแพะของเกษตรกร

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ – สกุล	นายวสันต์ คำเพราะ
วันเดือนปีเกิด	31 พฤษภาคม 2503
วุฒิการศึกษา	วทม. (การผลิตสัตว์)
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี
เบอร์โทร	089 - 5809082
อีเมล	wasankhom@gmail.com

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานวิจัย

นำไปพัฒนาผู้เรียนในรุ่นต่อ ๆ ไป

ประสบการณ์/ บทเรียน/ ความรู้สึกรับจากการทำงานวิจัย

เห็นความร่วมมือระหว่างชุมชน นักศึกษา และวิทยาลัยฯ

ชื่อ – สกุล	นายจรินทร์ ศรีสวัสดิ์
วันเดือนปีเกิด	5 พฤษภาคม 2498
วุฒิการศึกษา	ศศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่)
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี
เบอร์โทร	089 - 9113103
อีเมล	jarinsri44@gmail.com

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานวิจัย

- ได้เรียนรู้เพิ่มประสบการณ์ในการทำงานกับชาวบ้าน
- นำไปปรับใช้ในการทำงานในอนาคต

ประสบการณ์/ บทเรียน/ ความรู้สึกจากการทำงานวิจัย

- ได้เข้าใจสังคมชนบทมากขึ้น
- ต้องประชุมและถอดบทเรียนทุกครั้งหลังจากปฏิบัติงาน
- บทเรียนการทำงานวิจัย ต้องมีเวลาและเสียสละเวลาส่วนตัวจริง ๆ จึงจะทำให้

ผลงานออกมาดี

ชื่อ – สกุล นางกำไร โสขุมมา

วันเดือนปีเกิด 16 ธันวาคม 2503

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี เทคโนโลยีการเกษตร

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

เบอร์โทร 089 - 8379335

อีเมล -

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานวิจัย

- รู้จักการทำงานเป็นทีม
- รู้จักการวิเคราะห์พื้นที่ที่ส่งไปปฏิบัติงาน

ประสบการณ์/ บทเรียน/ ความรู้สึกจากการทำงานวิจัย

- ในการทำงานแต่ละครั้งต้องจดบันทึกรายละเอียดทั้งด้านวิชาการและค่าใช้จ่าย

ชื่อ – สกุล นายสมศักดิ์ เพ็ชรปานกัน

วันเดือนปีเกิด 25 มีนาคม 2505

วุฒิการศึกษา วท.ม. เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากร

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

เบอร์โทร 089 – 8187299 , 035 - 595056

อีเมล somsak_pet@hotmail.com

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานวิจัย

- ได้รับความรู้และประสบการณ์ในการวิจัยเพิ่มขึ้น
- ได้ทราบกระบวนการและวิธีการดำเนินงาน ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการ

ทำงาน และแนวทางแก้ไข

ประสบการณ์/ บทเรียน/ ความรู้สึกรับจากการทำงานวิจัย

- การทำงานต้องมีการวางแผน และเตรียมความพร้อมในการทำงาน
- ต้องเพิ่มความรับผิดชอบในการทำงานให้มากขึ้น
- การสรุปและรายงานผลจะต้องรีบดำเนินการทันทีหลังเสร็จกิจกรรม ถ้าปล่อยไว้นาน

จะทำให้ข้อมูลคลาดเคลื่อน

ชื่อ – สกุล นางสาวพร เกตุผาสุข

วันเดือนปีเกิด 24 กุมภาพันธ์ 2507

วุฒิการศึกษา วทม. ครุศาสตร์เกษตร

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

เบอร์โทร 081 - 8533618

อีเมล pronaggie24@gmail.com

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานวิจัย

- เข้าใจรูปแบบกระบวนการในการชักถามให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการ

สอนได้ดียิ่งขึ้นและได้รู้รูปแบบการวิจัย

- สร้างความมั่นใจในการเรียนการสอน

- เห็นคุณค่าของวิชาชีพเกษตรมากขึ้น

ประสบการณ์/ บทเรียน/ ความรู้สึกรจากการทำงานวิจัย

- มีประสบการณ์ในการประสานสัมพันธ์กับชุมชน มีความรู้สึกภูมิใจในวิชาชีพ

เกษตรและเห็นคุณค่าในการสร้างความมั่นใจในอาชีพให้นักศึกษา

ชื่อ – สกุล	นายศักดิ์นา โพธารส
วันเดือนปีเกิด	16 พฤศจิกายน 2499
วุฒิการศึกษา	ทษบ. ศัตว์ปีก
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี
เบอร์โทร	083 - 6934898
อีเมล	-

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานวิจัย

- การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างชุมชน (ภาคเกษตร) ครูเกษตร และนักศึกษาเกษตร เพื่อพัฒนาอาชีพเกษตรในชุมชน

ประสบการณ์/ บทเรียน/ ความรู้สึกรจากการทำงานวิจัย

- ปัญหานักศึกษาเรียนภาคเกษตร แต่ไม่มีความมั่นใจในอาชีพเกษตร

- ปัญหาชุมชนในการประกอบอาชีพเกษตร

ชื่อ – สกุล นางสาวพิมพ์นภา ชัยรัตน์
 วันเดือนปีเกิด 2 กรกฎาคม 2529
 วุฒิการศึกษา คอบ. (เทคโนโลยีการเกษตร – การผลิตสัตว์)
 สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี
 เบอร์โทร 087 - 0417435
 อีเมล platong_230@hotmail.com

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานวิจัย

- ได้มีความรู้ในการทำงานวิจัยมากขึ้น
- นำรูปแบบต่าง ๆ ไปพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

ประสบการณ์/ บทเรียน/ ความรู้สึกจากการทำงานวิจัย

- ในการทำวิจัยต้องมีความเสียสละและต้องจดบันทึกข้อมูลเพื่อทำรูปเล่มวิจัย

ชื่อ – สกุล นางอ้อมเดือน กาบุญคำ
 วันเดือนปีเกิด 19 กุมภาพันธ์ 2525
 วุฒิการศึกษา ปท.ส. สัตวศาสตร์ (โคเนื้อ โคนม)
 สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี
 เบอร์โทร 081 - 5461149
 อีเมล aomduen2525@gmail.com

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานวิจัย

- ได้ประโยชน์ด้านการได้รับความรู้เพิ่มเติมและเรียนรู้การทำงานวิจัย

ประสบการณ์/ บทเรียน/ ความรู้สึกรจากการทำงานวิจัย

- ในการทำงานวิจัย ต้องมีความเสียสละเวลา มีความรับผิดชอบและจะต้องเก็บรวบรวม

เอกสารทุกอย่างที่เราใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อที่จะสรุปเป็นเล่มวิจัย

ชื่อ – สกุล นายอาทิตย์ จำปาทุม
 วันเดือนปีเกิด 29 พฤษภาคม 2526
 วุฒิการศึกษา คอบ. (เทคโนโลยีการเกษตร – การผลิตพืช)
 สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี
 เบอร์โทร 087 - 0044735
 อีเมล atitjim@hotmail.co.th

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานวิจัย

- เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในการทำวิจัย
- เกิดนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ที่มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน

ประสบการณ์/ บทเรียน/ ความรู้สึกรจากการทำงานวิจัย

- เปิดโอกาสให้ผู้สนใจได้แสดงความรู้ความสามารถในการทำวิจัย
- ทำให้ได้รู้ถึงสาเหตุและผลการทำวิจัยและสามารถนำไปต่อยอดได้

ชื่อ – สกุล นายบรรจง ถ้ามแก้ว
 วันเดือนปีเกิด 31 มีนาคม 2523
 วุฒิการศึกษา คอ.ฟิสิกส์
 สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

เบอร์โทร

089 - 9573937

อีเมล

Banjong_l@hotmail.com

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานวิจัย

- ช่วยให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น
- สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ช่วยในการตอบปัญหาที่ไม่ชัดเจน คลุมเครือ ให้ชัดเจนขึ้น
- ช่วยกระตุ้นให้บุคคลผู้เกี่ยวข้องมีเหตุผล รู้จักคิดค้นคว้าอยู่เสมอ

ประสบการณ์/ บทเรียน/ ความรู้สึกรจากการทำงานวิจัย

ปัจจุบันมีงานวิจัยในวงการต่าง ๆ มากขึ้น งานวิจัยมีประโยชน์ไม่น้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการรวบรวมข้อมูล จัดเก็บข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและความถูกต้อง ถ้าข้อมูลไม่จริงอาจมีผลกระทบต่องานวิจัยที่มีประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ เพราะฉะนั้นการทำงานวิจัยควรทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่มีประโยชน์และพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล
